

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου,
Ἐπισκόπου Νικομηδείας. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῃ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

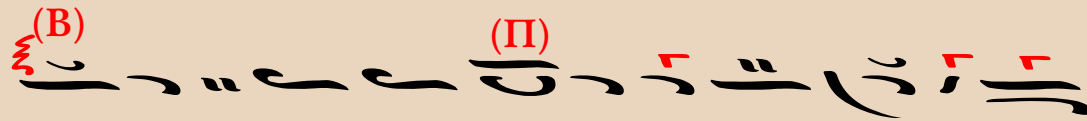
Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τέταρτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος δὲ Πά.

Κ ^(B) ^(Π)
υ ρι ι ε ε κε ε ε ε κρα α α

^π ^(Π)
α ξα ^α προς σε ει σα κου ου σο ο ο ον

^π ^(B)
μου ^α ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ

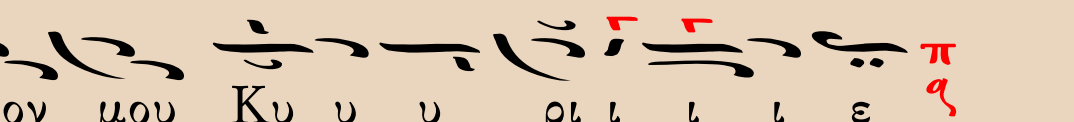
 ^π
ρι ι ι ι ε ^α Κυ ρι ε ε κε ε

 ^(Π)
κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α κου

 ^π
σο ο ο ο ον μου ^α προσχεστη φω νη της ^(B)

 ^π
δε η σε ε ω ω ω ως μου ^α εν

 ^(Π)
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα α κου

 ^π
σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^α

(B) ξ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α

(Π)

ε νω ω πι ο ο ο ον σου π ε παρσιζτων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

(B)

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη π ει σα α

α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε β λ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(B)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραντε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου β λ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α

σω με τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των ^βλ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον αδην ^βλ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δεπι σοι οι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου ^βλ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^βλ και απο σκανδα

λωντων εργαζομενων την ανομιειαν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι αμαρτω λοι **Δ** κα τα μο ο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **β λ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β λ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την

δε η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι

ον αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωστας τριβουςμου **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι ^{β λ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε ^{β λ}

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^{β λ}

Ε κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των ^{β λ}

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα ^{β λ}

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε

β λ
με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(B)

Τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυρον **β λ** α

(Π)

(B)

παυστως προ σκυ νουντες Χρι στε ο Θε ος **π ρ** την

τρι η με ρο ον σου Α να στα σιν δο

ξα ζο μεν **β λ** δι αυ της γαρ α νε και νι σας

την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων φυ

σιν Παν το δυ να με **β λ** και την εις ου ρα

νο υς α νο δον κα θυ πε δει ξας η μιν ως

μο νος α γαθος και φι λανθρωπος ^β _λ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι

τι μι ον ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ

ρου ε κου σι ι ως προ ση λωθεις και εις

Α δου κα τελ θω ων Δυ να τε του θα να

του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας ^β _λ δι

ο προ σκυ νου ου μεντην εκ νε κρων σου

(Π)

Α να στασιν ^β _λ εν α γαλ λι α σει βο

(B)

ων τες Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι **β λ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Πυ λας Α δου συ νε τρι ι ψας Κυ ρι

ε και τω σω θα να τω **Δ** του θα να του

το βα σι λει ον ε λυ σας **β λ** γε νος δε

το αν θρω πι νον εκ φθο ρας η λευ θε ρω σας

ζω ην και α φθα ρ σι αν τω κο σμω δω

ρη σα μενος και το με γα ε λε ος **β λ**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι **Δ** την του

Σωτηρος τριημερον Εγερσιν ^β _λ δι

ης ελυτρωθημεντων του Αδουα

λυτων δεσμων ^β _λ και ααφθαρσιαν και ζω
(Π)

ην ^β _λ παντες ελαβομεν κραζοντες ^π _ρ ο
(B)

σταυρωθεις και ταφεις και αναστας ^Δ _δ σω

ωσον ημας τη Αναστασει σου νε Φιλαν

θρωπε ^β _λ

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

ᾠχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολὴν ἐφαίδρυνας· ἐκ δυνάμεως γάρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῶ, φέρων τὴν ἀναίμακτον, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, ὡς ὀλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δι' αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος ὕστερον, Χριστῶ προσήγαγες, θεορρῆμον πανσεβάσμιε, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῶ, Πάτερ προσενήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἄνθιμε, καὶ παραινέσεις, νουθετῶν διδάσκων, καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸ σόν, εὐαγὲς μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει κάλλεσι, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμάτων χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σόν, τόνον τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπτοήθησαν, καὶ κατηργήθησαν, ταῖς σαῖς ἀνενδότοις, προσευχαῖς πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ συνεργοῦντα ἐκέκτησο· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις ἐχρημάτισας· τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γάρ, ἐπαληθεύουσας, διὰ πολιτείας, καὶ πανσέπτου σχήματος, τὴν κλῆσιν ἐπεδείξω πανθαύμαστε, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

ε ρευς εν νο μω τα α τος με χρι
(Δ)

τε λους ε χρη η μα α τι ι ι ι σας
(Π)

μα α καρ Α αν θι ι ι με ι

ε ρουργων γαρ α αρ τα α θει ει ει α
(Ν)

και αρ ρη η τα μυ στη η η η η ρι
(Δ)

ι ι ι ι α το αι μα ε ε ξε χε
(Π)

ε ας υ περ Χριστου του Θε ε ου και θυ

μα ευ προ ο σδε εκτον αυ τω ω προ ο

ο ση η γα α α γες δι ο παρ
(Δ)

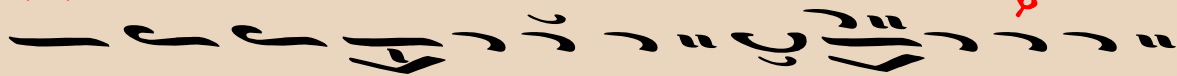

ρη σι αν ε χωων προς α αυ τον ε

κτε νως ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε

(Π)

υ περ των πι ι στει και αι πο θω ω ω τε ε

λου ου ουν των την α ει σε ε βα α α

στον μνη η μη η η ην σου και των αυ

την γε ραι ρον των ρυ σθη ναι αι πει ρα α

(Δ)

σμων και παν τοι ω ων κι ιν δυ υ υ

(Π)

νω ων και πε ε ριστα α α σε ε ε

ε ων

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρ Πά.

(Π)

και νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην

^(M) **Ο** ^(Π)
δι α α σε ^π Θε ο πα τωρ

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ ^π

^(B)
με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

^(Δ) ^(B)
α νε φω ω ω νη η η η σε τω

^(Π)
με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α

^(B)
αν τι ^π Πα ρε ε ε στη η Βα σι

^(Π)
λι ισ σα α εκ δε ξι ω ω ω ω ν σου ^π

^(B)
Σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης

^(B)
α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π ο α

^(Π)
πα τωρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος ^π

(B)

ι να τη η ην ε α αυ του α να α

(Π)

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να ^π_α

(M)

φθα ρει σαντοις πα α α α α θε ε ε ε

(Π)

σι ^δ και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων ^π_α προ ο ο ο ο

(B)

βα α α α τον ^π_α τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

(Π)

ι προ ο σα γα α α α γη ^π_α και τω ι

δι ω θε λη μα α τιταις ου ρα νι αις ου

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

(B)

ε σι ^π_α και σω ση Θε ο το κετον κο σμον

Χρι ι στος Δ ο ε χωντο με ε ε γα και

πλου ου ου σι ον ε λε ε ο ο ο ο

ος β λ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

‘Ο Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

‘Ο Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος δὲ Βου.

(B)

Κ υ ρ ι ε α α νελθωνεν τω σταυ ρω την

προ γο νι κην η μων κα τα ραν ε

(Π)

ξη λειψας και κα τελ θων εν τω α δη π

(B)

τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν

(Π)

θρωπων τω γε νει δι α του το υμνουντες

(B)

δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ο ον και σω

τη ρι ονσου Ε γερσιν **β λ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κ ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να

τε **β λ** πα σαν κτι σιν ε σα λευ σας **β λ** τε

θεις εν τα φω δε **β λ** τους κα τοι κουν τας

εν τα φοις α νε στη σας **β λ** α φθαρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν

(Π)

θρωπων **β λ** δι ο υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν

(B)

την τρι η μερονσου Ε γερσιν **β λ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

(Π)

Α α ο ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους **(B)**

τω Πι λα τω **π** σταυ ρω θηναι κα τε δι κα

σεν **β λ** α γνω ω μων πε ρι τον ευ ερ

γε την φα νεις **β λ** αλλ ε κων υ πε μεινας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης

τρι η μερος **β λ** ως Θε ος δω ρου με νος

η μιν **Δ δ** α τε λευ τη τον ζω η ην και

το με γα ε λε ος **β λ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς

μακρότητα ἡμερῶν.

(Π)

(B)

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες **π** κα τα

λα βου σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη

σαν **β** μη ευ ρου σαι δε ο λο φυ ρο με **λ**

ναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λε γον **β** **λ**

Γ Οι οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ

(Π)

(B)

των α παν των **β** πως ε κλα πης **π** ποι ος **λ**

Γ δε το προς κα τε ε χει το ζω η φο ρον

σω μα σου **β** Αγ γε λος δε προς αυ τα ας **λ**

α πε κρι να το Μη κλαι ε τε φη σιν αλλ

α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε

στη ο Κυριος β λ πα ρε εχων η μι

ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ σπλαγ

χνος β λ

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Πα.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω Δ ρ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π τι

Ο σι ι ι ε ε Πα α α τερ εις (Δ)

πα α α σα αν τη η ην γην Δ ρ ε ξηλ

(Π)

θεν ο φθο ο ογγος των κα το ο ορθω

μα α τω ω ων σου π ρ δι ω ων εν τοις

ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα

μα α τω ω ω ν σου των δαι μονων

ω λε σας τας φα α α α λα α α αγ

γας των Αγ γε ε λω ων ε φθα α α σας

τα α τα αγ μα α α α τα ων το ον

βι ι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η

λω ω ω ω σας παρ ρη σι α αν ε

χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει

ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι

ται αι ψυχαι αι αι η η η η μων

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καίεις τοὺς αἰ ὠ ναστῶν

αἰ ὠ νων Ἀ μην

Ο ποι ἡ τῆς καὶ λυ τρωτῆς μου Πανα

γενε Χριστος ο Κυ ρι ος ἐκ τῆς ση ῆς

νη δυ ος προελ θων ε με εν δυ σα με

νος τῆς πρῶ ἡν κα τα ρας τον Ἀ δαμ ἡ

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πανα γενε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε καὶ Παρ θε νω α

λη θως βο ὠ μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Ἀγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

— — — — — — — — — —
σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

— — — — — — — — — —
χων η μω ω ων — — — — —

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ

θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.

(Δ)

λ

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα

μαθούσαι ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθούσαι αἱ τοῦ

κυρίου μαθούσαι καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι Δ

τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον β

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος Δ δω ρου με νος τω κο

στω το με γα ε λε ος β

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμ· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Και τροπων με το χος και θρο νων δι α δο

χοστων Α πο στο λων γε νο με νος ^Δ την

πρα ξιν ευ ρες θε ο ο πνευ στε εις θε ω

ρι ας ε πι βα σιν ^β δι α του το τον

λο γον της α λη θει ας ορ θο το μων και

τη πι στει ε νη θλη σας με χρις αι ματος Ι

ε ρο μαρ τυς Αν θι με ^β πρε σβευ ε Χρι

στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η

μων ^β

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν,

Θεόκτιστε Πατήρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα.

(Γ)

Ταῖς τῶν δακρυῶν σου ῥοαῖς τῆς ἐρη-

μοῦ τοῦ ἀγόνου ἐεγεεωργηήσας

καὶ τοῖς ἐκβάθουσιν ναγμοῖς εἰς κα-

τὸν τοῦ σπόνου ἐκαρποφορηήσας **Γ**

(Ν)

καὶ γεγονάσφωστηρτηοικουμένη λαμ-

πῶν τοῖς θαύμασιν **Δ** Θεοκτιστε Πατήρ ἡ

(Μ)

(Γ)

μῶν Ὅσιε **Γ** ἐπρέσβευε Χριστῷ

τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-

μῶν **Γ**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

Γ **Δ** **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

(Ν)

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος **Δ** μη πα ρι

(Μ)

(Ν)

δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου **Γ** **Δ** δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

(Γ)
σβευ ουσαν υ περ η μων Δ και σω στον Σω

(Ν)
τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

(Μ)
ο ο ο ο ον Δ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἅγιαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριάδα, θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι,
μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναίδιον σύνθρονον,
ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐχρίσθης, ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως,
θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ κάλλος, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισήλιε, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄρα̃ν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν,
ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφράστως, τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς
βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ
ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρός τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι, ἀνδρικῶ τρίτῃ Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ δεσπότην, κεκτῆμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν,
Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ
περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν
πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν·

Ὁ α' Χορός. Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς
ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον,
δόξῃ Θεὸ ἀκατάληπτε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μεριστὴν οὐσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε,
τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε,
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ
διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὅλων, Θεόν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε,
τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ'
ὑστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν,
Ὁ β' Χορός: τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν
ἐφάνερωσε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος,
μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις,
ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου,
λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ
φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα
κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος,
καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως,
καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι
πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον,
ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα
θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν
τρισάριθμον,

Ὁ α' Χορός· θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον· διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον,
Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν
ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν
καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα
τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ
Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ
τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους
ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν, Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου,

Ὁ β΄ Χορός· πάντα ἀξιώσον.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἓνα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Πανουργός,
ῥφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς,
Θεομήτορος τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος,
Ὁ α' Χορός· πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ῥδὴ η'. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἀναρχε,
κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ
ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν,
δειξόν με κράζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε,
Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν
πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου
θεικαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ
σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος
σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις

ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριάς
Μονάς, φρούρει τὴν ποιίμνην σου ταῖς πρεσβείαις,
‘Ο β’ Χορός· τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει
φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ θ’. Ἄπας γηγενής.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
“Ολην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν
διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ
τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου,
Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι· Σώσόν με τὸν
δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
“Υψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν
“Υψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις
Πάτερ, Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
τῆς δόξης “Ηλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε,
τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ
καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἰδίον, οὐσίαν μίαν, τρία
δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς
κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς
λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος δ' Βου.

(Δ)
Τ α τῆς σῆς πα ρα δο ξου ε γερ σε ως

προ δρα μου σαι Αι μυ ρο φο ροι τοις α πο

στολοις ε κη ρυττον Χρι στε ο τι α

νε στηςως Θε ος πα ρε χων τω κο σμω το

με γα ε ε λε ο ο ος

Καὶ εὐθύς:

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίῳν· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γ Βου.

(Δ)

λ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμενοι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ

κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.

(Δ)

λ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θουσαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος δω ρου με νος τω κο

σμων το με γα ε λε ος

Του Ἱερομάρτυρος.

ᾠχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὔρες

θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Και τροπωνμε το χος και θρο νων δι α δο

χος των Α πο στο λων γε νο με νος την

πρα ξιν ευ ρες θε ο ο πνευ στε εις θε ω

ρι ας ε πι βα σιν δια του το τον

λο γον της α ληθει ας ορ θο το μων και

τη πι στει ε νη θλησας με χρις αι ματος Ι

ε ρο μαρ τυς Αν θι με πρε σβευ ε Χρι

στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η

μων

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον
ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας
φωστήρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν,
Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος   Γα.

(Γ)

 Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρή-

 μου τοῦ ἀγονοῦ ἐγεώργησας

 καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκα-

 τὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας

(Ν)

 καὶ γέγονας φωστήρ τῆς οἰκουμένης λαμ-

 πῶν τοῖς θαύμασιν Θεόκτιστε Πατὴρ ἡ

(M) (Γ)
 μων Ο σι ι ε **Γ** πρεσβευ ε Χρι στω
 τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η
 μων **Γ**
Δ

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)
Γ **Δ** **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε
 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας
 και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος **Δ** μη πα ρι

(M) (N)

δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει
 ξον την φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων
 δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
 (Γ)
 σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω
 (N)
 τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 (M)

ο ο ο ο ον δει

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτήρ· συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῆ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρα προσελθόν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι,

θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριά, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

Ἦχος πλ. Α΄.

π
α

Θ

υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου
κ
α

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ^κ ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ^κ ο σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε ^ρ δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Η ^ρ ι ι α αν πρωω ω ι ^κ Μυ ρο ^ρ

φο ροι οι ε ε ^Δ δρα α μο ον ^δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι ^κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγγε ελος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **κ**την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το ^κα Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων ^Δα τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ^κα ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^Δα

^ρο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κα

^ρρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ο ν

τε ^Δα και αι το ο Α α α γι ι ο ο ν

Πνε ε ευ μα κτη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α σου υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην

ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π_α χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α ^κ_α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^π_α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι ηὐλόγηταί σου...

᾿Ο Χορός: Ἀμήν.

᾿Ο Ἀναγνώστης τὴν ᾿Υπακοήν (χῦμα)·

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κᾶμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ᾧτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ

σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,
‘Ο β’ Χορός· ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. (Δίς)

Στίχ. ‘Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
‘Ο β’ Χορός· ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος δὲ Βου.

(B)

Θ α λα α σ σ η ς τ ο ε ρ υ θ ρ α ι ο ν π ε

λα γ ο ς α β ρ ο χ ο ι ς ι χ ν ε σ ι ν ο πα λ α ι ο ς

(II)

π ε ζ ε υ σ α ς Ι σ ρ α η λ σ τ α υ ρ ο τ υ π ο ι ς Μ ω σ ε

(B)

ω ς χ ε ρ σ ι του Α μα λ η κ τ η ν δ υ ν α μ ι ν ε ν

τ η ε ρ η μ ω ε τ ρ ο π ω σ α τ ο

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος,
ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ
ιώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ
παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς
Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ
ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος,
πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ
Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ
σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι'
ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνθήσας ἱερῶς, ὡσπερ κρίνον λειμῶνι, τῶν
Μαρτύρων τὰς ψυχάς, ἀπάντων εὐσεβῶν, εὐωδία
τῶν ἄθλων σου, Ἄνθιμε εὐωδιάζεις, τῶν πιστῶς
εὐφημούντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολυάθλε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις,

ἔξενεύρισας ἐχθρόν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, καὶ ἀνίσχυρον ἔδειξας· ὅθεν πᾶσα Ἐκκλησία, ἐπιγνοῦσά σε Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον Μάκαρ γεραίρει σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαμβεῖται κατιδών, πρὸ βημάτων ἀνδρείως, παρεστῶτά σε Σοφέ, ἀλάστωρ δυσμενῆς, καὶ θωπείαις ἐκλύειν σου, οἶεται τὴν καρτερίαν· ἀλλ' ἠττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτοῦ τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς οἶδε, τοὺς χοροὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή, τὰ αὐτοῦ εἰκονίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἀμαρτήσαντας.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττόμενος, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Πάτερ κατεμάρανας, Θεόκτιστε σοφέ, θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν ἡμᾶς φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικέτευσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκειωθεὶς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θείᾳ Πάτερ στοργῇ, καὶ συνδιαιτώμενος, Θεόκτιστε στερρῶς,

τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως, διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνεκραύγαζε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπωπιάσας τὸ σῶμα πανόλβιε, καὶ πάθη τὰ τῆς σαρκός, Πάτερ δουλωσάμενος, Θεόκτιστε τρανώς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς χάριτος, καὶ ταύτη λαμπρυνθείς, ἐνθέως ἀνεκραύγαζες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρθενομῆτορ ἀγνή, Λόγον ὡς κυήσασαν, θεόφρονες σοφοί, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητός, ὁ θεῖός τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(B)

(Π)

Β **Λ** **Ε** — — — — — **Β** **Λ**
υ φραι νε ται ε πι σοι η Εκ

(B)

— — — — — **π** **ρ**
κλη σι α σου Χρι στε κρα ζου σα συ μου

— — — — — **Δ** **δ** — — — — —
ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ γη και στε

ρε ω μα λ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθῆς Ἀμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐαυτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζητοῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὥσπερ ἐπίσημος κριός, καθαγιάζων Ἀνθιμε, τῷ αἵματι, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τῇ θείᾳ χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων ἀπάτην,

ἤχθῃς δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδεμένον διὰ σέ,
ἐξεικονίζων Ἄνθιμε, καὶ θανάτῳ, λύσαντα τὸν
θάνατον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρηστήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα, πρὸ
ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἔσαλεύθῃς τῷ νοῦ ἄλλὰ
θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς βάσανα, Ἄνθιμε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὠραιώθῃς Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὠραῖον, τοὺς
γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς· ὃν
οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, ποθήσαντες, δόξῃ
ἐλαμπρύνθησαν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σου Ὁσιε· τὴν
δὲ ψυχὴν θείων χαρισμάτων, δωρεαῖς
κατελάμπρυνας. **(Δίς).**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅλην μὲν τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου
ἔτρεψας· τὸν δὲ θυμόν, κατὰ τῶν δαιμόνων, θεοφόρε
καθώπλισας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

“Υμνους ἀναμέλποντες, οἱ θεοδίδακτοι Δέσποινα, σὲ Ἄσκηταί, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καθίσματα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἶμά σου σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον· ὅθεν Ἄνθιμε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῶν αἱρέσεων θῆρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἕξαρχος, ἀνηγορεύθης, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὁσιε Πάτερ Θεόκτιστε· ὅθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι’ ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ὁ Σωτήρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς

ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι

Τμηθεὶς κεφαλὴν Μάρτυς Ἀνθιμε ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἀνθεῖς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.
Ἀνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀπέκτεινε ξίφος ὀξύ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Στίχοι

Εἰδὼς σὸν εἶναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ,
Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελέξω κτισμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, ἐν λέβητι

μολύβδου κοχλάζονος βληθείς, τελειούται.

Στίχοι

Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, θηριομαχήσασα
καὶ μηδὲν βλαβεῖσα, τελειούται.

Στίχοι

᾽Οφθεῖσα Βασίλισσα φρικτὴ θηρίοις,
Φρικτῶ παρέστη παμβασιλέως θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀριστίων, Ἐπίσκοπος
Ἀλεξανδρείας, πυρὶ τελειούται.

Στίχοι

Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων τρέχεις,
Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Χαρίτων, ἐν ἀσβέστου
βόθρῳ βληθείς, τελειούται.

Στίχοι

Εἰσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστου βόθρον,
Ἄσβεστον εὔρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχοντίων λιμῶν τελειούται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πολύδωρος ὁ ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ
μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1794, ἀγχόνῃ τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ δ Γα.

ᾠδὴ Α'.

(Γ) ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω ^κτην Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

(N)

τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι ι ^δτην

(M)

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως ^ΔΦα ρα

(Δ)

(Γ)

ω τοι οισ αρ μα α σι κρο τη η σας η η

(N)

νω ω σεν ^γ επ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλον δι

(Γ)

‘Ο Β’ χορός’

ο ο Χρι στω ω α σω με εν

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται ^γ

(N)

’Ωδὴ Γ’ ^δ **P** α α βδος ει εις τυ υ πον του

μυστηρηηριου **Δ** πααααλααμ

(Δ)

βααα νεεεετα **Δ** τωβλαστω

(N)

ωωγαρπροοοκριιινειτοονι

εεερεεεα **Δ** τησται

ρευουσηδεπρωηην Εκκληησιια

(Δ)

νυυνεεξηηηνθηηηησε **Δ**

ξυυυυλοον Σταααυρου **Δ** εις

(Π)

(N)

κραατοςκαιστερεεεεωωωω

μα **Δ**

’Ωδὴ **Δ**’ **Γ** **Θ** ισακηηκοα Κυυ

(Γ)

ριιε **Δ** τηηςοιοικονο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

(Δ)

κα τε νο η σα α τα ερ γα α

(Γ)

σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα

(Π)

Ὡδὴ Ε΄.

Ω

τρισμα κα ρι ι ι ι στον

(Ν)

Eu υ υ λο ον εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος δι ου πε πτω ω κεν ο

(Δ)

ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

(Ν)

τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε

(Δ)

ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε
(Π)

ε χο ο ο ο ν τι ι **Δ** την ει ρη η νην
(N)

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η

μων **Δ**

Ωδὴ 5'. **N** ο τι ι ι ου θη ρο
(Π)

ος εν σπλα α αγ χνοι οις **Δ** πα λα μα ας I
(N)

ω ω νας **Δ** στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας **Δ** το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως **Δ** ο ο θεν τρι
(Δ)

η η η με ρος ε εκ δυς **Δ** την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν **Δ** υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε **Δ**

(N) του σαρ κι ι ι προ σπα α γε εν τος Χρι

(Δ) στου ου του Θε ε ου **Δ** και τρι η με

(Π) ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει **Δ** τον κο

(N) ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν

τος **Δ**

(N) **Ωδὴ Ζ'.** **Θ** εκ νο ον προ στα αγ μα τυ

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους **Δ** λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

Δ πει ει λης **Δ** και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους ο μωστρειεις παι αι δας ου

(Δ)

ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε

(N)

θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

(Δ)

ου ουν τι δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α

τι ι πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α λ λον Ο υ περ υ

(N)

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η

(Π)

(N)

η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ο ος ει

(N)

Ωδὴ Η'. ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον

(Π)

υ λο γει ει ει τε παι αι αι δεσ

της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι

δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε

ο ον υ υ μνειει ει ει τε το ον

συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α και υ περ υ

υ ψου ου ου ου ου τε ε το ο πα σι

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον

Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

(Δ) (Μ)
ω ω να α α α ας ς

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ς̣ Γα.

ᾠδὴ Α'. (Γ)
C ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε

(Ν)
τε με ς̣ τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι ς̣ την
(Γ)

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν ς̣ επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

στω α σωμεν ς̣ Ὁ Β' χορός: τω Θε ω η

μων ο τι δε δο ξασται **Γ**
(N)

Ὦδὴ Γ'. **Δ** **Ρ** α βδοςεις τυ υ ποντου μυ
(Δ) (N)

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α **Δ** τη
(Δ)

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν
(N)

ε ξην θη η σε **Δ** ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

καιστε ρε ω μα **Δ**
(Γ)

Ὦδὴ Δ'. **Γ** **Θ** ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη
(Δ) (Γ)

ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασου και

ε δο ξα σου την θε ο τη τα **Γ**
Δ

Ὠδὴ Ε΄.

(Π)

(N)

ω ω

τρισμακαριστον ξυυ

υλον εν ω εταθη Χριστος ο βα

σιλευς και Κυριος διου πεπτωκεν

ο ξυλωα πατηησαςτω εν σοι δελε

ασθεις Θεω τωπροσπαγεντισαρκι τω

παρεχοοντι την ειρηνηνταις ψυχαις η

μων

Ὠδὴ Ϛ΄.

(Π)

(N)

η

οτιουθηροος ενσπλαα αγ

χνοις παλαμας Ιωνας σταυροειδως

διεκπεταςας τοσωτηριον

πααθος προδιετυυπουσα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς ^Δτην υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε ^Δ

του σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε
(Δ)

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον
(N)

κο οσμονφω τι σαντος ^ν

^(N) **Ε** ^{Ωδὴ Ζ'.} ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε ^β

^ρ πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε ^β

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
(Δ)

^ν ον ^δ αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον **Δ** Ο υ
(N)

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει **ν**
(N)

Ωδὴ Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον **ν**
(Π) (N)

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δες της Τρι

α δος ι σα ριθμοι **ν** δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε **Δ** τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι η σαντα **ν** και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α
ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν

Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
 Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
 ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
 γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
 ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
 Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
 κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ
 ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ᾠδὴ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρμου **β**

I ————— δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φια της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I ————— δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις **ζ'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου **β**

I ————— δου ου γα αρ **Δ** α λη θει αν η

γα α πησας **Δ** τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μοι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομοι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησ απ ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Α ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σονμε ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Τ αϊς της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημων εξαλειψον τα πληηθητων

εμων εγκληματων

Χ **Θ** λεησον με ο Θεος κατα

το μεγαελεος σου και τατατο

πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον το

ανοομημα μου

Α ναστας ο Ιησους απο του ταφου

καθως προειπεν εδωκεν ημιν

την αιωνιον ζωην και μεγαελε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

^(Δ)
Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιστῶν

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιστης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των ^χ

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειφον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(N)

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτωστων Σερα

φιμδ̣ την αδιαφθορως Θεον Λο

ο γον τεκουσανδ̣ την οντως Θεοτο

κον σεεμεγαλυνοομενδ̣

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν

καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου ου

βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω

ως των Σε ραφιμ **Δ** την α δι α φθο ο ο

ο ρως **Δ** Θε ο Λο ο γο ον τε ε

(N)

κουου ου ου σαν **Δ** την ο ον τως Θε ο

(Π)

(N)

το κον σε ε με γα λυ υ υ υ υ νο ο ο

و مین د

Ωιδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

Μ υ στι κο ς ει ει Θε ο το ο ο κε ε

πα ρα δει σο ος δ α γε ωρ γη η

τω ς βλα στη η η σα σα Χρι ι στον δ υφ

ου ου το του ου Στα α αυ ρου δ ζω η

φο ο ρον ε εν γη δ πε φυ υ του ου ουρ

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δ δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

(Δ)

ε ε νου ου δ προ σκυ νου ου ου ου ουν

(N)

(Δ)

τε ε ε ς α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

(M)

ε εν δλ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(N)

Μ υ στι κοσ ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος δλ α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα

Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον δλ

δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ

τον σε με γα λυ υ νο ο με ε ε εν δλ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε

Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον β’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ
Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον
ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς
ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς·
Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν
ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος β’. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδέων πᾶσα
χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ Ποιμένος σου, καὶ
σκίρτησον, τὸν πολιοῦχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε
βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β’. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, σὺν Εὐθυμίῳ
πάνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε
διαπρέψας, ἐν εὐχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ πλείστοις
κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας, μεθ’ οὗ καὶ νῦν,
παρεστῶς τριάδι τῇ ἀπροσίτῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε,
τῶν τιμώντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τετυρωμένον πάναγνε, καὶ πιότατον ὄρος, Δαυΐδ
Θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ

Παρθένε· Σολομών δὲ ὁ θεῖος, κλίνην σαφῶς τοῖς Ἄσμασιν, Ἡσαΐας δὲ ῥάβδον, καὶ Ἰακώβ, κλίμακα σὲ εἶδε· καὶ πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος δὲ Πά.

(B) (Π)
Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

(B)
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων Δ ρ αι

(Π)
νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

(B)
ι στοις π ρ Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω β λ

Α λ ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του **π** αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

(B)

εις α α αυ του **π** Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω **β**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Z)

Ζ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο **π** ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(Π)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(Π)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N)

(Π)

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(B)

Ὁ Σταυρον υ πο μει νας και θα να τον

και α α να στασεκτων νε κρων παν το δυ

να με Κυ ρι ε δο ξα ζο μεν σουτην

Α να στασιν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐ ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι

ας κα τα ρας η η λευ θε ρωσας η μας και

εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η

μω ων τυ ραν νη σαντα δι α βο λον

κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σεισου χα ρας

τα πα αν τα ε πληρωσας δι ο βο

ω με εν σοι ο α να στας εκτωννε κρων Κυ

ρι ε δο ξα σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο

δη γησον η μας ε πι ι την α λη θει

αν σου και ρυ υσαι η μας των πα γι δων

του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων

α να στη η σον η μας πε σον τας τη α

μαρ τι ι α εκ τει νας την χει ρα σου

φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των Α

γι ων σου

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(Π)

(B)

Fων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι

σθεις μο νο γε νε ες Λο γε του Θε ου

(Π)

ηλ θες ε πι γης δι α φι λανθρω πι αν

(B)

αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτω σ και

Σταυρον και θανατον υπειμεινας σαρκι

ο απαθης τη Θεοτητι αα ναστας δε

εκ νεκρων αθανασιαν παρεσχες

τω γενει των ανθρωπων ως μονος παντο

δυναμος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θανατον κατεξωσαρκι η

(Π)

(B)

μιν αθανασιαν πραγματευσαμενος Σω

τηρ και ενταφωωκη ησας ινα η

μας του Ααδου ελευθερωσης σου

να α να στησας ε αυ τω πα θων μεν ως
(Π) (B)

αν θρωω προς π αλλ α να στασως Θεος β λ δι

α του το βο ω ω ω μεν Δ δο ο ξα σοι

ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λαν θρωπε β λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε

εν τω κρα νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα

γη β λ ε φρι ξαν Α δουπυ λω ροι ο τε εν

τω μνη μει ει ω ως θνη το ος κα τε τε

(Π)

(B)

θης β λ και γαρ του θα να του π α κα ταρ γησας

την ἰσχὺν **β**λκτοῖς τε θνε ω σι πα σιν αφ

θαρ σι ἰ αν πα ρε ε σχες τη Α να

στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα Κυ ρι

ε δο ξα σοι **β**λκ

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Επε θυ μησαν γυ ναι κες ἰ δεινσου

την Α να στα σιν Χρι στε ο Θε ος **β**λκ ηλ θε

προ λα βου σα Μα ρι α η Μα γδα λη

νη **Δ**δ ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεντα

του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε

ζο με νον και λε γοντα β λ τι ζη τει ει

τε τον ζων τα με τα των νε κρων α νε στη

ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παντα β λ

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Π ου ε στιν Ι η σους ον ε λο γι

σα σθε φυ λα α ατ τειν ει ει πα τε

Ι ου δαι οι β λ που ε στιν ον ε θη κα

τε εν τω μνη μα τι τον λι θονσφρα γι σαντες β λ

(Π)

δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα

(B)

με ε νοι π ρ δο τε τον τα φε εν τα α η πι

στευ σα τε τω α να σταν τι β λ καν υ μεις
(Π) (B)

σι γη ση η τε του Κυ ρι ουτην ε γερσιν β λ

οι λι ι θοι κε κρα ξο ονται μα λι στα
(Π)

ο α πο κυ λι σθεις εκ του μνη
(B)

μα τος π α με γα σου το ε λε ος με γα το
α

μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ας σου

Σω τηρ ημων δο ξα σοι β λ

Ἐωθινὸν β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι Δ

(Δ)

Μ ε τα μυ ρων προ σε ελ θου ου ου σαις

ταις πε ρι την Μα ρι α α α μ Γυ ναι αι

ξι **Δ** και δι α πο ο ο ο ρου ου

ου με ε ε ναι αις πω σ ε ε ε ε σται

αι α α αυ ταις **Δ** τυ υ υ υ χει ει ντου

ε φε ε του ου **Β** ω ρα α α θη ο

ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος **Δ** και θει

ος νε α α νι ι ι ας κα τα στελ

(B)

λων τον θο ο ρυ υ βον α αυ τω ω ω ν

(Δ)

τη ης ψυ υ υ χης **Β** Η γερ θη γαρ φη

η σιν **Δ** Ι η σου ους ο Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος δι ο ο κη η

ρυ ξα α τε τοις κη ρυ ξιν αυ του ου ου Μα θη

η ται αι αις εις την Γα λι λαι

αι αι α αν δρα α α μειν και ο ψε

ε σθε α αυ τον α να σταντα α εκ

νε ε κρων ως ζω ο δο την και Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ον

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πά.

(Π)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως Δο ξα
εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη
νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνουμεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ
σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

 π
δο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε
Θε ε Πα τερ παν τοκρατορ Κυ ρι ε
Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

ε και Α γι ον Πνευμα ^π

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει

μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

Ξαν Θε ου Πατρος Α μην ^π

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

^π
νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

^π
ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας Α μην π

Ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τασου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α

σαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα

Ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκου σι σε π Α γι ος ο Θε ο ος

Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω να στων

αι ω ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η

σον η μας π

Α α α α γι ο ος ο Θε ε

ος π

Α α α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος π

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α

α ας π

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ος π

Ἔτερα Θεωδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι

(Δ)

Α ο ξα σοι τω δει ξα α αν τι το ο

φω ω ω ω ω ως δο ξα εν υ ψι

ι ι στοι οις Θε ε ε ω και ε

(N)

πι γη ης ει ρη η η η νη εν

(Δ)

αν θρω ω ποις ε ευ δο κι ι

ι ι α

Υ μνθ με εν σε ε ε ε ευ λο γθ ς

(N)

με ε εν σε ε ε προ σκυ νου ου ου

(Δ)

με ε ε εν σε δο ξο λο γου

ου ου με ε ε εν σε ευ χα ρι ι στου

με εν σοι δι α την με γα α α

λη ην σθ δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα α νι ε ε ε Θε ε ε

ε ε Πα α τερ Πα αν το κραα α α τωρ

Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι

η σθ ς ς Χρι ι στε και αι αι α α

α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο

ος του Θε ε ε ου ο Υι ο ο ο

ο ος του Πα α τρο ο ο ος ο αι αι

αι ρω ω ων π' την α μαρ τι ι ι α

α αν του κο ο ο ο σμ ε λε ε

η η σον η η μα α α ας ο αι αι αι

ρω ω ων π' τας α μαρ τι ι ι α ας

του κο ο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η η σιν η η μω ω ω

ω ων ο κα θη η με ε νος εκ δε ξι

ων του ου ου Πα α τρος και ε λε ε

η σο ον η η η μας

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος α

α α γι ι ι ι ος συ υ υ ει ει

μο ο νος Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ο ο ος Ι η σ ρ ρ ου ος

Χρι ι ι ι στο ος εις δο ο ξαν Θε

ου ου Πα τρο ο ος Α α α α μη

ην

Κ α θε κα στην η η με ε ε ε ρα

α αν ευ λο γη η η η η σω ω ω

ω σε και αι νε ε σω ω το ο ο

ο ο ο νο μα α σχ εις τον αι ω

ω ω να και εις τον αι αι ω ω να

του ου ου αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η η η η με ε ε ρα τα

α αυ τη αν α μαρ τη η η του

ου ους φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ο ο

ο ον και δε δο ο ξα α α σμε ε ε

νο ον το Ο ο νο ο ο μα α α σου

ου εις τους αι ω ω ω ω ω να

ας α α μη ην

Γ ε νοι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε

το ε λε ος σου ου εφ η η μα ας κα

θα α περ ηλ πι ι σα α με ε εν

ε ε πι ι ι σε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι

ι ι ε δι δα ξο ο ο ον με ε τα

α α α δι ι και ω ω μα τα α

α α σου

Κ υ υ ρι ε καα τα φυ υ γη ε γε

νη η θη ης η η η μι ιν εν γε

νε α α α και γε νε ε α α α

ε γω ει πα α α Κυ υ ρι ι ι

ε Ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

(Γ) ι α σαι αι αι τη η ην ψυ υ χη η ην

(Δ) μου ο ο τι η η μαρ το ο

ο ον σοι

Κ υ ρι ε προ ο ος σε ε κα τε ε

ε φυ υ γο ο ον δι ι ι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το ο ο θε ε ε

λη η μα α α σου ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ω η ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ου ο ψο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ο

ο ο ος σου ου ου τοι οις γι νω ω σκου

σι ι ι ι σε Δ χ Α α γι ο ος ο Θε

ε ο ος Α α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι

ο ο ος α θα α α να α α α τος

ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μας Δ

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα τι Δ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει Δ και εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω

νων α α μη η η η η ην Δ

Α γι ο ο ος Α θα α α να α

α α α τος ε λε ε η σο ο ον

η η η η μας

Ἀσματικόν.

Α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α γι ι ο σο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ε ε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

η η ης η μων κα θε λων γαρ

τω θα να τω τον θα να τον το νι κος ε

φω κεν η μιν και το με γα ε λε ο

ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔγχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Ἄ μην εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἶ Κυριε εὐ

(Δ)

λοοο γειεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυ

(N)

ριὸν π̣ και παντα τα εν το ος μου το ο νο

ματα γιὸν αὐτοῦ δ̣

(K)

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυριὸν και

(N)

μη ἐπιλανθάνου πασατας ἀπο

δοσεις αὐτοῦ δ̣

Τὸν εὐλιτεῦντα πασατας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θους την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ)

(N)

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

(N)

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς

(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ς ου δε κα τα τας α

(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων ^νδ
(Δ)

Καθως οικτειρειπατηρ υιους ^πωκτει
(N)

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον
(Δ) (N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδ

Ανθρωπος ωσει χορτος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει **δ**
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει **κ** και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του **δ**
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον **δ**

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων **β** τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του **π** και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας **δ**

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ρ ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ρ ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ρ ι ς α υ τ ο υ **ρ** λ ρ ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δικου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Ειςων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(B)

Ἄ ι ι α ξυλου ο Α δαμ β λ Πα ρα δει

σου γε γο ο νεν α ποικος β λ δι ι α ξυλου

δε Σταυ ρου β λ ο Λη στης Πα ρα δει ει σον

ω κη σεν ο μεν γαρ γευ σα με νος β λ

εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν
τος ο δε συ σταυ ρου με νος Θε ον
ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον
Μνη σθη τι μου βο ων εν τη Βα σι ι λει
α σου

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνη Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῆ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν

τοῦ ἄδου τῆ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου
τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ,
ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, καὶ εἰς μετάνοιαν,
ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου,
καὶ ἐν θερμῇ τῆ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι·
Μνήσθητί μου Σωτῆρ ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ
διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Δι' ἡμᾶς ὁ Ἀπαθής, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ
ἐν μνήματι τεθείς, καὶ ἀναστάς ἡμᾶς συνανέστησε·
διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ πάθος καὶ τὴν
ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ
σωζόμεθα ἀνακράζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῆ
Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ ἄδου κράτος
σκυλεύσαντα, καὶ ὄραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις
λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς

λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, μονάδα θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεων, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε· πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

T αἰς πρεσβει αἰς τῆς Θεο τοκου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ις π ρ ε σ β ε ι α ις τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο

α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.

λ

(Δ)

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θουσαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος δω ρου με νος τω κο

στω το με γα ε λε ος

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

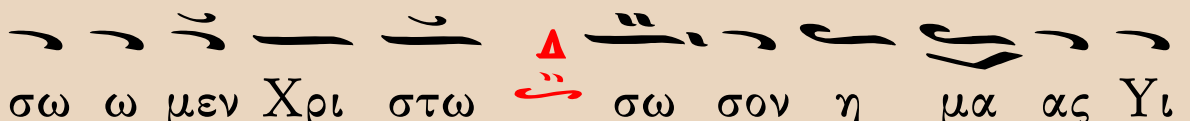
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

 ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

 σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

 ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄.

Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ
Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ
τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς
Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ
θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

ᾠχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὔρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

(Δ)

Και τροπωνμε τοχος και θρο νων δι α δο

χος των Α πο στο λων γε νο με νος την

πρα ξιν ευ ρες θε ο ο πνευ στε εις θε ω

ρι ας ε πι βα σιν δια του το τον

λο γον της α ληθει ας ορ θο το μων και

τη πι στει ε νη θλησας με χρις αι ματος Ι

ε ρο μαρτυς Αν θι με πρε σβευ ε Χρι

στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η

μων

Τοῦ Ὁσίου.
ᾠχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π δ Γα.

(Γ)

Ταῖς των δα κρυ ων σου ρο αις της ε ρη

μου το α γο νον ε ε γε ε ωρ γη η σας

και τοις εκ βα θους στε ναγ μοις εις ε κα

τον τους π ο νους ε καρ πο ο φο ρη η σας

(N)

και γε γο νας φω στηρη τη οι κου με νη λαμ

πωντοιςθau μα σιν ^ΔΘε ο κτιστε Πα τηρ η

(M)

(Γ)

μων Ο σι ι ε ^Γπρεσβευ ε Χρι στω

τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η

^Γ
μων ^Δ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^ΔΔι.

(Δ)

Μνη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι

Ἱερῶτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου, αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Ἰ ω α κειμ και Αν να ο νει δι
σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α

εκ της φθορας του θανατου ηλευθε

ρωθησαν Αχραντε εν τη αγια γεννη

σει σου ^β αυτην εορταζει και ο λα

ο ος σου ^Δ ενοχης των πταισμων

λυτρωθεις εν τω κραζειν σοι ^Δ η σπειρα

τικτει την Θεοτοκον και τροφον της ζω

ης η ^χ μωων ^Δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ Δι.

(Δ)

Κυριε εεε Εεε λεε η

ηησοοοον Κυυριιιεεε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι ω

Πνε ε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

‘Ετερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

‘Αρχεται ὁ α’ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

Ἄ υ να μιν Ἀ α γι ος ο Θε ε ος

Ἀ α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος

Ἀ θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἡ ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Ἀ α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

(N)
ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)
α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο α

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο I ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀὰ Γα.

(Γ)

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

(Ν)

(Γ)

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ς Γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γενέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ

συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα μαραν αθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

‘Ο β’ Χορὸς·

Ἦχος   Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β’ Χορὸς τό·
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι **β** Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο **Δ** ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

(Π)

(Δ)

οι οι οι οι οι οι **Δ**

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α **β** ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε

(Π)

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)

α α α α α α Δ ε ε

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος δὲ Δι

(Δ)

ο ι τα α α Χε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι

ι ι ι ιμ δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ζ ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι η η η

η η η η η η η η η η η ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον τρι σα α α α α (Π)

α α ρα α α α α α α α α α

(B)

α α α γι ι ι ο ον π υ μνον

προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον

προ ο σα α α α α δο ο ον τε ες

(M)

(Δ)

πα α α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η η ην α πο

θω με θα α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι πα α

α α σαν με ε ρι μνα α α α α α α

α αν

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α

α α σι ι ι τ ο ο ν β α α σι λε ε

ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε χ ε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε β α σι λε ε α α α α α α

α α α Δ τ ω ν ο ο ο ο ο ο ο λ ω ν

(B)

υ πο δε ξ ο ο με ε ε νοι οι β λ

(Δ)

αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αις Δ α

ο ρ α τ ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ με ν ο ν τ α

α α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι

ι ιν **Δ** Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α **Δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ **Ο** ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε **π** ε ε ε **Δ** **υ**

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ιμ **Δ** μυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
(Π)

μ υ υ σ τ ι κ ω ω ω π ε ι κ ο
(N)

ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζ ο ο ο ο ο ο ο ο ε ι κ ο ν ι
(B)

ι ζ ο ο ν τ ε ε ς κ α ι α ι α ι α ι τ η η η
(M)

η η η η η η η η η η η η η η η η
(Π)

η η η η η η η η η η η η π ζ ω
(M)

ο ο ο ο ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ζ ω ο ο π ο ι
(Δ)

ω ω ω ω ω ω ω Τ ρ ι α α α
(N)

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α
(Δ)

α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω ω ω

τι ι βι ω ω τι κη η η η η η η η

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε

ε ε ε ε ρι μνα α α α α α αν Δ

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε Δ βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α Δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

(M) ο ο με ε ε νοι οι β λ

(Δ)

Τ αϊς Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αις **Δ** α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως **ν'** δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν **Δ** Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α **Δ**

Πληρωτικά.

‘Ο **α’ Χορός** Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

’Εὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **Δ**.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στηης μου ου **Δ**

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου **Δ**

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος **Δ**ι.

(**Δ**)

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου **Δ**

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,

τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β΄ Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει εν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Δι

(Δ)

Ξι ον ε στιν ω ως α α λη η

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το ο

ο κόν **Δ** την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον **Δ** και μη τε ρα του

Θε ου ου ου ου η η η η μων **Δ** την τι

μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου

ου ου βι ιμ **Δ** και αι ε εν δο ξο ο

τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως

τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ **Δ** την α

(Π)

δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως **κ** Θε ο

ο ο ον Λο ο ο γο ον τε κουου ου ου

(Δ)

σαν **π** την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κόν σε με ε γα α λυ υ υ υ

νο ο ο ο με ε ε ε ε εν δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος δ Βου.

(B)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η
(Δ) (B)

θω ω ως μα κα ρι ζειειν σε ε την

Θε ο το ο ο ο κο ον την α

ει μα κα ρι ι στον και πα α να α μω

μη η τον και μη τε ε ρα του Θε ου

ου η η μω ων την τι μι ω τε ραντων
(Δ)

Χε ε ε ρου ου βι ι ιμ και εν δο

ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α συγ

(B)

κρι ι ι ι τω ως των Σε ρα α α φι ιμ

τη ην α δι α φθο ο ο ρω ως Δ δ

Θε ε ο ον Λο ο ο γο ον τε ε (Δ)

ε κου ου ου σαν Δ δ την ον τως Θε ε

ο ο το ο ο κον σε ε ε με γα λυ υ (B)

νο ο ο με ε ε ε εν β λ

Ἡ Κυριακή Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι Δι

(Δ)

Α ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει

υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

(B)

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Δ)

υ ^βχ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(M)

υ χυ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Δ)

χυ υ υ υ υ υ υ χυ υ το ον Κυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ρα α α α α α α εκ

των υ υ ρα α α νω ω ω ω ω ω

ω ων α α υε ε ε ε ε ρα α α

α α υε υε ε ρα ρα α υε ρα α υε

υε υε ρα ρα α α α υε ε ε υε ρα

ρα α υε ε ε ε ρα α α υε ε

ε ε ρα α α υε ρα α ρα υε ε Αλ

λη λυ υ υ υ υ υ υ ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἄλλον Πέτρον Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Ἄ ι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει Δ ρ ει ει ει ει ει ει Z' χ ει

(N)

ει ει ει χει K ρ ει ει ει ει χει ει ει ει

(Δ)

χει ει ει ει ει ει ει V ρ ει ει ει ει

ει ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει αι νει

ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε το ον

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρ ι ι ι ι ι ι τον Κυ υ υ

ρι ο ο ο ο ο ο ο ο υ υ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

γου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου

ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α εκ των ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω ω ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α ε εκ των ου ου ρα νω ω

ω ω ω ω ω ω ων ^Χ α υε ε ε ρα

υε ε ε ρα υε ε ε υε υε ρα

ρα α υε ε ε ρα υε ε ε ρα υε ε

ε υε υε ρα ρα α υε ε ε ρα

υε ε ε ρα υε ε ε υε υε ρα

ρα υε ε ρα α υε υε ε ρα ρα α υε

ρα α υε υε υε ρα α ρα α υε υε ρα

ρα α υε υε υε ρα ρα υε υε ρα ρα α

υε υε υε ρα ρα υε ρα υε ε υε ρα α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(N)

το ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι τον κυ υ υ ρι

ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κ

τω ω ω ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου

(Δ)

ου ου ου ρα α α α νω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ει ει ει ρει ει ει ει ει αι ρει ει

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(N)

τον κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι το ον κυ υ υ ρι

ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ρα α εκ των ου ου ρα νω ω ω ζω

(Δ)

ω ω ω ων λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α α α

(Π)

α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε βου ου ε ε ι α α α α α α

(N)

α υε ρα α α α α α ρα α α α α

α α α α α υε ε ρα α α α α

(Δ)

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου

ι ι α α α α α α α α ρα

χα α α α α α α α α α λλε ε

ε ε υε ε ε ε υε ρα α α α α α

υε ε ε ε τα υε ε υε ρα α α

α α α α υε ρα α ρα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε

ε ε υε ε ε ε ε ι α α α

α υε γα α α υε γα α γα α α

υε ε ε ε γα α υε ε γα α

(II)

α α γα α α α α λλη η η η η η

χη η η η η η η η η η η η η

η η α α α α λλη η η η

(N)

η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι

α α α γα α α α α α α α α

(Δ)

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι

α α α α α α α α ρα χα α

α α α α α χα α α α α α α α

α α α α α α λλη η η η η η ρη

η η η η η η η η η η η ρ

η η η η η η η χη η η η η

η η η η η η η χη η η η η χη η

η η η η η η η η η η η ρα π ρ

α α α λλη η η η η η η η η

η η η η η α α λλη η λου ου ου ου

ου ου ι ι ι ι ι ι ι α α α ρα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α (Δ)

γα α α α α α α α α λλη λου

ι ι α α α α α α α α α λλη

λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(N)

ι α λλη λου ου ι ι α γα α α α

(Δ)

α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α

α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα

ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

(Δ)

Ε
ι δο μεν το φως το α λη θι νον
ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
ε εν

ᾠχος β'.

ᾠχος β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,

ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο
συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος Δι. Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

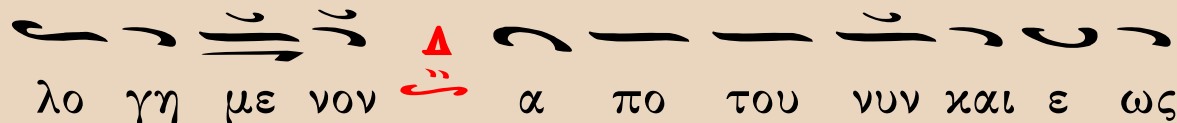

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

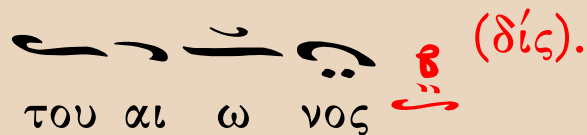

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός: α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,

φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας,
Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ — Δι.

(Δ)

Εἰς πολλά α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἄγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

(Π)

Ν ε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε **π** ε κε ε ε ε ε κρα α α ξα α

προ ο ο ος σε ει σα α κου σο ο ο ον

μου **π** ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε **π** Κυ ρι ε ε

κε κρα ξα προς σε ει σακουου σο ο ον

μου **κ** προσχεστη φω νη η η τη ης δε η

η η σε ω ω ω ως μου **π** εν τω κε κρα

λη μου ^κα

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μουεις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^κα

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συνδυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των ^κα

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ^Δ ε λαιον δε α μαρτω

λου μη λι πα να τω την κε φα λη ην μου ^κα

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθη

σαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων ^κ_α

^ρ**Α**κουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον ααδην ^κ_α

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντανε

ληςτην ψυχη ην μου ^κ_α

Φυλαξον με απο παγιδος ης συνε

στησαν το μοι ^Δ_δ και απο σκανδαλων των

ε ρ γ α ζ ο με νων την α νο μι αν **κ**

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυτων οι α

μα ρτω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε ελ θω **κ**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην **κ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω **κ**

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα

μου **Δ** και συ ε γνω στας τρι βους μου **κ**

(K)

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

(Π)

μην ε κρυψανπα γι δα μοι ^κα

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον ^Δδ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με ^κα

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^κα

(K)

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

(Π)

πα ^{ν'}α ^αα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ωντων ^κα

(K)

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

(Π)

τα πει νω θην σφο δρα

ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με ε ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

π α του τι μι ου σου Σταυρου ου

Χρι ι στε δι α βο ο λο ον η

η η η η σχυ υ υ νας και δι

α της Α να α στα σε ω ω ω

ω ως σου το ο κε ε εντρον της α μαρ τι

ι ας η ημ βλυ υ υ νας ^(K)π και ε σω

σας η η μα α ας ^{ηη}ν' εκ των πυ λω

ω ων του θα να α α α του ^(Π)κ δο ξα ζο

μεν σε ε Μο νο ο ο γε νες ^Δδ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

^πα ^αο την Α να στα σιν διδουστω γε νει

των α αν θρω ω ω πων ^κα ως προ βα α τον

ε πι σφα γη ην η η η η χθη ^(K)π ε φρι

ι ξα αν του ου τον οι α αρ χον τες του

Α α α α δου ^(Δ)κ και ε πηρ θη η σαν πυ

(Π)
υ λαι ο δυ υ υ υ νη η η η ραι π^α

ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευστης δο

(Κ)
ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε γων τοις

εν δε σμοι οις Ε ξε ε ελ θε ε ε

(Π)
ε τε κ^α και τοις εν τω σκο τει α να κα

λυ υπτε σθε Δ^α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

π^α Μ ε ε ε γα α α θα α α α αυ

μα π^α ο των α ο ο ρα των Κτι

ι ι στης κ^α δι α φι λαν θρω πι ανσαρ κι

παθων ^Δ α νε στη ο ο α α θα

α α α α να α α α τος ^(K) Δευ τε πα

τρι αι των ε θνωων του τον προ ο σκυ νη

η η η σω ω ω μεν ^(Δ) τη γαρ αυ του

ευσπλααγ χνι ι ^(Π) α εκ πλα α α νη

ης ρυ σθεε ε εν τες εν τρι σιν υ

πο στα σε σιν ε να Θε ον υ μνειν με ε

μα θη η κα μεν ^Δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

^π ^α **Θ** σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο

μεν σοι τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω

τι **κ** τω ε πι τε λει των αι αι ω ω ω

νων **Δ** ως εν ε σοπτρωδι α σαρ κο ο ος

λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο ο σμω **π**

και με χρις Α α δου κα τελ θο

ο ο ον τι **π** και το ε κει σε σκο ο

τος λυ υ σα α αν τι **π** και το φως **(K)**

της Α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι δει

ει ει ξα α α αν τι **κ** φω το δο τα Κυ **(Π)**

ρι ε δο ο ο ξα σοι **Δ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

(Κ)

π^α **Τ** ον αρ χη γον της σω τη ρι ας

η μων Χριστον δο ξο λο γη η η σω

(Δ)

ω ω ω μεν **κ**^α αυ του γαρ εκ νε κρων α

(Π)

να α στα α αν τος κο οσμος εκ πλα α α νης

σε ε σω ω ω σται **π**^α χαι αι ρει χο ρο

ος Α αγ γε ε ε λων **κ**^α φε ε ευ γει ει

δαι μο ο ο νων πλαα α α νη **π**^α Α δαμ

πε σων α νι ι στα α ται δι α α βο

λο ος κα τη ηρ γη ται **Δ**^α

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

^π_α **Ο** ι της κου στω δι ας ε νη χουν

το υ πο των πα ρα α νο ο ο μων ^κ_α Κα

λυ ψα τε Χριστου την Ε γε ερ σιν ^Δ_ι και λα

βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

ει ει ει ει πα α α α τε ^π_α ο τι η

η μων κοι οι μω ω με ε ε νων εκ του

μνη μει ει ου ε συ λη η η θη ο

ο νε ε ε κρος ^π_α Τις ει δε τις η κου

σε νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ^κ_α

μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε νον και

αι γυ υ υ μνον ^π_α κα τα λι πον τα και

εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

α α α αυ του Μηπλα να σθε Ι ου ου

δαι αι αι οι μα θε τε τα ας ρη η

σεις τω ων Προ ο φη τω ω ων και γνω

ω ω ω τε ο τι αυ τος ε στι ι ιν

α α λη η θως ο Λυ τρω της του κο ο

σμουκαι Πα αν το δυ υ υ να μος

Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Π)

(Δ)

η με ε ρον ο τοις νο ε ροις θρο

(Π) ρ

ο νοι οι οισ ρ ε πα να παυ ο ο με

π ρ

νο ος θε ος θρο ο νον α α γι

ρ

ι ον ε ε ε πι γης ε αυ τω ω

Δ ρ

προ ο ο η τοι οι οι μα α α σεν

(Δ)

ο στε ρε ω ω σας εν σο φι ι α

δ

του ους ου ου ρα α α ανους ου ρα

Δ ρ

(Π) ρ

νο ο ον ε εμ ψυ χον εν φι λαν

Δ ρ

θρω πι α κα α α τε σκε ε ευ α α

π ρ

α σεν εξ α κα αρ που ου ου γα αρ

Δ ρ

ρι ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα

Δ ρ

α στη η σε ε εν η μιν την Μη τε

ε ε ρα α αυ του ο των θαυ μα

σι ι ω ω ων Θε ος και των α

νελ πι ι ι ιστων ε ελ πεις Κυ

υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

(II)

Α αυ τη η με ε ρα α α Κυ υ ρι

ι ι ου α γαλ λι α α α σθε ε λα

οι ι δου γαρ του φω το ος ο ο

ο νυμ φων και η βι βλος του λο ο

γου ου της ζω ω ης εκ γα στρο ος

προ ο ο ε λη η η λυ υ υ θε

και η κα τα α να το λας πυ υ λη

α α πο ο ο κυ υ υ η η θει ει ει

σα προ σμε νει τη ην ει σο ο δον του Ι

ε ε ρε ε ως του Με γα α α λου

μο νη και μο νον ει σα α γουου σα α

α Χρι στον εις την οι οι οικουου με

ε ε νην προςω τη ρι αν τω ωνψυχω ω

ων η η η μων

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

(Π)

Ε ι και θει ω βου λη η μα α τι

πε ρι φα νεις στει ραι γυ ναι αι κε ε ες

ε βλα α α στη η η σαν π αλ λα

παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε

(K)

ε εν νη η θε ε εν των θε ο πρε πω ωως

(Δ) υ πε ρε ε ε ε λα α α αμ ψεν (Π) ο

τι και εξ α γο νου πα ρα δο ξω στε χθει σα

μη τρος ε τε κεν εν σα ρ κι τον α

πα α α αν των Θε ε ον υ πε ρ

φυ σιν εξ α σπο ο ο ρου ου γα στρος π

η μο ο ο νη η πυ υ υ λη του μο νο

γε νους Υι ου του Θε ου ^Δ η η η η η η η

δι ελ θων κε κλει σμε νην δι ι ι ε φυ

υ υ λα α α ξε ^π και πα αν τα

σο φως οι κο ο ο νο ο μη η η σας ως ^(Δ)

οι οι οι δε εν αυ τος ^Δ πα σι τοι σαν ^δ

^(Π) θρω ποις σω τη ρι αν α απει ργα α α

σα α α το ^π

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

^(Π) **Γ** η με ε ρον στει ρω ω ω τι και

^(Δ) πυ υ λαι αι α νοι οι οι γο ο ο ν ^δ

(Π)

ται και πυυλη πααρ θεεεε

(Δ)

νικηθειειαααπροεεερ

(Π)

χεεεεταισημερονκαρπογο

(Κ)

(Δ)

νειν ηχαααρισαπααααρχε

(Π)

εεεεταιεμφανιζουσατωκοο

(Ν)

οοσωωθεουουμητεεερα

(Δ)

διηησταεπιλιλιγειειειει

(Π)

ειατοιςουρανοισυνααα

πτεεεταιεισωτηριαν

τωνψυχωωνηηημων

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

(N)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ρ

Ε ν ευ ση μω η η με ε ε ρα ε

ο ο ορ της η η μω ων β λ σαλ πι σω

μεν πνε ευ μα α τι κη κι ι ι θα

α α α ρα ρ η γαρ εκ σπε ερ μα τος

(Δ)

Δα αυ ιδ ση η με ε ρο ον τι ι ι

(N)

κτεε ε ε ται ρ η Μητηρτης ζω ω ης

το σκο τος λυ υ υ υ ου ου ου ου σα ρ

του Α δαμ η α να πλα α σις και της Ευ

ας η α α α να κλη η σι ις β λ της

α φθα ρ σι ι α ς η π η η γ η ^(Δ) και

της φθο ρ α ς α πα λ λα α γ η η η η

δι η ς η μεις ε ε θε ε ω θ η η με

(N)

εν και του θα να του ε λυ τρω ω ω ω

(Δ)

θη η η η η μεν και βο η σω μεν

α α αυ τη η συν τω Γα βρι η

(N)

η η λ οι οι πι ι ι στοι και ρε Κε

χα ρι τω ω με ε ε ν η ο Κυ υ ρι

ο ο ς με τα α σου δια σου χα ρι

(Π)

ζο ο με ε ε νο ο ς η η η μιν το με

(N)

γα ε ε ε ε λε ε ε ε ο ς

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π**_α

Ε ν τη Ε ρυ υ θρα θα λα α α

α ασ ση **κ**_α της α πει ρο γα α μου Νυ υμ

φης ει ει κω ων δι ι ε γρα α α α

α φη η πο ο ο τε **π**_α **(Κ)** Ε κει Μω υ

σης δι αι ρε ε της του υ υ υ δα

(Π)
α α α τος **κ**_α εν θα δε ε Γα βρι ι ι

ηλ **Δ**_α υ πη ρε τη ης του θα α α α

αυ μα α α α τος **π**_α το τε τον βυ θον ε

πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι σρα α ηλ

νυν δε τον Χριστον ε γεν νη η σεν α α σπο

ο ρως η η η Παρ θε ε ε ε νος η

θα λα α ασ σα α με τα την πα ρο

(K)

δον του Ι σρα ηλ ε ε μει νεν α α

α βα α α α τος η α α α α

(Π)

α α α με ε ε ε εμπτος με τα την

κυ η σιν του Εεμ μα νου η η ηλ ε ε

μει ει νεν α α α α α φθοο ο ο

ρος ο ω ω ω ω ων και αι προ ων

και φα νεις ως ανθρωω προς Θε ε ο ο ος ε

λε η η σον η μα α α α α α ας π ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ — Κε.

(Κ)

Ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι
στον και των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα
εν φω ναις α σματων με γα λυ νο μεν ο
τισταυρον και θα να τον κα τε δε ε ξω
δι α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος
Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι

η με ρος α νε στης σω ζων τας ψυ χας

η η μων ^κ_α

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Η υ γει εισησσου της πλευ ρας Ζω ο δο τα

κρουνοϋς α φε σε ως ^κ_α πα σιν ε ξε βλυ σας

ζω ης και σω τη ρι ας ^κ_α σα ρ κι δε θα

α να τον κα τε δε ε ξω α θα να σι αν

η μιν δω ρου με νος ^κ_α οι κη σας τα φω δε η

μας ^Δ_δ η λευ θε ρω σας ^κ_α συ να να στη

σας ε αυ τω εν δο ξω σ ως Θε ος ^κ_α δι

α του το βο ω ω μεν Φι λανθρωπε Κυ υ

ρι ε δο ξα α σοι ^κ_α

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν

α δου κα θο δος Φι λανθρωπε υ πα αρ

χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον και τους πα λαι δε

σμι ι ους συ να να στη σας ε αυ τω εν

δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει στον α

νοι οι ξας ^{ν'}_α α πο λα βειν του ου του η

ξι ω σας ^κ_α δι ο και η μιν τοις δο ξα

ζου σι την σην τρι η με ρον Ε γερ σιν ^κ_ρ

δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Παρα

δει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως

μο νος ευ σπλααγγνος ^κ_ρ

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ο δι η μας σαρ κι πα α θος δε ξα

με νος ^{ν'}_{ρρ} και τρι η μερος εκ νεκρων α

να σταστης σαρ κος η μωντα πα θη θε ρα

πευ σον ^κ_ρ και α να α στησον εκ πταισμα

των χα λεπων Φι λαν θρω πε και σω σον η

μας ^κ_α

^εΗχος λ δ̣ Νη.

(N)

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_{δ̣}

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην ^ν_{δ̣}

Δ ευ τε α παντες πι ι στοι οι ^β_λ προς

την Παρθε νον δρα α α α μω ω ω ω μεν

ι δου γαρ γε ε εν να α α ται αι η

προ γα στροσπρο ο ρι ι σθει ει ει σα του

Θε ε ου ου η μω ω ων Μη η η

η τηρ **δ** το της παρ θε νι ι ας

κει ει ει μη λι ι ον η του Α α ρωνβλα

α στη η η σα σα α α ρα α α α

βδος **δ** εκ της ρι ι ζηστουου Ι ε εσ
(Δ)

σαι των Προ φη τω ων το ο κη η η
(N)

ρυ υ υ υγ μα **δ** και των δι ι και αι αι

ων Ι ω α κειμ και Αν νης το ο βλα α

α α στη η η η μα **δ** γε εν να α ται

αι τοι οι οι νυ υν και ο ο κο ο ο σμος

συν αυ τη η α να α και νι ι ι ι

ζε ε ε ε ται ^δ τι κτε ε ται και η

Εκ κλη η η σι ι ι α την ε αυ της ευ

πρε πει ει αν κα τα α στο λι ι ι ι ι

ζε ε ε ε ται ^δ ο να ος ο ο ο

α γι ι ο ος ^{β λ} το της Θε ε ο ο

τη τος δο ο ο χει ει ει ει ον ^δ

το παρ θε νι ι κον ο ο ο ορ γα ^(Δ)

α α α νον ^(M) ^Δ ο βα σι λι ι κος θα ^(Δ)

α α α α λα α α α μος ^(N) ^Δ εν ω

ο το πα α α ρα δο ο ξοντης α πορ ρη ^(Δ)

η του ου ε ε νω ω ω σε ε ε ε

ως δ των συ νελ θου σω ων ε πι Χρι

ι ι στου ου ου ου ου φυ υ σε ε ε

(N)

ων δ ε τε λε σι ουρ γη θη μυ υ στη η

η η ρι ι ι ι ον δ ο ονπροσκυ υ νου

(Δ)

ου ουν τες α νυ μνουμεντην της Πα αρ θε ε

(N)

ε νου ου δ πα να α α μω μον γεν νη η

(Δ) (M)

σι ι ι ι ι ι ι ν δ

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ‘Αγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ ἀ΄ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

(Κ)

Τὸν σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ
μα τι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις
σω τη ρι ι αν η μων α νυ μνη σω
μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι Ηυ
δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ
ρω και θα α να τον υ πο μει ναι και
ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη
εν δο ξω Α να στα σει αυ του

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς

δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν
κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Η

Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν

ε μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου

γαρ α νε τει λεν ο Η λι ος της δι

και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων

και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ

λο γι ι ι αν και κα ταρ γη σας τον

θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την

αι ω νι ο ο ον

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς,
ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον,
Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα,
μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροί, ἀσιγήτως
ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, μονάδα
τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον
παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτετον φωτουργόν,
τῆ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ
θείαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε
πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητί,
οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρα σου, ὁ θεῖος
καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν
φύσιν Ἄχραντε.

ᾠδὴ γ' . Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδοὺς
ἀπαύστους τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ
παντουργέ, ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν
δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς
ἀλλοιοιμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαστον
πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς
συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν
ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ
τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται
καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλῆς
τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ
Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς
ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς
ἀνεβίβασας.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α' . Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθής, καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου, νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθή, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, **Ὁ α΄ Χορός**· ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαές ὁ Δανιήλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἄββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον Τόκον,

Ὁ β' Χορός: ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σύ με καθοδήγησον Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως, πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνή πανάχραντε, ὁ Ὑποφήτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνων,

Ὁ α' Χορός: Θεοῦ κατοικητήριον.

ᾠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριφαῆς ὑπάρχουσα, θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία
πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς καὶ κατ'
οὐσίαν καὶ βούλησιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σῶ
φωτὶ ὀψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν ἓνα Θεὸν
τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα
Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς,
πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας, δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν
Τριάδα, νῦν προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς,
καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν
τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων
πάντα τὸν κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν
ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν
καὶ ταπεινῶν, κράζων τό· Ἡμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω

τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος, ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι,

‘Ο β’ Χορός· πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ζ’· **‘Ο ὑπερυψούμενος**.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἰλασμόν ἀμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα,

‘Ο α’ Χορός· τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

ᾠδὴ η’· **Σοὶ τῷ παντουργῷ**.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαῖον. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, ἀεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις,

Ὁ β' Χορός ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λαλιαί σε βρότειαί, κατ' ἀξίαν, Ἄναρχε μονάς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν, πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, θεαρχική, σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῶ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσοῤῥόπῳ δόξῃ σε, τὸν μονάρχην, τρίφωτον Θεόν, δοξάζει τὰ Χερουβείμ, καὶ τὰ Σεραφεείμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος, τέτοκας Υἱόν, λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφρσιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἀ
ξί ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Α α

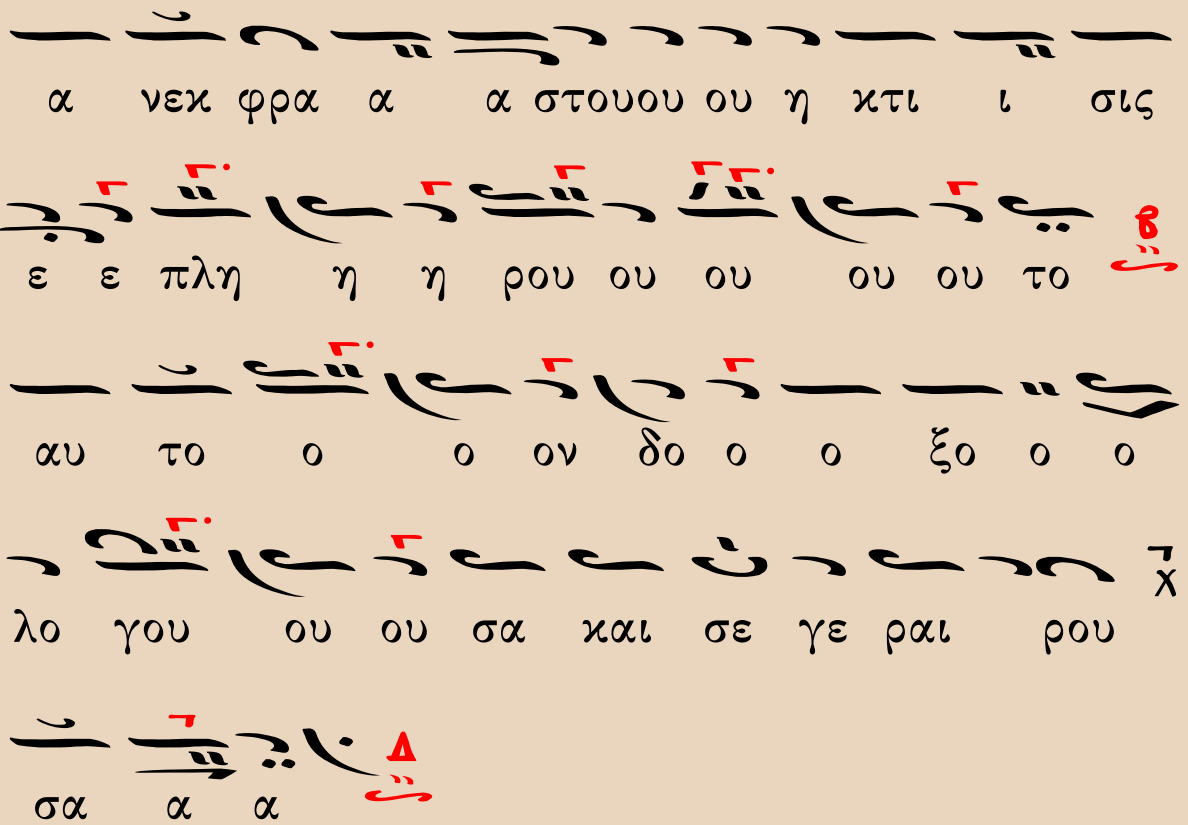
Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν
κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ' Δι.

(Δ)

Η Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν

ε μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου

γαρ α νε τει λεν ο Η λι ος της δι

και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων

και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ

λο γι ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον

θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την

αι ω νι ο ο ον

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἄξιός: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἄξιός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγίσει.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δις)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾠ Πα. — Κε.

(Κ)

Τὸν σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ

ματι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι Ηυ

δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

(Δ)

Η Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν

ε μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου

γαρ α νε τει λεν ο Η λι ος της δι

και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων

και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ

λο γι ι ι αν και κα ταρ γη σας τον

θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την

αι ω νι ο ο ον Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει

σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν
τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι·
Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἐδειλίασα· Ληστῆς
ἐθεολόγησε, καὶ γὰρ ἠρνησάμην σε· ἄρα καλέσεις με
τοῦ λοιποῦ μαθητήν; ἢ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ;
ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν
καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου
ἐξεκέντησαν, ὧς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ
λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος·
ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν
Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν
ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ
θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ
νεουργεῖται, ἡ σύμπασα καὶ θεουργεῖται. Συγχαρήτε
ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ
πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα
πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν
Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς

φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογιζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

Ἦχος πλ. Α'. π ρ Θ υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου ^κα

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα ^κα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δα

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α σου υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α λ η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο

ο ος π

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Ἀγγελικῆ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῆ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

‘Εν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου· Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται,

Ἄβ' Χορός· ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δὶς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις

Ἄβ' Χορός· εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ — — — Κε.

(Κ)

I π πονκαι α να βα την εις Θα λασ σαν
Ε ρυθραν **κ̣ ᾠ̣** ο συν τριβωνπο λε ε μους εν υ
ψη λω βρα χι ο νι **κ̣ ᾠ̣** Χρι στος ε ξε τι να
ξεν Ι σρα ηλ δε ε σω σεν **κ̣ ᾠ̣** ε πι νι
κι ον υ μνον α δον τα **κ̣ ᾠ̣**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν
Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ
ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ
ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλησθεῖς,
Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς,
Χριστὲ ἀνασχόμενος ἀπειράστως, θείας οὐσίας,

μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

(Δίς).

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Κ)

κ^α **Ο** πη ξας επ ου δε νος την γη η
ην τη προ σταξει σου και με τε ω ρι
σας α σχε τως βριθουσαν ε πι την α σα
λευτον Χρι στε πε ετραντων εν το λωνσου την
Εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε α
γα θε ε και φι λαν θρω ω πε

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι
Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι
ἤμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν

ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν. (Δίς).

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα... Κοντάκιον. (Χῦμα).

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἢ Εὐά τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἢ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. (Ἄπαξ).

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς

κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοι
κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα,
ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ
σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἐβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς
προσῆγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε,
ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους
ἐρρύσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς,
ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ
χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· Διὸ πάντες σοι
κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας,
Νυμφοδώρας.

Στίχοι

Ἐργοῦντο Μηνοδώρα καὶ Μητροδώρα,
Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.
Θεινόμεναι δεκάτῃ δωρώνυμοι ἔκθανον αἱ τρεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Βαρυψαβᾶ.

Στίχοι

Βαρυψαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότη, ἡ
Οἰκεῖον αἷμα συντριβεῖς ξύλοις χέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Πουλχερία, ἡ Βασίλισσα, ἐν

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα.

Ὠδὴ Α'.

(Γ) **C** ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω κ̣ την Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

(N) τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι ι δ̣ την

(M) δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως δ̣ Φα ρα

(Δ) (Γ) ω τοι οισ αρ μα α σι κρο τη η σας η η

(N) νω ω σεν γ̣ επ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλονδι

(Γ)

ο ο Χρι στω ω α σω με εν

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται

Ωδὴ Γ' . Πα αβδοςει εις τυ υ πον του

μου στη η η ρι ου πα α ρα α λα αμ

βα α α νε ε ε ε ται τω βλα στω

ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει το ον ι

ε ε ε ρε ε ε ε α τη σται

ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α

νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε

ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου **Δ** εις
(Π)

(N) κρα α τοσ και στε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω

μα **Δ**

Ωδὴ Δ'. **Γ** **Θ** **(Γ)**
Δ ι σα κη η κο α Κυ υ

ρι ι ε **Γ** τη ης οι οι κο νο
Δ

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον
Δ

κα τε νο η σα α τα ερ γα α
Δ

(Γ) σου ου **Δ** και ε δο ξα σα σου τη ην θε
Δ

ο ο τη η τα **Γ**
Δ

Ωδὴ Ε'. **(Π)**
Δ **Ω** τρισμα κα ρι ι ι ι στον

(N) Ευ υ υ λο ον **Δ** εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος ^Δ ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος ^Δ δι ου πε πτω ω κεν ^Δ ο

^(Δ)
ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

^(N)
τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις ^Δ Θε

^(Δ)
ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε ^(Π)

ε χο ο ο ον τι ι ^Δ την ει ρη η νην ^(N)

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αι η η η η

μων ^Δ

^(Π)
^{Ωδὴ 5'.} **N** ο τι ι ι ου θη ρο

^(N)
ος εν σπλα α αγ χνοι οις ^Δ πα λα μα ας I

ω ω νας **Δ** στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας **Δ** το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως **Δ** ο ο θεν τρι

η η η με ρος ε εκ δυς **Δ** ^(Δ)την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν **Δ** υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε **Δ**

^(N) του σαρ κι ι ι προ σπα α γε εν τος Χρι

στου ου του Θε ε ου **Δ** και τρι η με ^(Δ)

ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει **Δ** ^(Π) τον κο

ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν ^(N)

τος

(N)

Ὠδὴ Ζ΄.

Ε

εκ νο ον προ στα αγ μα τυ

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους **Δ** λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

πει ει λης **Δ** και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους **Δ** ο μωστρειεις παι αι δας **Δ** ου

(Δ)

ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε

(N)

θυ μο ο ο ο ος **Δ** θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

(Δ)

ου ουν τι **Δ** δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α

τι ι **Δ** πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α αλ λον **Δ** Ο υ περ υ
(N)

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η
(Π) (N)

η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ος ει **Δ**
(N)

Ωδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον **Δ**
(Π)

Ε υ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δες
(N)

της Τρι α α δο ος ι σα ρι θμοι οι **Δ**

δη μι ου ου ρ γον Πα α τε ρα α Θε
(Δ)

ο ον υ υ μνει ει ει τε **Δ** το ον

συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο (N)

ο ον και το ο πυρ δει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α και υ περ υ

υ ψου ου ου ου τε ε το ο πα σι

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον

Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ δ Γα.

Ὠδὴ Α'. ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε

(N)

τε με **Γ** **Δ** τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι **ν** **Δ** την

(Γ)

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν **Γ** **Δ** επ ευ ρους δι

α γραψας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

στω α σωμεν **Γ** **Δ** 'Ο Β' χορός: τω Θε ω η

μων ο τι δε δο ξασται **Γ** **Δ**
(N)

'Ωδὴ Γ'. **ν** **Δ** **Ρ** α βδοςεις τυ υ ποντου μυ
(Δ) (N)

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α **ν** **Δ** τη
(Δ)

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν
(N)

ε ξην θη η σε **Δ** **Δ** ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

καιστε ρε ω μα ^vδ

(Γ)

Ὦδὴ Δ'.

^Γδ **Ε**

ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

(Δ)

(Γ)

ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα ^Γδ

(Π)

(N)

Ὦδὴ Ε'.

^vδ **Ω**

τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος ^vδ δι ου πε πτω κεν

ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

(Δ)

α σθεις Θε ω τω προ σπα γεν τι σα ρ κι ^Δδ τω

(N)

πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η

μων **δλ**

(Π)

(N)

Ὠδὴ Γ'.

Η

ο τι ουθη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυρο ει δως

δι εκ πε τα σας **δλ** το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς **Δ**την υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε **Δ**

του σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε

(Δ)

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

(N)

κο οσμον φω τι σαντος **δλ**

(N)

Ὠδὴ Ζ'.

Θ

ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε β λ

ρ πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε β λ

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
(Δ)

ν ον δ αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον Δ δ Ο υ
(N)

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει ν δ
(N)

Ωδὴ Η'. Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ν δ
(Π) (N)

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δες της Τρι

α δος ι σα ριθμοι δ δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε Δ δ τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι η σαντα δ και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α

ας δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἐ α' Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐ Προεστῶς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἐ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐ Αρχεται ὁ α' Χορός.

Ἐ Ηχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Οτι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Εοι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται

οστε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου

Μη απορριψης με απο του προσω

που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησ απεμου

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **β**

Α ι δα ξω α νο μουστας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου **β**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σονμε ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

ὕψος ἡ μων ἑξαλειψον τα πληθητων ε μω

ων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αι ω

ναςτων αι ω νων α μην

Ταις της Θεο το οκουπρεσβειαις ε ε

λε η μων ἑξαλειψον τα πλη ηθη των

ε μων εγκληματων

Χ ἑλεησον με ο Θεος κα τα

το μεγα ελεος σου και τα τα το

πληθος των οικτιρων σου ἑξαλειψον το

α νο ομημα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

(Δ)
Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των **Χ**

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ωςπρο ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(N)

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

ο γον τε κου σαν **Δ** την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν **δ**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

Τ την τι μι ω τε ραντων Χε ρου ου

βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω

ως των Σε ρα φι μ **δ** την α δι α φθο ο ο

ο ρως **Δ** Θε ο Λο ο γο ον τε ε **(Δ)**

κουου ου ου σαν **Δ** την ο ον τως Θε ο **(N)**

το κον σε ε με γα λυ υ υ υ υ νο ο ο **(Π)** **(N)**

ο μεν **δ**

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

M υ στι κο ς ει ει Θε ο το ο ο κε ε

πα ρα δει σο ος **δ** α γε ωρ γη η

τως βλα στη η η σα σα Χρι ι στον **Δ** υφ **δ**

ου ου το του ου Στα α αυ ρου **Δ** ζω η **δ**

φο ο ρον ε εν γη **Δ** πε φυ υ του ου ουρ **δ**

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

(Δ)
ε ε νου ου δι προ σκυ νου ου ου ουν

(N) (Δ)
τε ε ες α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

(M)
ε εν δι

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος δι α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα

Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον δι

δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ

τον σε με γα λυ υ νο ο με ε ε εν δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾿Ηχος β'. ᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

᾿Ο β' Χορός, τὸ αὐτό.

᾿Ο α' Χορός· ᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

᾿Ο β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

᾿Αναστάσιμον ᾿Εξαποστειλάριον γ'.

᾿Ηχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

᾿Οτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὐς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τῆς Ἑορτῆς.

᾿Ηχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

᾿Αγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἧ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

(Π) [♩]
Π α α α α α σα πνο ο η αι νε

σα α τω ω τον Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ των ου ρα ανων ^κ αι νει ει τε αυ το

ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις ^π Σοι

πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ω ^Δ

^π **Α** ι νει τε αυ τον πα αντες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του ^π αι νει

τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις

α αυ του **κ** Σοι πρε πει υ μνο ος τω Θε

ω **Δ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος **Ζ**ω.

(Ζ)
Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο **π** ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(Π)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(Π)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π)

^π_α **Κ** ὑ ρ ι ι ε Ε σφρα γι σμε νου του

τα φου υ πο των πα ρα α νο ο ο μων

προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη η η η

η μα α α α τος ^π_α κα θως ε τε χθης

εκ της Θε ο ο το ο ο κου ^κ_α ουκ ε

γνωσαν πως ε σα αρ κω ω ω θης ^Δ_α οι α

σω μα τει οι σου ου Α α α α αγ

γε ε ε ε λοι ^π_α ουκ η σθοντο πο τε α νε

στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω

ω ω ται **κ** αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι

σται τοις ε ε ρευ νω ω ω ω σι **π** πε

(K)

φα νε ρω ται δε τα θαυ μα τα τοις προ

σκυ νου σιν εν πι ι στει το μυ στη η

η ρι ι ι ι ον **(Δ)** ο α νυ μνου σιν α

(Π)

πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν και το με

ε γα ε ε ε λε ος **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

π **κ** υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω

νι ι ους συ υν τρι ι ι ψας κ και δε

σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος α νε ε

στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α π (K) εις μαρ

τυ ρι ον τη ης α λη η θους τρι η

με ε ε ρου τα φη η η ης σου κ

(Π) και προ η γες εν τη Γα λι ι λαι αι αι

α κ ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου

ου ου ου ου με ε ε ε νος π Με γα σου

το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η η σον η μας Δ δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π^α**κ** Ὑ ρ ι ι ε αι Γυ ναι κες ε δραμον

ε πι το ο μνη η η μα **κ**^α του ι δειν

σε τον Χριστον τον δι η μα α ας πα θο

(K)

ο ο ον τα **π**^α και προ σελ θου σαι ευ ρον

Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα θη η

(Π)

η με ε ε ε νον **κ**^α τω ω ω φο ο βω

κυ υ υ λι σθεε ε εν τα **π**^α και προς αυ

(K)

τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων **κ**^α Α

α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

(Π)

ος ^κ ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α

νε στηεκ νε κρων ^Δ ο σω ζων τα ας ψυ

χα α ας η μων ^Δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π ^α **Κ** υ ρι ι ε ω σπερ ε ξηλ θες ε σφρα

γι σμε ε νου του τα α α α α φου

ου τως ει σηλ θες και των θυ ρων κε κλει σμε

νων προ ος τους μα α θη τα α α ας

σου ^π ^α δει κνυ ων αυτοις τα του σω ω μα το ος

πα α α θη ^κ ^α α περ κα τε δε ξω σω ω

τη ηρ μα κρο ο θυ μη η η η σας ^π _α

ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ πη

(Κ)

νε εγ κας ^κ _α ως Υι ος δε του Θε ε ου

ου κο σμον η η λευ θε ε ε ε ρω

(Π)

ω ω ω σας ^κ _α Με γα σου το ε λε ος α

κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η

μας ^Δ _δ

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον

ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ὦ τοῦ παραδόξου θαυματος! ὁ ἐκ στερείρας καρπός, ἀναλάμπας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικήν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κράζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθούσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσιν, καὶ παρέχουσιν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑωθινὸν Γ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)
Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

(Π)
ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι π

(Μ) (Π)
Τ ης Μαγ δα λη νη η ης Μα ρι ι ι

(Μ) (Γ)
α ας την του Σω τη η η η ρος

(Π)
ε ε ε ε ευ α α αγ γε ε λι ι ζο

(Μ) (Γ)
με ε ε ε νη ης εκ νε κρων Α να

στα α σι ι ιν και αι εμ φα α α νει

αν δια πιστου ου ουντες οι Μαθη

η ται ω νει δι ζο ον το το ο ο

(Π)

τη ης καρδιαι α ασκληρον ^πα

(N)

αλλα τοις ημεις καθολιςθεε

(Γ)

εν τε ες και θαυμασικ ^κα προς το

(Π)

κηρυγμα ααααπεστεε ελλοο

(M)

(Γ)

ον το ο ^πα και συυμεν Κυυυ

^κ

ριε ^κα προς τον αρχιφωτον ανεε

(Π)

ληηηηηηηφθηης Πατεεε

(N)

ραα ^πα οι δε εκηρυυττοοον

(Γ)

παντααχουτον λοοογον ^κα τοις

(Π)

θαυμασιπιστουου μεεενοι

(N)

(Γ)

οι ^πα Διοοιφωωτισθεντες διι

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται β

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν β δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν Δ ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα^φ

(Γ)

Α ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως κ

Δο ξα εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι

γης ει ρη νη εν ανθρωποις ευ δο κι ι κ

α Γ
α 99

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ ♀

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ο ξαν Γ
δο ο ξαν 99

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι ε ♀
(Π) (Γ)

Θε ε Πα τερ παν το κρα α τος π ♀
Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε

και Α γι ον Πνεευ μα Γ
και Α γι ον Πνεευ μα 99

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του Θε ♀
ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι

(Π)

ρων την αμαρτιαν του κοσμου ^π ε

(Γ)

λεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρ

τιι ας του κοσμου ^Γ ^{αα}

Π ροσδεξαι την δεησιν ημων ο

[♀]καθημενος εν δεξια του Πατρος και

ελεησον ημας ^Γ ^{αα}

Ο [♀]τι συ ει μονος Αγιος συ

ει μονος Κυριος Ιησους Χριστος εις

δοξαν Θεου Πατρος Αμην ^Γ ^{αα}

Κ αθη κααστηνη μεραν ευλο

[♀]γησω σε και αινεεσω το ονο

(Π)

(Γ)

μα σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος ^Γ
_{ᾠᾶ}

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν

[♀]
τη η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη

τους φυ λα χθη η ναι η μας ^Γ
_{ᾠᾶ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο

[♀]
Θε ο ος των Πα τε ε ρων η μων και αι

νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα σου εις τους αι ω ω νας ^Γ
_{ᾠᾶ} Ἀ μην

Γ ^Γ
ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε [♀]

ος σου εφ η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε

♂ πι σε Γ ♀♀

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα α σου Γ ♀♀

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα α σου Γ ♀♀

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε ♀

γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με

ι α σαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ το ον ♂

σοι Γ ♀♀

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξο

ον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ

ει ο Θεος οσ μου

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω

φωτισου οψο ο μεθαφως

Παρατεινοντο ελεος σου τοις

γινωσκουσι σε Αγιος ο Θεος οσ

Αγιος ισχυρος Αγιος αθανα

τος ελεησον ημας

Αξια Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

και νυν και αι ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω νων [♂] Α μην ^Γ ρρ

Α [♂] γι ος α θα να τος ε λε η σον η [♂]

^χ ^Γ ^{ρρ}
μας

Α ^Γ γι ο ος ο Θε ε ο ο ος [♀] ^κ ρρ

(Π)

Α α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ υ

^π ^{ρρ}
ρο ος

Α ^Γ γι ος α θα α να α το ος ε λε

η σο ο ο ο ον η η η μα α α α ^(N) ^(M)

α α α α ας ^χ ^Γ ^{ρρ}

Σ ^(Γ) η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω [♀]

γε γο νεν ^κ ρρ Α σω μεντω α να σταν τι εκ

(Π)

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

(Γ)

ημων ^πκα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον ^κτο νικος ε δω κεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος ^γ

Ἐτέρα Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ᾠή Γα. ^φ

(Γ)

^Δο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι το ο

(Π)

(Ν)

(Γ)

φως ^Δδο ξα εν υ ψι ι ι στοιοις

Θε ε ω ω ^κκαι ε πι γης ει ει ρη η

(Δ)

(Γ)

η νη ^γεν αν θρω ποις ε ε ευ δο κι

α α ^γ

Υ ^(N) ^(Γ)
μνου ου με εν σε ^Γ ^{ῥῥ} ευ λο γου

^(Π) ^(M)
με εν σε ^κ ^ῥ προ σκυ νου με εν σε ε δο ο ξο

^(Γ)
λο ο γου ου ου με ε ε εν σε ^Γ ^{ῥῥ} ευ

χα ρι στου με εν σοι ^κ ^ῥ δι α την με γα

α α α λη ην σου ου δο ο ο ξα αν ^Γ ^{ῥῥ}

^(Π) ^(M) ^(Γ)
Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ^Γ ^{ῥῥ}

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ^κ ^ῥ Πα

τερ πα α αν το κρα το ορ ^Γ ^{ῥῥ} Κυ ρι ι ε

^(Π) ^(N) ^(Γ)
Υι ε ε μο ο νο γε ε νες ^Δ ^ῥ Ι η σου

Χρι ι στε και Α α α α γι ι ο ον

Πνεε ευ μα α ^Γ ^{ῥῥ}

(Π)

Κ υ ρ ι ι ε ε ε ε ο Θ ε ε ο ς ο ο

(Μ)

(Γ)

Α μ ν ο ο ς τ ο υ Θ ε ε ο υ ο Υ ι

ο ο ς τ ο υ ο υ Π α α τ ρ ο ς ο α ι α ι

α ι ρ ω ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι ι α ν

τ ο υ ο υ κ ο ο ο ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν

η η μ α α ς ο α ι α ι α ι ρ ω ω ν τ α ς

α μ α ρ τ ι ι ι α ς τ ο υ ο υ κ ο ο ο ο

σ μ ο υ

(Γ)

(Π)

(Ν)

Π ρ ο σ δ ε ε ξ α ι τ η ν δ ε ε η η σ ι ν η η

(Γ)

μ ω ν ο κ α θ η η μ ε ε ν ο ς ε κ δ ε

ξ ι ω ω ω ν τ ο υ ο υ Π α α τ ρ ο ς και ε

λε ε η η η σο ον η η μα ας ^Γ
(Π) (Ν) (Γ)

Ο τι συ ει μο νοος Α γι ι ος ^Δ ^α συ

ει μο νοος Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ^κ ^χ
(Δ)

Ι η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ο ξαν
(Γ)

Θε ου Πα τρο ος α α μη ην ^Γ
(Γ) (Δ)

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ε
(Γ) (Π)

ραν ευ λο γη σωω σε ^κ ^α και αι νε ε ε ^χ

ε σω το ο ο νο μα α α σου ^π ^α
(Γ)

^ε εις τον αι ω ω ω να α ^κ ^χ και εις

τον αι ω να του ου ου αι ω νο ος ^Γ ^δ
(Γ) (Π)

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε ε

(Γ)

εν τη η με ε ε ε ρα α τα

(Δ)

α αυ τη α να μαρ τη η η η

(Γ)

(M)

του ους φυ λα χθη η η η ναι η η

μας

(Γ)

(Π)

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι

(M)

(Γ)

ε ε ε ε ο Θε ε ος των Πα τε ε

ε ε ε ρω ων η η η μων και αι

νε ε το ο ο ο ον και δε δο ξα σμε ε

ε ε ε ε νον το ο νο ο ο μα α

α σου ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας α α μη ην

Γ ^(Γ) ^(Π) ^(N)
ε νοι το Κυ υ ρι ι ε ε ^π το ε

^(Π)
λε ος σουου εφ η η μα α ας κα θα α α

^(Γ) ^(M)
α πε ερ ^π ηλ πι σα με ε ε εν ε

^(Γ)
ε πι ι ι σε ε ^δ

Θ ^(Z)
υ λο γη η τος ει ει Κυ υ ρι ι

^(N)
ε ^{z'} ^δ δι ι ι δα α ξο ο ον με

^(Γ)
^δ τα δι και ω μα α τα α σουου ^δ

Κ υ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ

^(Γ)
γη ^{z'} ε γε νη η θης η μι ιν ^{z'} εν

γε νε α και α γε νε ε α α ^δ

^(Z)
ε γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ^{z'}

(N)

ε λε ε ε η η σο ο ον με

(Δ)

(Γ)

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η η

η ην μου ο ο τι η η μαρ το

ο ον σοι οι

(N)

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε φυ υ γον

(Γ)

δι ι ι ι δα α ξο ο ον με του

ποι ειν το θε λη η η μα α α σου ου

ο τι συ υ υ ει ο ο ο Θε ος μου

ου

(N)

Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης

(Γ)

εν τω φω τι ι ι ι σου ο ψο ο με

ε θα α φως ^Γδ

^(Γ)
Π α ρα α α α α τει πα ρα α τει

ει νον ^Γδ το ε λε ο ο ο ο ος

σου ^κχ τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε ^Γδ

^(Γ)
Α χ γι ι ο ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρο ος

Α γι ος Α α θα α να α α τος

ε ε λε ε η η η σο ον η η μα

ας ^Γδ
^(Γ)

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω ^κχ και

Α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι ^Γδ

(Γ)

Κ α ι ν υ υ υ ν και α α ει ^Γδ και εις του

ου ς αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

ω νων α α μη ην ^Γδ

(Γ)

Α γι ος Α α θα α να

α α τος ^κχ ε ε λε ε η η η σο

ον η η μα ας ^Γδ

Ἀσματικόν.

(Γ)

Α ^χ α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^πρ

Α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Γ) Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ι ι σχυ υ ρο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
(Ζ)

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α
(Δ)

α α α α α α α α α α α α α
Ζ'

α α α α γι ι ι ι ι Α α

α α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ος Α
Δ

α α α θα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα α α

να το ος ε λε ε ε η
(Γ)

(N)
η η η η η ε λε η η σο ον η η

(M)
η χ μα α α α α ας δ

(Γ) ♀
η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν κ λ Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

(Π)
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

(Γ) π ρ
η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

κ λ
θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και

Γ δ
το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣

Κ (Δ) υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣

Κ ε̣ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣ δ̣

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ᾠδῆς Δι.

Στίχ. α΄ Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς
πραότητος αὐτοῦ.

(Δ)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτηρῶν ἡμᾶς

Στίχ. β΄ Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ,
εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Στίχ. γ΄ Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. δ΄ Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ
σαλευθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτηρῶν ἡμᾶς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

(Δ)

Κ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄ Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Στίχ. γ΄ Τῷ Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Στίχ. δ΄ Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Στίχ. ε΄ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος δ'.

Στίχ. α' ᾠδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

(Δ)

Η Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν

ε μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου

γαρ α νε τει λεν ο Η λι ος της δι

και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων

και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ

λο γι ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον

θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την αι

ω νι ον β

Στίχ. β' Ἐγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Στίχ. γ' Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψα λλον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ

Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι
ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ
θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν
κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

(Δ)

Η Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν

ε μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου

γαρ α νε τει λεν ο Η λι ος της δι

και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων

και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ

λο γι ι ι αν και κα ταρ γη σασ τον

θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την αι

ω νι ον

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)
Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναιτην α να α

α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἅγιου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος δ'.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου, αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος δὲ Δι.

(Δ)

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι
μου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α
εκ της φθο ρας του θα να του η λευ θε

ρω θη σαν Α χραντε εν τη α γι α γεν νη

σει σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα

ο ος σου ε νο χης των πται σμα των

λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα

τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω

ης η μω ω ων

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)
Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ε Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Ἄ υ να μιν Ἀ α γι ος ο Θε ε ος

Ἀ α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος

Ἀ θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἡ ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Ἀ α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

(N)
ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)
α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ος
ι ι

α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α Α θα α να α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τος
ι ι

λε ε ε ε λε ε ε η η σο
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ον η μα α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γ^ϕα.

(Γ)

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

(Ν)

(Γ)

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ

σαρκὶ καυχῆσονται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ὁ β' Χορὸς·

Ἦχος Δι.

(Δ)

λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

(Π)

(Δ)

οι οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορός τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε

(Π)

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)

α α α α α α Δ ε ε

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Πα̣.

(Π)

ο ι τα α α α α α α α Χε ε

(N)

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε β λ ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι μ π ς

(K)

μου υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

(M)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι κ ι

(Π)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ

στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως π ρ

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ι

κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ρ ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε

(Δ)

ε ε ες π ρ και τη ζω ο ο ο ο

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

(Π)

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ρ Τρι

α α α α α α α α α α

δι ι ι ι ι ι ι ι π ρ το ο ο

ο ο το ον τρι ι σα α α α α ρα α

α α α α α γι ι ι ι

ι το ον τρι ι ι σα α α α γι

ι ι ο ο ο ο ον π ρ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ

σα α α α δο ο ον τε ε ε ε ες

πα α α α α α σα α αν τη η η

η η ρη η η η η ην βι ι ω

(Δ)

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

(Δ)
α α α α α α α α α κ^ατων

(Π)
ο ο ο ο λων δ^α υ πο δε ξο ο ο

με ε ε νοι οι οι οι οι π^α

(Δ)
Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αις δ^α α ο

(Π)
ρα α α α τωως δ^α δο ρυ φο ρου ου

ου με νο ο ον τα α α α ξε ε ε

σι ι ι ι ιν π^α Α α α α αλ λη

λου ου ου ου ου κ^α ι ι ι ι ι

η ι ι ι α α α α α α α π^α

Ἄλλο ἑτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π ρ **Ο** ι τα α α α α α α α α α α

(N)

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε

ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ π ρ μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(K)

υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ

(Π)

στυλι κω ω ως ελι κο νι λι λι λι

λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι

ελι κο νι λι λι λι λι λι λι λι

λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι

λι λι λι λι ζο ο ο ο ελι ελι κο νι

λι λι λι ζο ον τε ε ε ες και αι

(Δ)

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

(Κ)

Τρι λι λι λι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α Τρι

α α α α α α α α δι ι ι

(Π)
ι ι ι ι ι κ τον τρι σα α α

γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνοο

ο ο ον ζ' προ σα α α α α α

δο ο ο ο ο ο υ μνονπρο ο ο σα

(Κ)
α α α δο ον τε ε ε ες π πα σαν

τη ην βι ι ω τι κη η η η η η

(Δ)
η η η η ην ν' α πο ο θω ω

(Π)
ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε

(Κ)
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι κ

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α

α α ρα α α α α αν κ α

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ωστον π Βα α

(K)

α σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε α α α α κ των ο ο

ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι π α

(K)

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα φ

α α τω ω ω ω ως π' (Π) δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π α λη λου ου ου ου

ι ι ι α α α α α α α π

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἰ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σ ω ω σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **ε** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **ε**

η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου **ε** Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
οι **ε** στε ε ε ε ε ε ε ρε ε **ε**

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω (Δ)

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η γη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἐτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι
ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου
Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε
ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ
γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ειιν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ καλούμενον «Πατριαρχικόν».

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

(Π)

Ἄ ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη

η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν σε ε

ε ε την Θε ε ο το ο ο κο ον

(K)

την α ει μα κα α ρι ι ι στον και πα

(Π)

να μω μη η η η τον και μη τε ε

ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου η

η η η η μω ω ω ν ^(K) π φ τήν τι μι ω

τε ε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου

ου ου βι ιμ ^δ και εν δο ξο τε ε ε ε

^(Π) ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως

των Σε ε ε ε ε ρα α α α φι ι

ιμ ^π την α δι α φθο ο ρως Θε ον ^(N) ^(Π)

Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου

ου ου σα α αν ^π τη ην ο ον τω ως

Θε ο ο το ο ο κον ^κ σε ε ε ε

με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ο

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε εν π

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
 Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

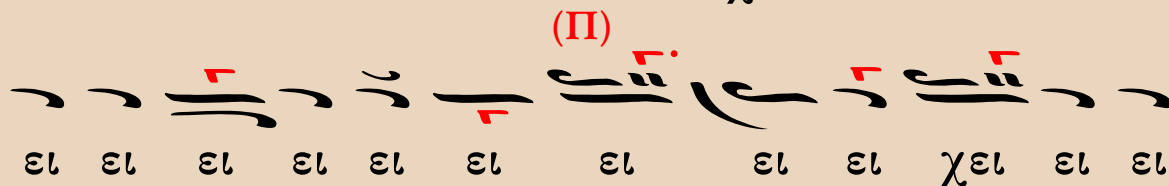
Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

 ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

(N)

 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

(Π)

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

(N)

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

Handwritten Arabic script with red annotations and numbers 13 below.

ε ε ε π το ον Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(K)

υ υ υ υ υ υ υ π υ υ υ υ υ υ

(Π)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ κ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ π υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲉ ⲟⲩ ⲉ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲟⲩ

ⲗⲗⲁ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲉ ⲟⲩ

ⲗⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲗⲗⲁ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲟⲩ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲗⲗⲁ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲟⲩ ⲉ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲗⲗⲁ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲗⲗⲁ

ⲟⲩ ⲉ ⲗⲗⲁ ⲗⲗⲁ ⲁ ⲟⲩ ⲉ ⲗⲗⲁ ⲗⲗⲁ ⲗⲗⲁ ⲟⲩ ⲟⲩ

ⲟ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲟⲩ

ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ το ον Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ π υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ο

(Δ)

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ^κ

ου ου ου ^{(Π)φ} ου ου ου ου ου ου ου ου ου ^φ

^(Κ)ρα α α α α α α εκτων ου ου ρα α

νω ω ω ω ω ω ω ω ων ^(Π) ^κ Αλ λη

λου ι α α α α α α α α α α

α α α α α ^π

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

^(Π) **Α** ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι ^β αι αι αι αι

ε εκ των ου ου ου ου σου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου εκ τω ω ων ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(II)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ρα α α α α εκ

τω ω ων ου ου ου ου ρα α α νω ω

χ (K)

π

ω ων ρα α α α α α α α α α α α

(II)

αε ε ε αε ρα α α αε ε ε

ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ρω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ρα α α α α α α νω ω ω ω

(K)

ω ων ςα α α α α α ςα α α

(Δ)

α α α α α α α α αλ λη η η

(II)

η η η η η η η ςη η η η η

η η η η η η η ςα α α α α α

(K)

α α α α α α α α α α α α

(II)

α α α α α λλη η η η ςη η η

(K)

η λϝ ρ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι α α α α α

α ρ ρα χα α α α α ρα α α

(Δ)

α α α ρ α α α α α α λλη η η

(Π)

η η η η η η ρα αλ λη η η η η

η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι

ι α α α α α ρ α α α α α α α

(N)

α α ρα α α α ρα α α α α α α α

(Π)

α α α α α ρ α α α α α α

α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α λλη η η η η η η η η π ρ

η η ςα α α α ςα α α α α α Γ
αα

α α α α α α α α α α α λλη

η η η η η ςη η η η η η Π
α

η η η η η η η η η η η Γ
αα ςα

α α α α α α α α λλη η η η

η λϺ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ ι ι ι α λλη η

λϺ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ ι α α α α χα α

α α α α α α α Π α α α α α

α α α α α α α α α Π
α

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα

ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον ἀ πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίσ).

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β' Χορός: ἀ πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς

Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ) τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου

ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος λ π Πᾶ.

(Π)

Κ ε ε Κυ ρι ι ε ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει σα α κου σο ο ο ον μου ει

σα κου σο ο ονμου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι ε ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ει

σα α κου σο ο ο ον μου π προ σρες τη

φω νη τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ει σα κου σο ο ονμου Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο

σε ευ χη η η μου ρ ως θυ μι α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου π ε

παρ σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει σα κου σο ο

ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

(II)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου π

Μ η εκ κλη νης την καρ δι αν μου

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις

Ε υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε

λει και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε

α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε φα λην

μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευδοκiais αυτων κατεπο

θησαν εχομενα πετρας οι κριται αυ

των **π**

Ακουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **π**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επισοι ηλπισα μη αντα

νεληστην ψυχην μου **π**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν ^π

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι ^π κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω ^π

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^π

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω ^Δ

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμαμου ^{Δ ρ} και συ ε γνωστας τριβουζμου ^{Δ ρ}

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ^ξ

ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α ^δ

και ε πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^κ και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{δ ρ}

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου **Δ** ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **π**

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με **Δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

π **Ν** ι κην ε χων Χρι στε την κα τα

α α τουου Α α δου ε εν τω ω Σταυ ρω ω

α νη η η ηλ θες **π** ι να τους εν σκο

τει θα να του κα α α θη η με ενους **Δ** συν

α να στη η σης σε α αυ τω ο εν

νε κροι οισ ε λε ευ θε ε ε ρος

ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου φω ω

τος Παν το δυ να με ε Σω ω τηρ

ε λε η η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Γ η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον

πα α τη σας κα α θω ως ει πεν α νε

(K)

ε ε ε στη και την α γα αλ λι α

(Δ)

σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω ω ρη η

σα α α α το ι να παν τεσκραυγα ζο ον

(Π)

τες τον υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν Η πη γη της ζω ης το α προ σι

το ον φως παν το δυ να με Σωω τηρ

ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν

πα α α ση τη κτι ι ι ι σει α

μαρ τω λοι οιπουφ υ υ γωω ω ω μεν

εν τω ου ρα νω αυ το ος κα τοι κεις

εν τω Α δη ε πα τη η η η σας

θα α να α α τον π εις τα βα θη

τα της θα α λασ σης Δ ρ ε κει η χει ειρ

σου Δε ε σπο ο ο τα π Προς σε κα

(Δ)

τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτοντε ες ι κε

(Π)

ε τε ευ ο ο ο ο μεν Δ ρ Ο α να

στας εκ των νε εκρων Δ ρ ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(Δ)

Ε ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε κα αυ

(Π)
χω ω με ε ε ε θα και την Α α

να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν

(Δ)
και δο ο ξα α ζο ο ο ο μεν σου γαρ

(Π)
ει Θε ος η ημων εκ τος σου αλ λο ονου κοι

οι οι δα α α α μεν

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δ ι α παν τος ευ λο γουν τες τον

Κυ υ ρι ι ον υ μνου ου μεν την Α

να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ

ρον γαρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας θα

να τω θα α α α να τον ω ω ω λε

ε ε ε σε π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δ ο ξα τη δυ να α μεις σου ου Κυ

υ ρι ι ι ι ε ο τι ι κα τη

ηρ γη η σας **Δ** τον το κρα τος ε ε ε

ε χο ον τα του ου θα να α α α του π

α α νε ε και αι νισας η μα ας δι α του

ου ου **Δ** ταου ρου ου σου **Δ** δω ρου ου με ε ε

νο ος η η η μιν ζω ω η ην και α

φθαρ σι ι ι ι αν π

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπιδάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Μωσῆς προετύπου σε, χειῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει,

δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα
συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις,
Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος, θείῳ
νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως,
ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν
σε καρδία καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν
ἀγιασμὸν ἀρυόμεθα, Ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν
ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε,
θεῖον ὑποπόδιον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δι**

(Δ)

Δ
ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Δ
ε ευ τε α παν τα α α τα ε ε θνη

το ευ λο γη με ε νο ον ξυ λο ο ον προ

σκυ υ νη η η σω ω ω μεν δι

ου γε ε γο ο ο νεν η αι ω ω

νι ο ος δι ι ι και αι αι ο ο συ

υ υ νη τον γαρ Προ πα α το ο ρα

Α α δα αμ ο α πα τη σας ε εν ξυ

υ υ λω τω Στα α α αυ ρω ω ω

ω δε λε ε α α α ζε ε ε ε ται

(N) και πι ι σται κα α α τε ε νε ε χθεις

πτω ω μα α α ε ξαι αι σι ι ι ι ον

(Δ) ο τυ ραν νι ι δι ι ι κρα τη η σας

του βα σι λει ει ου πλα α α α σμα α α

α τος Αι μα α τι Θε ε ου ο ι ος

του ο ο ο ο ο φε ε ε ε ως

(N) α α α πο πλυ υ νε ε ε ε ται

(Δ) και κα τα ρα α λε ε λυ υ υ

ται κα τα δι ι κη η ης δι και αι

(Γ) (N) ας α δι κω ω δι ι ι κη του δι

και αι αι αι ου ου κα τα α κρι θε

ε ε εν τος ξυ υ λω ω ω γαρ ε ε

δει το ο ξυ υ υ υ λον ι ι α α

α σα α α σθαι και πα α θει του

ου ου α πα α θους τα εν ξυ λω ω λυ

υ υ σαι πα θη του ου κα α α τα α κρι

ι ι του Αλ λα δο ξα α

α α α α Χρι στε ε ε ε ε Βα

α σι ι ι λευ τη πε ρι η μα ας

σου φρι ι κτη οι κο ο ο νο μι ι α

δι ης ε σω σα ας πα α αν τας ως α

γα θος και φι λα α αν θρωω ω ω

πος

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ Πά.

(Π)

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην

Τις μη μακαρισειεισε Πα

αναγαγιιαα Παρθεεεε

νεπιςμηαα νυμνηηηη

σειειειεισουδτονααλοοοχε

ευτοντοοοοκονογαραχρο

νωσεκ Πατροσεκλαμψας Υιοσμονο

γεενηςοαυτοςεκσουουτης Α

αγνηηηπροοηηηλθενα

φρααστωσσαρκωωωθειςφυυ

σει Θεεοοοςυυπαρχων

καιφυσειγενομενοςαανθρωωω

προς δι ι η η η η μας π ουκ εις δυ (Κ)

α α δα α προ σω ω ω ω πων τε ε (Δ)

μνο ο με ε ε ε ε νος αλλ εν δυ α α ς δ

δι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τωσ γνω ω (Π)

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος Αυ τον ι (Δ) ξ π

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ς Δ

ρι ι ι ι στε ε λε η θη η ναι (Π) ς Δ

τα ασψυ χας η μω ω ω ω ω ν ς Δ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,

ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

‘Ο Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ’ ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.
Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ β’ Χορὸς.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Την Α να στα σιν σου Χρι στε Σωτηρ Α γ
 γε λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και η
 μα ας τους ε πι γης κα τα ξι ω σον
 εν κα θα ρα καρδι α σε δο ξα ζειν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
 ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
 περιεζώσατο.

Πυ λας συν τρι ψαρχαλκας και μο χλους
 του Α δουου συνθλασας ως Θε ος παν το δυ να
 μοσ γε νος ανθρωπων πε πτω κοσ α νε στη
 σας Δι α του το και η μεισυμ φω νω ως

βο ω μεν Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σοι οι

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

ΔΡ ευ σε ως η μας της πα λαι Χριστος ε

πα νορθω σαι θε λων **Δ** Σταυ ρω προ σπη γνου

ται και τα φω τε θειται **Β** ον Μυ ρο φο

Γ ροι Γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του σαι

θη ρου σαι ε λε γον **Β** Οι μοι Σω τηρ των

α παντων πως κα α τε δε ζω τα φω ω οι κη σαι

οι κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με ε

τε τε θης ποι ος δε το προς το σον ζω η

φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα Αλ λα Δε ε

ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη

θι και παυ σο να φ η μων τον ο δυρ μον

τω ων δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ

γε λος προς αυ τας α πε βο η σε Τον θρη

νον παυ σα με ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε

Ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω

δω ρου με νος ι λα σμον και το με γα

ε λε ος

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς

μακρότητα ἡμερῶν.

Γ ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χριστε

και τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυλευ σας

τρι η με ρος α νε στης ως Θε ος με ε

τα δο ξης **β** τω κο ο ο σμω δω ρου με νος

α τε λευ τη τον ζω ην **Δ** και το με

γα ε λε ος **β**

Τοῦ αὐτοῦ.

^εἮχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

Δ^(N) ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ**

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Ο ν περ πα λαιΜω υ υ ση ης προ τυ

πω ω ω σας ε εν ε α αυ τω τον Α

μα ληκ κα τα βα λων ε τρο πω ω ω ω

σα α α α το και Δαυ ιδ ο ο με

λω ω δος υ πο πο ο δι ο ον σοι βο

ο ων προ σκυ νεισθαι δι ε ε τα ξα

α το τι μι ον Σταυρον σου Χρι στε ε ε

ε ε ο ο Θε ε ε ος ση με ε

(Π)

ρον α μαρ τω ω λοι προ ο σκυ νουου ου

ουν τες ^{φ (N)} π χει ει ει λε ε σιν α να

α α ξι ι ι ι οις ^(Δ) δ σε τον κα τα

^(M) ξι ω σα αν τα πα γη η ναι εν α αυ

^(Δ) τω ^Δ δ α νυ μνου ουν τε ες βο ω ω

ω με ε ε εν σοι ^(M) ^Δ δ Κυ ρι ι ε ε συν

τω Λη η στη η ^(Δ) ^Δ δ της βα σι λει ει ει

ει ει α α α ας σου ου α ξι ω σον

^(Δ) ^(M) η η μα α α α α ας ^Δ δ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.

Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

(Δ)

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α΄

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Ἐ
ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου δ̣ και ευ

λο γη σοντην κλη ρο νο μι ανσου π̣ νι κας

τοις βα σι λευ σι κα τα βαρ βα ρων δω ρου με

νος π̣ και το σον φυ λαττων δι α του Σταυ

ρου σου πο λι ι τε ευ μα α α α π̣

Ἦχος Διάκονος· Σοφία.

Ἦχος Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ἦχος Ἱερέως· Ὁ ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικάς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν, ἡμῖν
δωρούμενον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῆρσι
Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς,
καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς, θείας ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνῶν,
Ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν ἐξ οὔ, καὶ δι' οὔ περ καὶ ἐν ᾧ,
τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε
Ἡλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος
αὐγαῖς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

'Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους,
κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς, δέξαι
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν,
θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς,
ἀμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν
συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς
ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν,
γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρα σου Ἁγνή, καὶ
τοὺς γενάρχας τῆς πρίν, καταδίκης μόνος
ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν
ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι
φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν,
συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν·

διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε καὶ ἴασαι, τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῶ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου.

Ὁ α' Χορός. Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἢ τρισυπόστατος Μονάς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγία σου γαστρὶ,

Ὁ β' Χορός· Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σέ, ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναίδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυθμίζων λάμπεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρί, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σέ, δοξάζοντας,

Ὁ α' Χορός· πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ῥδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφήν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς

ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ
δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς
πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ
οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ’
ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ’ ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον
φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον
τὴν ποιμένην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ
δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίστου σου, καὶ
βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε·

Ὁ β’ Χορός· Ἐγὼ εἶμι μεθ’ ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ’
ὑμῶν.

ᾠδὴ ζ’ . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε
χαρακτῆρσι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν
τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως
ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος
φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ
ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικάις, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεΐληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστρὸς σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντα ἐδίδαξε βοᾶν.

Ὁ α' Χορός: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, θᾶπτον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους, καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων, πάντα ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογοῦντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναίδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ, φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς, πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας,

Ὁ β' Χορός· αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρα ἅν αἱ τάξεις, Χερουβείμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σου τὴν δόξαν, οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς, κράτος δοξάζουσι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου, ταῖς καρδίαις καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς καὶ λύτρωσαι, πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φῶς ὁμότιμον, καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης, πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνηῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον, πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθέने, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, αἰεὶ δοξάζοντας.

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον **Δ** ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **Β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α **Β**

Γ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και ευ
λο γη σοντην κλη ρο νο μι αν σου **π** νι κας
τοις βα σι λευ σι κα τα βαρ βα ρων δω ρου με
νος **π** και το σον φυ λαττων δι α του Σταυ
ρου σου πο λι ι τε ευ μα α α α **π**

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ

ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π β Βου.

(Δ)

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το
μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε
νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι
α εν τω τα α α φω ζη του σα το
α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ
λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ
αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω
ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Σ ῶσον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και ευ
λο γη σοντην κλη ρο νο μι ανσου **π** νι κας
τοις βα σι λευ σι κα τα βαρ βα ρων δω ρου με
νος **π** και το σον φυ λαττων δι α του Σταυ
ρου σου πο λι ι τε ευ μα α α α **π**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

ᾠ̣ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἔϊτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. β΄.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ

Μαρία ἔβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους·
Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν
τῆς ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ
Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε
νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωήν;
ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβείμ; οἱ γὰρ
τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου
ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν
ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς
ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν
Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ Ζωὴ τῶν
ἀπάντων. Παράδεισον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι ληστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη,
ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡς περ
ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν,
πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ
λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ,
ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν, τὴν ἐνθεον ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠχος ὁ αὐτός.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπήμεσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος

προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ

ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

ᾠχος πλ. Α'.

π
α

Θ

υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου κ
α

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα του ου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ**προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Η ι ι α αν πρωω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ**προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε ττην

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** **α** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** **α** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ** **α**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην

ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ,

πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν
τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω, πρὸς σέ
Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων
εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴ τιτι τούτο
κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς,
πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν
ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν
ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς
στρουθίον Λόγε· οἱ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν
ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία
σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ
Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ
πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληῖρος,
ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω
στρατηγίαι προσκυνοῦσι,

Ἔο β' Χορός· σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ
σῶσαι ἡμᾶς. (Δίς)

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν
ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν
χερουβίμ, ἐμφάνηθι.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,

Ἔο β' Χορός· καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ἔο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ Δι.

(Δ)

ᾠ ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι

σρα ηλ εν α βυσ σω ι χνε σι τον δι

ωκ την Φα ρα ω κα θο ρων πον του με

νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βο

α Α σω ω μεν

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆς, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευταία, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνωσεν· ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον·

διὸ Χριστῶ ἄσωμεν, τῶ Θεῶ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῶ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῶ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῶ ἄσωμεν, τῶ Θεῶ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῶ ἄσωμεν, τῶ Θεῶ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ἐπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῶ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῶ ἄσωμεν, τῶ Θεῶ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Δ)

 O — — — — — — — — — —
υκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ

ρι ε ο Θε ος μου ο υ ψω σας το

κε ε ρας των πι στων σου Α γα θε και

στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο

μο λο γι α ας σου

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις,
διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι'
ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς
ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν,
νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ
Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν,
ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς,
συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις
ἄειπάρθενος.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα. (Δίς).

Δόξα.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρός καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν, ξύλον ἐγύμνωσεν, οὔπερ

τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου. (Ἄπαξ).

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν

ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς
ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως,
Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν
Σοφίας.

Στίχοι

Τῇ πρὸς σέ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.
Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀγαθοκλείας.

Στίχοι

Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,
Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Μαξίμου, Θεοδότου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχοι

Μιᾶ γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,
Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Λουκίας, καὶ
Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχοι

Εἰρηνικῶς σὴ Χριστὲ δούλη Λουκία,

Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.
Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,
Τιμὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Θεοδότης.

Στίχοι

Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,
Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεόσδοτος χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν
Μαρτύρων.

Στίχοι

Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
Μιᾶ κεφαλὰς τέμνεται προθυμία.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον τοὺς
Ἐπισκόπους.

Στίχοι

Ἐπους ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα;
Νείλω συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς μέσον.

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν' Μάρτυρας.

Στίχοι

Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν.

Στίχοι

Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῇ καμίνῳ,
Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π δ Γα.

Ὠδὴ Α' (Γ) ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω την Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

(N) τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι ι την

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως Φα ρα

(Δ) (Γ) ω τ οι οις αρ μα α σι κρο τη η σας η η

νω ω σεν ^(N) επ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλονδι

^(Γ) ο ο Χρι στω ω α σω με εν ^{Ο Β' χορός:}

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται

^(N) α αβδοςει εις τυ υ πον του

μυ στη η η ρι ου πα α ρα α λα αμ

^(Δ) βα α α νε ε ε ε ται τω βλα στω

^(N) ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει το ον ι

ε ε ε ρε ε ε ε α τη στει

ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α

(Δ)
νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε

ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου εις

(Π) (N)
κρα α τοσ και στε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω

μα

ᾠδὴ Δ' (Γ)
  ι σα κη η κο α Κυ υ

ρι ι ε τη ης οι οι κο νο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

(Δ)
κα τε νο η σα α τα ερ γα α

(Γ)
σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα

ᾠδὴ Ε' (Π)
  τρισμα κα ρι ι ι ι στον

(N)

Ευ υ υ λο ον ρ εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος ρ ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος ρ δι ου πε πτω ω κεν ρ ο

ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις ρ Θε

ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε

ε χο ο ο ο ν τι ι ρ την ει ρη η νην

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αι αις η η η η

μων ρ

’Ωδὴ ς’ . **N** ο τι ι ι ου θη ρο

(N)

ος εν σπλα α αγ χνοι οις δ πα λα μα ας Ι

ω ω νας δ στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας δ το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως δ ο ο θεν τρι

η η η με ρος ε εκ δυς δ την υ πε

(Δ)

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν δ υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε δ

(N)

του σαρ κι ι ι προ σπα α γε εν τος Χρι

(Δ)

στου ου του Θε ε ου δ και τρι η με

(Π)

ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει δ τον κο

ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν
(N)

τος
δ

Ὠδὴ Ζ'.
Ε εκ νο ον προ στα αγ μα τυ
(N)

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους δ λα ους
Δ

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

πει ει λης δ και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο
Δ

στου γου ους δ ο μωστρειεις παι αι δας δ ου
δ

ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε
(Δ)

θυ μο ο ο ο ος δ θη ρι ω ω δη
(N)

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

ου ουν τι δ δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α
(Δ)

τι ι ρι πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α λ λον Ο υ περ υ
(N)

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η
(Π) (N)

η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ος ει ρι
(N)

Ωδὴ Η'. ρι χι ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον ρι
(Π)

ευ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δες
(N)

της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι ρι

δη μι ου ου ργον Πα α τε ρα α Θε

(Δ)
ο ον υ υ μνειει ει ει τε ^Δδ το ον

(N)
συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ ^Δδ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α ^Δδ και υ περ υ

υ ψου ου ου ου τε ε ^Δδ το ο πα σι

(Δ) (N)
ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον ^Δδ

Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

(Δ) (M)
ω ω να α α α ας ^Δδ

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Ὠδὴ Α΄.
Γ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε
(N)

τε με Γ δ τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι δ την
(Γ)

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν δ επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

στω α σωμεν Γ 'Ο Β' χορός· τω Θε ω η

μων ο τι δε δο ξασται δ
(N)

'Ωδὴ Γ'. δ Ρ α βδοςεις τυ υ ποντου μυ
(Δ) (N)

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α δ τη
(Δ)

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

(N)

ε ξην θη η σε Δ ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

καιστε ρε ω μα ρ

(Γ)

Ωδὴ Δ'. ρ Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

(Δ)

(Γ)

ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα ρ

(Π)

(N)

Ωδὴ Ε'. ρ Ω τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος ρ δι ου πε πτω κεν

ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

(Δ)

α σθεις Θε ω τω προ σπα γεν τι σα ρ κι ρ τω

(N)

πα ρε χο ον τι την ει ρη νηνταις ψυ χαις η

μωv δ

(Π)

Ὠδὴ 5'

N

(N)

ο τι ουθη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυρο ει δως

δι εκ πε τα σας δ το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς δ την υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε δ

του σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε

(Δ)

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

(N)

κο οσμον φω τι σαντος δ

Ὦδὴ Ζ΄.

^(N)
Ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε ^{β λ}

^ρ πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε ^{β λ}

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι ^(Δ)

ον ^ρ αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον ^Δ ο υ ^(N)

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει ^ρ

Ὦδὴ Η΄.

^(N)
Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^ρ

(Π)

(N)

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δεσ της Τρι

α δος ι σα ριθμοι ρι δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε ρι τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι η σαντα ρι και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α

ας ρι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ἰ νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Αρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ➡ ➡ Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Γ οί μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα **Δ** ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου **Δ** και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **β**

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου **β**

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Α ποδοςμοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Α ι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρ ι ε τ α χ ε ι λ η μ ο υ α ν ο ι ξ ε ι ς

κ α ι τ ο σ τ ο μ α μ ο υ α ν α γ γ ε λ ε ι τ η ν α ι ν ε

σ ι ν σ ο υ

Ο τ ι ε ι η θ ε λ η σ α ς θ υ σ ι α ν ε

δ ω κ α α ν ο λ ο κ α υ τ ω μ α τ α ο υ κ ε υ

δ ο κ η σ ε ι ς

Θ υ σ ι α τ ω Θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε

τ ρ ι μ μ ε ν ο ν κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν η ν κ α ι

τ ε τ α π ε ι ν ω μ ε ν η ν ο Θ ε ο ς ο υ κ ε ξ ο υ

δ ε ν ω σ ε ι

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **δ**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σονμε ο Θε ος **Δ**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **Δ**ι.

(Δ)

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Ταις των Αποστολων πρεσβειαις εελε

ημων **Δ** εξαλειψον τα πληθητων εμω

ων εγκληματων **Δ**

Και νυν και αι και εις τους αιω

ναστων αιωνων αμην **ζ'**

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημων **Δ** εξαλειψον τα πληθητων

εμων εγκληματων **Δ**

Χ **Θ**λεησον με ο Θεος κατα

το μεγα ελεος σου **Δ** και τα τα το

πληθος των οκτιρμων σου εξα λειπον το

α νο ο μη μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α^(Δ) ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

Ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των χ

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειφον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(N)

την Τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα

φιμ ^ν _δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

ο γον τε κου σαν ^Δ _δ την ον τωσ Θε ο το

κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν ^ν _δ

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου ου

βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω

ως των Σε ραφιμ **δ** την α δι α φθο ο ο

(Δ)

ο ρως **Δ** Θε ο Λο ο γο ον τε ε

(N)

κουου ου ου σαν **Δ** την ο ον τως Θε ο

(Π)

(N)

το κον σε ε με γα λυ υ υ υ υ νο ο ο

ο μεν **δ**

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

M υ στι κος ει ει Θε ο το ο ο κε ε

πα ρα δει σο ος **δ** α γε ωρ γη η

τως βλα στη η η σα σα Χρι ι στον **Δ** υφ

ου ου το του ου Στα α αυ ρου Δ ζω η

φο ο ρον ε εν γη Δ πε φυ υ του ου ουρ

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον Δ δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

ε ε νου ου Δ προ σκυ νου ου ου ου ουν

τε ε ες α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

(M)
ε εν Δ

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος Δ α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα

Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον

δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ

τον σε με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠοντι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠοντι β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠοντι β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠοντι α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠοντι β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον δ'.

ᾠοντι ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠοντι ὁ αὐτός. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός,

ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ π ᾠ Πᾶ.

(Π)

Ν ε ε Πα α α σα πνο ο η ς αι νε

σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

α νων ς αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω ω ω Θεε ε ε ω π

Α ι αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες

οι α αγ γε λοι οι α α αυ του αι

νει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του Σοι πρε ε πει υμνος

τω ω ω Θεε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Ζ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(Π)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(Π)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N)

(Π)

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π) (Δ)
Ὁ Σταυ ρος σουου Κυ ρι ι ε ζω

ξ η και α να α στα α σις υ υ πα αρ

χει τω ω λα ω ω ω σου και επ

αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ

μνου μεν ε λε η η σο ον η η η

π
μας

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η τα φη σουου Δε σπο ο τα ^(Δ) Πα
ρα ^ξ δει ει στον η η νοι οι ξε τω ω γε
ε νει τω ων αν θρω ω ω πων και
εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρωω θε εν τες
σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο
ον η η η μας ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι ^(Δ) Χρι
στον ^ξ α νυ μνη σω ω μεν τον α να στα αν ^(Π)

τα ε εκ νε ε ε κρων π και προς αυ

το ον ε ε εκ βο ο ω μεν ς Συ ζω η υ

(Δ) ς
πα αρχεις η μων και α να α α α

στα α α α σις Δ ς (Π)
ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(Δ) Δ ς
ρι η μερος α νε ε ε ε στης

ς ς
Χρι στε ε εκ τα φου κα θω ως γε ε

ε γραα α α πται ς
συν ε γει ει ει

ς ς ς ς ς ς ς ς
ραστον Προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το ο ο γε ε ε

νος τω ω ων ανθρω ω ω ω ω πω

ων και α νυ μνει σου τη η ην Α

α να α στα σιν

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες· ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκυσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος. ὦ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἠττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἠδρασται. ὦ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Ἑωθινὸν δ' . Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

Δ ^(B) ο ^(Π) ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω **π** και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π_α

(M)

(B)

Ο ρ θρος ην βα α θυς ^π_α και αι Γυ

(Π)

ναι κε ες η η ηλ θον ε πι ι το μνη η η

(B)

μα σου ου Χρι ι ι στε ^π_α αλ λα το

σω ω μα ου ου ου χ ευ ρε ε θη ^Δ_δ το

(Π)

ο πο θου με νο ο ον α α α αυταις ^π_α

δι ο α πο ρου ου με ε ε ε ναις ^π_α

(B)

οι ταις α στρα α πτου ου σαις ε σθη η

(Π)

η η σε ε σιν ε πι στα α α αν τες ^π_α

Τι τον ζων τα α με τα των νε κρω ων ζη

τει ει τε ε ε ε ε λε ε ε ε γον ^π_α

(B)

Η γερθη ως προ ει ει ει πε τι α μνη μο

(Π)

νει ει τε των ρη μα α α τω ων

α α αυ του ^π Οις πει σθει ει σαι τα ο

ρα θε ε ε εν τα α ε κη η η η

(B)

ρυ υ υ υτ τον ^π αλλ ε δο κει ει λη

(Π)

ρος τα α ε ε ευ αγ γε ε ε ε

λι ι ι ι α ου τως η η η σαν ε ε τι

νω θει εις οι Μα α α α θη η η η

(B)

ται ^π αλλ ο Πετρος ε δρα α με ε

(Δ)

ε ε και Ι ι δων ε ε δο ο ξα σε ε ε

(B)

σου ου προς ε αυ το ο ο ον τα α θαυ

μα σι α α ^βκ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^ⲑΔι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων **Α** μην ^Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις **Θ**ε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ^Δ ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο **Α** δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται ^ⲑ

η **Ε**υ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Δοξολογία Μεγάλη. Του̅ αὐτοῦ.

Ἦχος **δ** λτος

(B)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω **β** και ε πι γης ει ρη

νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **β**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν

σε προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α

λην σου δο ξαν **β λ**

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερπαντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο

νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε και Α α

γι ον Πνευμα **β λ**

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κοσμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κοσμου **β λ**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη μενος εν δε ξι α του Πατρος και ε λε

η σον η μας ^β_λ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην ^β_λ

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος ^β_λ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχ θη ναι η μας ^β_λ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην ^β_λ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι

σε ^β_λ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου ^β_λ

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε

γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον

με ι ασαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^β _λ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^β _λ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θαφως ^β _λ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκου σι σε **β λ** Α γι ος ο Θε ος Α

γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας **β λ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

πνευμα τι **β λ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω νων Α μην **β λ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας **χ β λ**

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ο

ο ος **Δ δ**

Α α α γι ι ι ος ι σχυ υ ρο ο

(Δ)
ος Δ δ

Α γι ος α θα να α το ος ε ε λε

(B)

η σον η η μα α α α ας Χ β λ

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων β λ κα θε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον Δ δ το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ος β λ

Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος λυτός Βου

Α ^(B)
ο ξα α σοι τω δει ει ει ξαν τι το

^(Δ)
ο φως Δο ξα α ε εν υ υ ψι ι ι

^(M)
στοι οισ Θε ε ω ω και ε πι γης ει

^(B)
ρη η η νη η εν α ανθρω ω ποις

ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι α

α ^β
^λ

Υ
μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε

^(Δ)
προ σκυ νου μεν σε ε δο ξο λο ο

γου ου ου ου ου με ε ε εν σε ^Δ
^δ

ευ χα ρι στου με εν σοι ^λ δι α την με

(B)

γα α α λη ην σου δο ο ο ο ο ξα

αν β λ

(Δ)

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ Δ

ε που ρα α α νι ι ι ε ε

Θε ε ε ε Δ Πα τε ερ πα αν το ο

(B)

κρα α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο

(M)

νο γε ε νες Δ Ι η σου Χρι ι στε ε και

(B)

Α α α γι ο ον Πνε ε ευ μα

α β λ

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος Δ

ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ο Υι

υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο αι

(Δ)
αι αι ρω ων την α α μα αρ τι ι

ι α α αν του ου ου κο ο ο ο ο

(M) (B)
σμου ε λε ε η η σον η η μα ας

ο αι αι αι ρω ω ν τας α μα ρ τι

ι ι ι α ας του ου κο ο ο ο ο σμου

ου

Π ρο σδε ε ξαι την δε η η σιν η η μων (Δ)

ο κα θη με ε νο ος εν δε ξι ι

α α α α α του ου Πα α α τρος

(B)
και ε λε ε ε η η η σο ον η

η η μας

Ο ο τι συ υ ει μο ο νος Α

(Δ)
γι ι ος Δ σου ει μο νος Κυ ρι ι ο

(M) (B)
ος Δ Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο

ο ξαν Θε ε ου ου ου Πα α α τρο

ος Α α α μην

Κ αθ ε κα α α α στην η με

(Δ)
ε ραν ε ευ λο ο γη η σω ω ω σε

(B)
και αι νε ε ε σω το ο νο ο ο μα α

(Δ)
α σου ου β εις τον αι ω ω ω να α

(B)
και εις τον αι ω ω να α του ου αι αι

ω ω ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

(Δ)

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ

τη η α να μαρ τη η τουους φυ υ

(B)

λα α χθη η ναι αι η η η μας

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

(Δ)

ε ε ε ε ο Θε ε ος των Πα τε

ε ε ε ρων η η η μων και αι αι αι

αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο μα α α σου ου εις τους

(B)

αι ω ω να ας Α α α μην

Γ ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε
(Δ)

το ε ε λε ε ος σου ου ου ε

εφ η η η μας **Δ** κα θα πε ερ η ηλ

(B) πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε **β λ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε **β λ**
(Δ)

δι δα ξο ο ον με ε ε τα α α δι και
(B)

ω μα α α τα α α σουου **β λ**

Κ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη
(Δ)

ε γε νη η η θη ης η η η μιν **Δ**

(B) εν γε νε ε α α και αι αι γε ε νε

ε ε α **β λ** Ε γω ω ει πα α α Κυ
(Δ)

ρι ι ε ε ε ε ε ε λε ε η η

η σο ο ο ο ον με **Δ** ι ι α α
(B)

σαι αι **ρρ** την ψυ χη η η ην μου ου ου

ο ο τι η μα αρ το ο ον σοι οι **β λ**

Κ υ ρι ι ε προ ος σε ε κα α α τε

ε φυ υ υ γον **β λ** **(Δ)** δι ι δα α ξο ο ον

με ε **Δ** του ποι ει ν το ο θε ε λη

μα α α σου ου ου **β λ** **(B)** ο τι συ υ ει

ει ο Θε ε ο ο ος μου ου **β λ**

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω η

ης **Δ** εν τω φω τι ι ι σου ο ψο

ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα τει ει νο ον το ε ε λε ε

ο ο οςσου ου ου ουτοις γι ι νω ω σκουου

ου σι ι ι ι ι σε

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α

γι ι ο ο ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ι

ο ος α θα να α τος ε ε λε ε η η

η σο ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και αι

(Δ)
ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι

(B)
ω ω νω ων Α α α μην β λ

(Δ)
Α γι ι ο ος α θα να α τος ε ε

λε ε η η η σο ον η η η μας β λ

(B)
Α α α α α α α α α α α

(M)
α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζ ι ι ι ι ι ι ι ι

(Π) (B)
ι ι ι ι ι ι π ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

γι ι ο ος β λ ο ο ο ο ο ο Θ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
(B)

ε ε ωε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
δ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ο ο Θ ε ε ο ος
β χ

α α α α α α α α α α α
Α

α γ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ
(M)

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ
π
(Π) (B)

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

χ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ α α

γ λ λ ο ο σ β λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ σ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ (Δ) φ π υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ (B)

υ υ ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σ χ υ υ ρ ο ο σ β λ

N ε Α α α α α α α α α α α

α α γ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι

(Π) ρ

ο ο ος β λ α θα α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

(B)

α α α α α α α α α α α α α

χα α α γα α α ιε ε α θα α α

να α α το ο ος β λ ε λε ε ε ε

ε ε ε κ κ κ η η η η η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η η η η η η η

μα α α α α α α α α α α α

α α α α ας β λ

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων β λ κα θε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον Δ δ το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ος β λ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τὶ ἐγκατέλιπές με;

(Δ)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Στίχ. γ΄ Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Στίχ. δ΄ Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Στίχ. α' Ἴνα τὶ ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

(Δ)

Ε ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

σαρ κι ι ι ι ι σταυρω θεις ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. γ' Ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Στίχ. δ' Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν

λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Σ ῶ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και ευ
λο γη σοντην κλη ρο νο μι αν σου **π** νι κας
τοις βα σι λευ σι κα τα βαρ βα ρων δω ρου με
νος **π** και το σον φυ λατ των δι α του Σταυ
ρου σου πο λι ι τε ευ μα **π**

Στίχ. β' Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶ.

Στίχ. γ' Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
 σω ω μεν Χρι στω σω σον η μα ας Υι
 ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἦ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

(Δ)

Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ

Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δι Δι.

(Δ)

Ο υ ψω θεις ε εν τω Σταυ ρω

ε κου σι ως τη ε πω νυ μω ω σου

και νη πο λι τει α τους οι κτιρ μους

σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ

φρα νον εν τη δυ να μει ει σου τους πι στους

Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη γων

α αυτοις κα τα των πο λε μι ων την

συμ μα χι αν ε χοι εν την σην

ο πλον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο

ο ον

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρ ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρ ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισαγίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Ἀ γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀγ' Γα.

(Γ)

κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν

κληρονομίαν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος **Δι.**

(Δ)
Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α **Δ** Αλ λη λου ι α α

α **Δ**

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Χερουβικόν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ Πά.

ο ι οι οι τα α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ρου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου ου βι

ιμ μ υ υ υ υ στι ι ι ι ι μ υ (Ν) (Δ)

(Π)

υ υ υ σπι ι κω ως ελ κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ελ ελ κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ζο ο ο ο ο ελ κο ο νι ι ι ι

ι ζο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

(Δ)

οι οι οιζω ο ο ποι οι ω ω ω ω

(Π)

ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α α α α α δι ι τον τρι σα

α α α α α α α α α γι ι ι

τον τρι σα α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα

α α α δο ον τε ες π πα α σα αν την

βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι

(Δ) ι ι βι ω ω τι ι κη η η η η η

(Π) η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω

με ε θα α α με ε ε ε ε ε ε με

ε ε ρι ι μνα αν π

Ω ς τον Βα α σι ι ι ι ι ι

ι ι τον Βα α σι λε ε ε ε ε ε

δ χε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α π των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε ε νοι οι π

(Π)

(Δ)

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αις α ο

(Κ)

(Δ)

ρα α α α α α α α τω ως δο

(Π)

ρυ φο ρου ου ου με ε νοον τα α α ξε ε

σι ιν Αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π Ο ι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε

ρουου βι μ π μ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως Δ

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι νι ι ι ι ι π ει κο

νι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο

νι ι ι ι ι ζο ον τε ες π και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

(Δ)
οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω

(Κ)
ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α κ α τρι

(Π)
ι α α α α α α δι τον τρι

σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προ σα α α α α α α δο ο υ

μνον προ ο σα α α α α δον τε ες π

(Ζ)
πα σαν τη ην βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι την βι ω ω τι ι

(Δ)
κη ην α πο θω ω ω ω με θα α

(K)

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ε

π

ε ε ρι ι ι μνα αν

(Π)

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α α

(K)

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(Π)

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι λε ε ε ε ε ε α α

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με νοι οι

(Π) (Κ)

αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως δο

ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α

ξε ε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α

α α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
 Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
 ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ

γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

(B)

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ηω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Δ

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου Δ

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ

Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

 ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει εν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Α ξι ον ε στιν ως α α α λη η

θως μα κα ρι ι ι ζει ει ει ν σε ε την

Θε ε ο ο το ο ο κο ον την α

ει μα κα α ρι ι στον και πα να α μω

ω ω ω μη η η η τον και μη τε ε ρα

α του ου Θε ου ου η η η μω ων π

τη τι μι ω ω τε ε ε ε ε

ρα αν των Χε ρου ου βιμ και αι

(Δ)

ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α συγ

κρι ι ι τω ως τω ω ων Σε ε

ρα α α φιμ την α δι ι α α

(Π)

φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γο ον τε ε κου ουου ου ου σαν π

την ο ον τωως Θε ο ο το ο ο κον

σε με ε γα α α λυ υ νο ο με ε ε ε

ε εν Δ ρ

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α α α λη

(N)

(Π)

η θως Δ ρ μα κα ρι ι ζειν σε ε ρ ρ την

Θε ε ο το ο ο ο κον π την α

ει μα κα ρι ι στο ον και πα να

(N)

μω ω ω μη η τον Δ ρ και Μη τε ε ε ε

(Π)

ρα ρ του Θε ου ου ου ου η η

η η μων π την τι μι ω τε ραντων

(Δ)

Χε ε ε ρου ου βιμ Δ ρ και εν δο ξο ο

(N) ρ

τε ε ε ρα αν Δ ρ α συγ κρι ι ι ι τως ρ ρ

(Π)

τ ω ω ω ν Σ ε ε ρ α α α φ ι μ π

τ η η ν α α α δι ι ι α α φ θ ο

ο ο ρ ω ς Δ Θε ο ο ο ο ν Λ ο ο ο

ο ο γ ο ν τε κ ο υ ο υ ο υ σ α ν π τ η ν

(Κ)

ο ο ν τ ω ω ς Θε ο τ ο ο ο κ ο ο ν κ

σ ε μ ε ε γ α λ υ υ ν ο ο μ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν π

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ π Πα.

(Π)
Α̣ ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Ζ)
ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π)
ει ει ει αι χει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει

(Δ)

α α νω ων ρα α α α α α με ε

(Π)

ε ε ε ε ρα α α α α α με ρα α α

α α με ε ε ρα α με με ε ρα

ρα α με ρα α α με ε ε ρα α α

με ε ε ρα α με ε ε με ρα με με

ρα ρα α με ε ε τα με ρα ρα με ρα

α με ρα με με ε ρα ρα α α

με ε Α α α α α α αλ λη η

λ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ι ι ι ι ι αλ λη η λ ς

ς ς ς ι ι α α α α αλ λη

(Δ) (Π)
λ ς ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)
Α ι α ι ν ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

(Ζ)
ε ι χ ε ι ε ι ε ι λ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

(Μ)
ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

(Ν) (Π)
χ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι χ ε ι π

ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι λ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει τε ε π ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ει τε ε π ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο ο
χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο ο

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο Κυ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο Κυ υ υ υ

ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε ε ε (Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω

ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χου Δ ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου

ρα α α α ε εκ των ου ου ου ουρα α (K)

νω ων Α α αλ λη λου ι ι ι ι (Π) (Δ)

ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Ἄλλον Πέτρον Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π Ἄ
ι αι νει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
(Ζ)

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
(Π)

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
(Δ)

(Π)

ο ο ο ο ο ο ον κυ ρι ι ι

ι ι ι τον κυ υ υ υ υ ρι ι ι ο ον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Κ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τω ων εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου

(Π)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α α εκτων ου ου ου ου

ου ρα α α νω ων α με ε ρα με

ρα α α με με ρα ρα α με με με

ρα ρα με ε ε με ρα ρα με ρα α α

με με ε ρα ρα α με με με ρα ρα

α με με με ρα ρα με ε ε με ρα

α α με ε ε ε ε μα ρα α α α

με ε ε με ρα α α α με ε με

ρα α με ε ρα ρα α με με ρα α

α με ε αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α Δ ρ

Ἔτερον Ἰωάννου τοῦ Κλαδδα̃.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

Α̃ ρ ι αι αι αι αι αι αι α αιι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει τε ε π το ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

τον κυ υ υ ρι ο ον ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω π

ω ω ω ω ω ω ω γ ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

(Δ) ω ω ω ω ω ω ω ω λω εκ

των ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ω ω γ ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω γ

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω λω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ς ς ς ς ς

(II) ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

♢ (Π)

α α α α α α λη η η η η η η η

(Δ)

η η η η λ ς ς ς ς ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α α ρα

♢ (K)

χα α α α α α α α α α λλη η η

(Δ)

η η η η η η η η η η λ ς ς ς

ς ς ρ ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α

(Π)

α α α α α χα α ς α α α α α

(Δ)

α α ρα α α α ρα α α α α α

♢ (Π)

α λλη η η η η η ρη η η η η η

η η η π η η η η η η η η η η η

(Δ)

η η η η η η η η η η η η η η η

(Π)

η η η η η η π η ρα α α

(Δ)

α α α α α α α α α α λη η η

η η η η η η η η η η η η η η η

(Π)

η η η η η η χη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

(Δ)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Π)

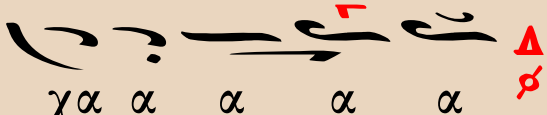
ι ι ι ι α α α βγ γ

α α α α ρα α α α α α λη λγ

(Δ)
 υ ι ι α α α α α α α α α

(Π)
 ςα α α α α π α α α α α

 α α α α α α α α α α α α

 χα α α α α Δ ς

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
 ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
 ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
 Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)
 Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον

 ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον β

 ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

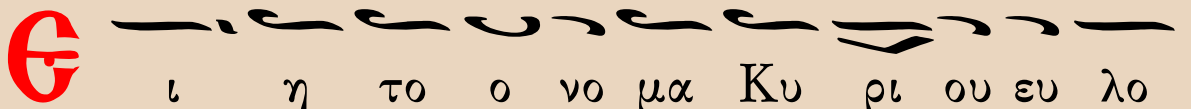

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίσ).

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο
 γη με νο ο ον **ζ'** 'Ο β' Χορός' α πο
 του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο
 ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
 Νεκρώσιμα Τροπάρια:
 Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
 ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
 ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
 φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
 τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
 Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
 τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
 νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
 ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν

ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ
Ἰσαποστόλου Θεέκλης.
Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς
Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁ ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ

Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ

χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὸ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὸ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντα τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἔδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς

πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

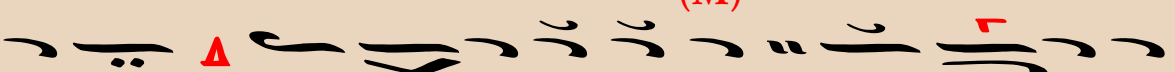
Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος βαρῦς.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

ᾠχος Γα.

Κ ^(Γ) ^(N)
υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε
^(Γ)
ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ο υ ^Γ ^{ῤῥ} ε ι
^Γ
σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε ^Γ ^{ῤῥ} Κ υ
^(N)
ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ε ι
^(Γ)
σ α α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ^Γ ^{ῤῥ} π ρ ο σ χ ε σ τ η φ ω
^(N)
ν η η η η τ η η ς δ ε η η σ ε ω ω
^(N)
ω ς μ ο υ ^Γ ^{ῤῥ} ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι α ι μ ε π ρ ο
^(M)
ο ς σ ε ^Δ ^{ῤῥ} ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ

ρι ι ι ε ^Γ
^{῀῀}

(N)

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ σευ

χη η η μου ^Δ
^{῀῀} ως θυ μι ι α α μα α

(Γ)

ε νω ω πι ο ο ον σου ^Γ
^{῀῀} ε παρ

^(N)
^{῀῀} σι ις των χει ρω ω ων μου ^Δ
^{῀῀} θυ σι

ι α ε ε σπε ε ρι ι νη ^Δ
^{῀῀} ει σα α κου

(Γ)

σονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^Γ
^{῀῀}

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(N)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

(Γ)

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου ^Γ
^{῀῀}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
(N)

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι
(M)

προ φα α σεις εν α μαρ τι ι αις
(N)

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α
(Γ)

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα

των εκ λε κτων αυτων
(N)

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω
(M)

λου μη λι πα να α τω την κε φα λη ην

μου
(N)

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

(Γ)

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν

εχομενα πετρας οι κριται αυτων

(Π)

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

(N)

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερ

ραγη επι της γης διεσκορπισθητα ο

(M)

στα αυτων παρα τον ααδην

(N)

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντα

(M)

νε ληστην ψυχη ην μου

(N)

Φυλαξον με απο παγιδος ης ου

(Π)

(N)

νεστησαν το ομοι και αποσκαν

(M)

δα λων των ερ γα ζο με ε νων την α νο

μι ι αν ^Γ ρρ

(N)

Π ε σουν ται εν αμ φι βληστρω αυτων οι

α μαρ τω λοι ^Δ ρ κα τα μο νας ει μι ε γω
(M)

ε ως αν πα ρε ελ θω ^Γ ρρ

(Γ)

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε
(N)

κε κρα ξα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε
(M)

η η θην ^Γ ρρ
(Δ)

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου ^(Γ) ρ ^Δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ ρρ

(N)

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ

(Γ)

μα μου και συ ε γνωστας τρι βουους μου **Γ**
αα

(N)

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

(Γ)

ε κρυψαν πα γι δα α μοι **Γ**
αα

(N)

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α

(Γ)

και ε πε βλε πον **Δ** και ουκ ην ο ε πι

γι νωσκων με **Γ**
αα

(N)

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ** και

ουκ ε ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ

(M)

(Γ)

χη ην μου **Γ**
αα

(N)

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

(M)

ει η ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη

ζω ων των ^Γ ρρ

(N)

Π ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο

(M)

ο τι ε τα πει νω θην σφο ο δρα ^Γ ρρ

(Γ)

(Π)

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με

(N)

(M)

ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ^Γ ρρ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Γ)

(N)

Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω

Κυ ρι ι ω τω συν τρι ψαν τι θα να του

το κρα α τος και φω τι σαν τι αν θρω ω πων το

(Γ)

γε ε νος με τα των Α σω μα α

των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και σω

τηρ η μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

(N)

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα

(Γ)

φη ην δι η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να

(Π)

τον ε νε κρω σας δι ο προσκυ νου ου

(N)

ου μεν την τρι η με ρο ον σου α να στα

(Γ)

σιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

(N)

Α πο στο λοι ι δο ον τες την Ε ε

γερσιν του Δη μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο

ω ωντες την αι νε σιν την Αγγε λι κην Αυ

(M)

τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι ας

(Π)

ου τος ο πλου ου ου τος της Βα σι λει

(N)

(Γ)

ει ας ο πα θων δι η μας Κυ ρι ε

δο ο ξα α σοι

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(N)

Κ αν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο

(Γ)

ο μων αν δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και

ουκ αι σχυ νομαι ε μα στι ιχ θηστον νω
(Π)

τονουκαρ νου ουμαι ρρ Σταυρω προσηλω
(Ν)

θησκαιου κρυυπτω π εις την Ε γερσιν
(Μ) (Π)

σουκαυχω ωμαι ρρ ο γαρ θα να τος
(Ν)

σουζω η η μου Παν το δυ να με και φι
(Γ)

λανθρωπε Κυρι εδο ο ξα α σοι ρρ

Στιχηρά προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, τοῦ φανέντος ἡμῖν ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῆς μόνης τὸν Ποιητὴν ἡμῶν καὶ Κύριον, τεκούσης ἄνευ σποράς, ἀνερμηνεύτως ἀρρήτως ὡς ἄνθρωπον, καὶ πόθῳ τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς εὐφροσύνην καὶ ἦχον ἐόρτιον, καὶ πρὸς εὐωχίαν θείαν προσκαλοῦντος ἅπαντας, τῇ Παρθένῳ κραυγάζειν, χαῖρε πάντων ἡ ἀντίληψις.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων ἀγνή· ὅτι ἀνεδείχθη πηγὴ θαυματόβρυτος, ὁ πάνσεπτος καὶ τερπνός, καὶ θεῖος οἶκός σου· συνδράμωμεν οὖν πιστοὶ καὶ χαρμοσύνως οἱ πάντες ὀψόμεθα, τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν, καὶ ὑπερένδοξον ἔργον γεραίροντες, τῆς πανυπεράγνου Κόρης τὸ λαμπρὸν τεράστιον, ἣν πιστῶς προσκυνοῦμεν· τὸν παράλυτον γὰρ ἤγειρε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν ὑμνοῦσι μετάστασιν, Θεομῆτορ Κόρη, ἀσωμάτων τάξεις τε, τὴν δόξαν σου καὶ λαμπρότητα γεραίρουσαι· συμφώνως οὖν καὶ ἡμεῖς, πάντων τὰ στίφη πιστῶς συγκροτοῦμέν σοι ἐν φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, τὴν θαυματόβρυτον ταύτην πανήγυριν, τῆς σῆς πανενδόξου μνήμης τεσσαρακονθήμερον, καὶ πιστῶς προσκυνοῦμεν, τὴν πανσέβαστον Εἰκόνα σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἢ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις, παρισταμένη

τῷ θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας γηίνων, τὸν δεσμὸν ἐναπεσεῖσατο, καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθεῖσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, εἰ καὶ διδασκάλου ἡ Θέκλα, οὐχὶ ἐκοῦσα μεμόνωται, ἀλλὰ συμπαρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ γυμνωθεῖσα στολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου, καὶ στεφθεῖσα τῇ χειρὶ σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

(N)

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

(Δ)

Τ ι ις μη θα αυ μα α α σει ει τι ις μη

η δο ο ξα α α σει ει ^(N) Θε ο το κε

α ει ει ει παρ θε ε νε ε τα πολ

λα και υ περ φυ υ σιν με γα α λει ει ει

ει ει α α α α σου ^(Δ) ου μονο γαρ

πα α ρα λυ υ τον προ σελ ^(N) θο ον τα

σοι πι ι στως θαυ μα σι ω ως ι ι α

α α ^(Δ) τρε ε ε ευ σας ^(N) αλ λα και αι

αι παν το ο τε τοις αι του ου σι ι

ι σε ε πο ο ο θω τα αι αι τη

η μα τα πα α α ρε ε ε ε χεις

δι ο α α ^(Δ) χρα αν τε θε ε ο νυ

(N)

υμ φε **Δ** ευ χα ρι στως πο θω δε ε ε

ο ο ο ο με ε θα α **β** την σην

(Δ)

βο η θει αν η μι εν δω ω ω ρη

(Π)

η η η σαι **Δ** και σω ω σον τας ψυ χα α

(N)

α ας η η η η μων **δ**

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

(Γ)

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις

(N)

τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

(Γ)

μην **Γ**

(N)

Μ η τηρ μεν ε γνω ω ω ω σθης **Δ** υ

(Γ)

περ φυ σιν Θε ε ο το ο ο κε

(Π)

ε μεινας δε παρ θε ε ε νος π υ περ

(Γ)

λο ο ο ο γο ον και εν νοι αν και

(N)

το θαυματου το κουου σου Δ ερ μη νευσαι

(Γ)

γλω ω ωσ σα ου ου δυ υ υ υ να α α

(N)

ται Γ ρρ πα ρα δο ξου γαρ ου ου ου ου σης

(Γ)

της συλ λη η ψε ως Α α γνη Δ α κα

(N)

(Γ)

τα ληπτος ε ε στιν Δ ο τρο πος τη ης

(N)

κυ η σε ως Γ ρρ ο που γαρ βου ου λε

(Γ)

ται Θε ε ος Δ νι κα α α α ται αι φυ

(Γ)

σε ε ως τα α α ξι ις Γ ρρ Δι ο

(N)

(Γ)

σε πα αν τες Μη τε ε ρα του Θε ου ου

(N)
γι νωσκον τες ρρ δε ο με θα σου ου ε

κτε ε νω ως Πρεσβεευ ε ε ε του ου

σω θη η ναιτασψυ χα α α α ας η η

(M)
μω ω ω ων ρρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδού, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν εὐρευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ'

αὐτήν, τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορραῖν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρρισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα. Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος Γα.

(Γ)

Α νε στης εκ του τα α φου Σω τηρ του

(N)

κο ο σμου και συν η γει ρας τους αν

(Γ)

θρω πους συν τη σαρ κι σου Κυ ρι ε δο

ξα σοι

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(N)

Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω

(Γ)

τι σαντα παν τα δευ τε προ κυ νη σω μεν

(Π)

εκ της του Α δου γαρ τυ ραν νι ι δος η μας

(N)

η λευ θε ρω σε δι α της αυ του τρι

η με ρου Ε γερ σε ως Δ ζω ην η μιν δω
(Γ)

ρη σα με νος Δ και το με γα ε ε λε

ε ος Γ
αα

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

(N)

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε

(Γ)

θα να τον ε σκυλευσας Γ και τρι η μερος
αα

(Π)

α να στας η μας συν α νε στησας π δο ξα
α

(N)

ζον τας την σην παν το δυ να μον Ε γερ

(Γ)

σιν Δ Κυ ρι ε φι λαν θρω πε Γ
αα

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

(N)

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω

κει με νος ως ο υ πνων **Δ** α να στας δε

(Γ)

τρι η με ρος ως δυ να τος τον Α δαμ συν

α νε στησας **Γ** κραυ γα ζοντα **Γ** Δο ξα τη Α

να στα σεισου μο νε φι λαν θρωω πε **Γ**

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **Δ**

Α ε ον των ορ μας κα τε πα τησας και

Θα μυ ριν κα ται σχυ να α σα **Δ** Πρω το

Δ μα αρ τυς Α α πο ο ο ο στο ο ο ο

(N)

λε ^Δη _Δη κο λου θη σας τω Νυμ φι ω σου

κρα α α α ζου ου ου ου σα ^Δεις ο

σμην μυ ρου σου ε ε δραα μον Χρι ι στε ^Δ

δι ο και Παυ λον δι ι ι ω κου ου σα

α ^βεξ _κου ρα νου ε δε ξω ω το ο χα

(Δ) α α ρι ι ι ι σμα ^Δ και το στε φος (N)

κε κλη ρω ω σαι πα ρα α του α θλο θε ε

ε ε ε του ου Θε ε ε ου ^Δ και

πρε σβευ εις α α πα αυ στω ς δω ρη θη ναι

πται σμα α των ι λα α σμον ^Δ τοις εν (Δ)

πι ι στει ει ε εκ τε ε λου ου ου σι ι ^Δ

(Π)

(N)

το ι ε ρο ον σου μνη μο ο ο ο ου

υ υ υ νον δ

Ἦχος λ π ᾠ Πά.

(Π)

Και νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Αα α α μην π

Ω των πολ λω ων σου θαυ μα α α

των α α γνη η πως ται τη τητων Κυ

θη ραι ω ων νη η η σω δε δωκασεις ε

πι σκε ε ψιν τηην θει ει αν σου ου ει

κο ο ο ο να πη γη γαρ θα αυ μα α

των τοις προ στρε ε χου σι ιν υ υ πα

α αρχει ^κδι ης η μιν τας νε ρ γει ει

ας τας σα α α ας φα α α α νε

ε ε ε ροις ^π και γαρ τον προ σι ον τα α

(K) σοι ευ θε ε ως ε ε θε ρα α

(Δ) α α πε ε ε ευ σας ^κ και την των αρ θρωων

(Π) ρω ω ω σιν δε ε ε δω ω ω κα

(K) ας α α αυ τω ^π αλλ η πα αν τα τα

προς βο η θει ει αν η μιν α πο ο νε

(Δ) ε ε μου ου ου σα ^κ ου μο νον αυ τον

(Π) υ γι η η ε ε ποι η η σας αλ λα και

πα αν τας τους πι ι στει σοι οι προ ο στρε

ε ε ε ε χο ο ο ον τας π χα ρι σμα

σιν ι α α σε ω ων πλου ου τι ι

ι ι ζεις κ δι ο και ημων αι αι κα αρ

δι ι αι προς πο θο ον σου ου α να α

φλε ε ε ε ε γο ο ο ον ται π και

με τα πι στε ε ως τω σω να ω συ να θροι

(K)
οι σθε ε ε εν τες κ δο ξα ζο ο μεν

τα με ε γα λει ει ει ει α α α α

(Π)
σου κ δι ων ε λε η η σον η μας Δ δ

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἐπίκλησις: Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἐπίκλησις: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας

τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Ν)

ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον

(Γ)

θρη η νον με τε βα λες και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυ ττειν ε πε τα ξας ο τι

(Γ)

α νε στης Χρι στε ο Θε ος πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ κτίστου σου

ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γεηρῶν ὡς ῥεόντων ἡλόγησας·
καὶ σεαυτὴν ἱερὸν καλλιέργημα, τῷ Θεῷ δοῦσα
ποινῶν κατετόλμησας. Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ
θείου συνέκδημε, τὸν σὸν Νυμφίον Χριστὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος ᾠγῆ Γα.

(Γ)
Θ εἰ οὐ κη η ρυ κοσ δι δα σκα λι ας

πο θω κτι ι στου σου α να φλε χθει σα Γ
ᾠᾠ

(Π)
των γε η ρων ως ρε ο οντων η λο γη

(Γ)
η σας π και σε αυ την ι ε ρο ονκαλ λι ρ

(Π)
ερ γη μα κ τω Θε ω δου σαποι νω ων κα
(Γ)

τε τολ μη η σας π Θε κλα εν δο ξε Πα αυ ρ

λου του θει ει ου συ νεκ δη με τον σον Νυμ ρ

φι ον Χριστον ι κε τευ ε κ δω ρη σασθαι ρ

η μιν το με γα ε ε λε ε ος Γ
99

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος δ' . Ταχύ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία, πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα.

ᾠχος δ' Δι.

(Δ)
Α οἱ νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει

ρας πιστωσαι α σω μεν α σμα σι τη Θε ο

μη το ρι εν πο θωκραυγα ζον τεσ 8 χαι ρε

η προστα σι α παν των των δε ο με νων Δ

χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των σε πο θω

χαι ρε η τω πα ρα λυ τω την ι α

σιν βρα βευ σα σα α α

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος βαρὺς. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ
χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου τρίφωτε, μία
Θεότης ἀπάντων, ἄδειν σοι ᾠδὴν, φωτουργεῖ
χαριστήριον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης,
διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην
εἰκόνα πληνὴν, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, πλαστουργεῖ
κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ
Πνεῦμα συνάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἓνα
Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν
τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠφθης ἐπὶ τῆς βάτου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς
πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ
Παρθένου προτυπῶν σου, σάρκωσιν δι' ἧς, τοὺς
βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε
Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν
πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ·
μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥάδαμνος ὠφθῆς ἐκ Πατρός, ὡς ἀπὸ ρίζης
ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ
συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί,
τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα
δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα
πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ
προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν
συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα,
Θεοῦ Λόγε Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προῆλθες σαφῶς καὶ
πᾶσιν ἔδειξας, τὴν θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἐνικὴν
τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρύς. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἅγια τοὺς δούλους σου, οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθουνον, πάναγνε Θεοτόκε καὶ λύτρωσαι,
Ὁ α' Χορός: πταισμάτων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας
Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Πατρικοὺς κόλπους.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονάς, θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ
τῶν ὅλων τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς, νῦν περιφρούρησον,
καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης
κακώσεως.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου
τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε,
φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς
χοροῖς, Μονάς καὶ Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν,
καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων

δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐκόν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντα ἀνύψωσας,

Ὁ β' Χορός· πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει, καὶ δόξη καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἐδίδαξας ὑμνεῖν,

Ὁ α' Χορός· σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

ᾠδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὅμοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν θεαρχίαν, τρισὶν
ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις
δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς
ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων,
αἰνοῦσι τρισήλιε Μοναρχία, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν
πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην,
ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου,
Πατρὸς ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου
ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις,
τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρὺς. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὐς
ἐπλασας Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν
πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων,
τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος

τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας
τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας αἰνούντων,
‘Ο β’ Χορός· τὰ μεγαλειᾶ σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

’Ωδὴ ζ’. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἓνα σε
μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ
χαρακτῆρσιν, οὔτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Χοϊκοῖς χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν ἀύλοις τάξεσιν ὕμνοις,
Τριάς ἅγια σὲ μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίας
ἀναβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν,
ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους
θεώσας, οὔτω βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε,

‘Ο α’ Χορός· ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

’Ωδὴ η’. Ἀφλεκτος πυρί.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία, Κυριαρχία
ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με

φίλτρῳ τῷ σῶ, καταθελγόμενον αἰεί, φύλαξον
ψάλλειν σοι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἡλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι,
φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς
καρδίας καὶ νῦν, ὄραῖν τὸ κάλλος τὸ σόν, Τριάς
Μονὰς ὡς ἐφικτόν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς
πίστει πρεπούση, τὴν σὴν μεγαλωσύνην,
ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποιήσον αἴγλης,
ἀγαθουργεῖ φιλόανθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ
μεθέξεως, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς ἀοράτοις καὶ
σαρκός, πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου,
καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Φῶς θεαρχικόν, ἐκ γαστροῦ σου ἀνατεῖλαν,
Παρθενομῆτορ ἄχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίῳ
φωτί, κατηύγασε καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον
οὐρανόν, ἔδειξε ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

‘Ο β’ Χορός· καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ’. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλινοι, πλὴν ὡς Δεσπότην, τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον, Θεὸν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τοὺς πιστοὺς ὑμνωδούς σου, μοναδικῆ Τριάς ἀχώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιοτικῶν, πειρατηρίων ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσοσθενῆς θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφώς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ’ ἀλήθειαν, ἄνθρωπος ὤφθη καὶ θείας οὐσίας, κοινωνόν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς

ἐναπέφηνε.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος β΄.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τοῖς πᾶσιν ἐπέλαμψε, τῆς Θεοτόκου ὁ Ναός· ἐν τούτῳ γὰρ προστρέχοντες ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ, τὰ αἰτήματα λαμβάνομεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. Ἡ γὰρ χάρις κατώκησε τῆς Πανάγνου ἐν αὐτῷ· διὸ πάντες προσεῖπωμεν· Δέσποινα ἀγνή τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ ἑορτάζοντας, περιφρούρει καὶ σκέπε, ἐκ πάντων κινδύνων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Μέγας ἦχος τῶν ἑορταζόντων πέφηнен, ἡ θαυματουργησις ἀγνή τῆς πανσέπτου καὶ παντίμου σου Εἰκόνας. Ὅτι τὸν παράλυτον ἤγειρε, καὶ τὴν Νῆσον ταύτην περιέπει ἀπὸ παντοίων κινδύνων. Διὸ πάντες πιστοὶ ἐν φωναῖς ἀγαλλιάσεως μεγαλύνομεν τὸ ὄνομά σου Δέσποινα καὶ δοξολογοῦμέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν πιστῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾠχος πλ. β΄.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τὰς ὁμηγύρεις τῶν πιστῶν ἡ πανέορτος καὶ πανθαύμαστος πανήγυρις, τῆς πανυμνήτου Θεομήτορος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, καὶ φιλόδουλοι τῆς ἡμῶν Δεσποίνης, ἑορτάσωμεν ψαλμικῶς, τὴν πάνσεπτον μεγαλουργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ θείᾳ νεύσει τῇ χαριτοβρύτῳ τῆς παντίμου αὐτῆς Εἰκόνας. Ἴδου γὰρ οἱ προστρέχοντες πίστει καὶ

πόθῳ πρὸς αὐτήν, κορέννυνται ἰάματα ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων· οὐ μόνον γὰρ παράλυτον θαυμασίως
συνέσφιξεν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἴτησιν τοῖς πᾶσι
χορηγεῖ· πάντες οὖν ἐκβοήσωμεν· Φύλαξον ἡμᾶς
πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος δ' Ἱερέως: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος δ' Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ
ἄσωμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ
κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία, πάντων τῶν
δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ·
χαῖρε ἡ τῷ Παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα.

Ἦχος δ' Δι.

(Δ)
Ἄ
α οἱ νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει
ρας πιστωσ και α σω μεν α σμα σι τη Θε ο

μη το ρι εν πο θωκραυγα ζοντες **β** και ρε

η προστασια παν των των δε ο μενων **Δ**

και ρε η σωτη ρια των τι μωντωνσε πο θω

και ρε η τω πα ρα λυ τω την ι α

σιν βρα βευ σα σα α α **Δ**

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμότησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψῶθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

(Γ)

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον **Γ** η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Μ)

(Γ)

ρα δει σον **π** των Μυ ρο φο ρων τον

θη η νον με τε βα λες **Γ** και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυ ττειν ε πε τα ξας **π** ο τι

(Γ)

α νε στης Χρι στε ο Θε ος **Γ** πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος **Γ**

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γεηρῶν ὡς ῥεόντων ἠλόγησας· καὶ σεαυτὴν ἱερὸν καλλιέργημα, τῷ Θεῷ δοῦσα ποινηῶν κατετόλμησας. Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ

θείου συνέκδημε, τὸν σὸν Νυμφίον Χριστὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος ᾠγῆ Γα.

(Γ)
Θ εἰ οὐ κη η ρυ κος δι δα σκα λι ας

πο θω κτι ι στου σου α να φλε χθει σα Γ
ᾠᾠ

(Π)
των γε η ρων ως ρε ο οντων η λο γη

(Γ)
η σας π και σε αυ την ι ε ρο ονκαλ λι ᾠ

(Π)
ερ γη μα κ τω Θε ω δου σαποι νω ων κα

(Γ)
τε τολ μη η σας π Θε κλα εν δο ξε Πα αυ

λου του θει ει ου συ νεκ δη με τον σον Νυμ

φι ον Χριστον ι κε τευ ε κ δω ρη σασθαι ᾠ

η μιντο με γα ε ε λε ε ος Γ
ᾠᾠ

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία, πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα.

ᾠχος δ' Δι.

(Δ)

Α ο ι ν υ ν κ ρ ο τ η σ ω μ ε ν δ ε υ τ ε τ α ς χ ε ι
ρ α ς π ι σ τ ω ς κ α ι α σ ω μ ε ν α σ μ α σ ι τ η Θ ε ο
μ η τ ο ρ ι ε ν π ο θ ω κ ρ α υ γ α ζ ο ν τ ε ς χ α ι ρ ε
η π ρ ο σ τ α σ ι α π α ν τ ω ν τ ω ν δ ε ο μ ε ν ω ν
χ α ι ρ ε η σ ω τ η ρ ι α τ ω ν τ ι μ ω ν τ ω ν σ ε π ο θ ω
χ α ι ρ ε η τ ω π α ρ α λ υ τ ω τ η ν ι α
σ ι ν β ρ α β ε υ σ α σ α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος βαρύς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, δεῦτε θεάσασθε θερμῶς. θαῦμα παράδοξον καὶ γάρ, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ τεσσαρακονθημέρῳ, ἡμέρα τῆς ἀγνῆς θείας κοιμήσεως, ἐν ἣ λαμπρῶς τελοῦμεν τὴν πανήγυριν, πᾶς ὁ λαὸς καὶ παῖδες τῶν Κυθηραίων· καὶ γὰρ Παράλυτον ἠγείρεν ἡ Θεοτόκος, ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν Μυρτιδίων Ναῶ αὐτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων
μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε,
τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων
ἤκουον λεγούσης. Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς
Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε
Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὁ πιστὸς σύλλογος θεῖος, ἐν τῷ
πανσέπτῳ σου Ναῶ Κόρη πανάχραντε, μετὰ πόθου
προθύμως νῦν προσπελάζων, Παρθένε Μήτηρ
Κυρίου κράζει θερμῶς. Ἐν ὥρᾳ τῆς καταδίκης τε
καὶ ὀργῆς, τῆς μελλούσης Κολάσεως, λύτρωσαι
πάντας τοὺς πιστοὺς, καὶ σωτηρίαν δώρησαι τοῖς
πιστῶς προσκυνουῦσί σε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτραι, κिरναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ

ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔα ἀντὶ λύπης
παρέσχε· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

Ἦχος πλ. Α'. **π** **α** **ε** **υ** **λο** **γη** **τος** **ει** **ει**

ει **Κυ** **ρι** **ι** **ε** **ε** **ε** **δι** **δα** **ξο** **ο** **ον** **με**

τα **α** **α** **α** **δι** **ι** **και** **ω** **ω** **μα** **α** **τα** **α** **α**

σου **κ** **α**

ω **ων** **Αγ** **γε** **ε** **ε** **λω** **ων** **ο** **δη** **η**

η **μος** **κα** **α** **τε** **πλα** **α** **γη** **ο** **ρω** **ω** **ω** **ων** **σε**

ε **εν** **νε** **ε** **κροι** **οι** **οις** **λο** **ο** **γι** **ι** **σθε** **ε** **εν**

τα ^κ τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ^Δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** **δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ** **δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Η **η** ι ι α αν πρω ω ι **κ** Μυ ρο **η**

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Ω ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο ^θΘε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο ^θΘε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π_α ^χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α ^κ_α

δο ο ξα σοι οι ο ^θΘε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^π_α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χυμα).

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας
Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας,
κἀμὲ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ
δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέφεται, δράγματα
ἀειζωοτροφίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων,
ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα,
τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς,
μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ
λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, οἱ Ἅγιοι
πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα
υἱοθεσίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ
πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς
ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες,
νῦν καὶ αἰεὶ μακαριοῦνται, δόξη ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ
ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ
Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης,
κριμάτων βάθος μέγα·

ᾠδὴ β' Χορός· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν
γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,
μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (Δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,

ᾠδὴ β' Χορός· μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

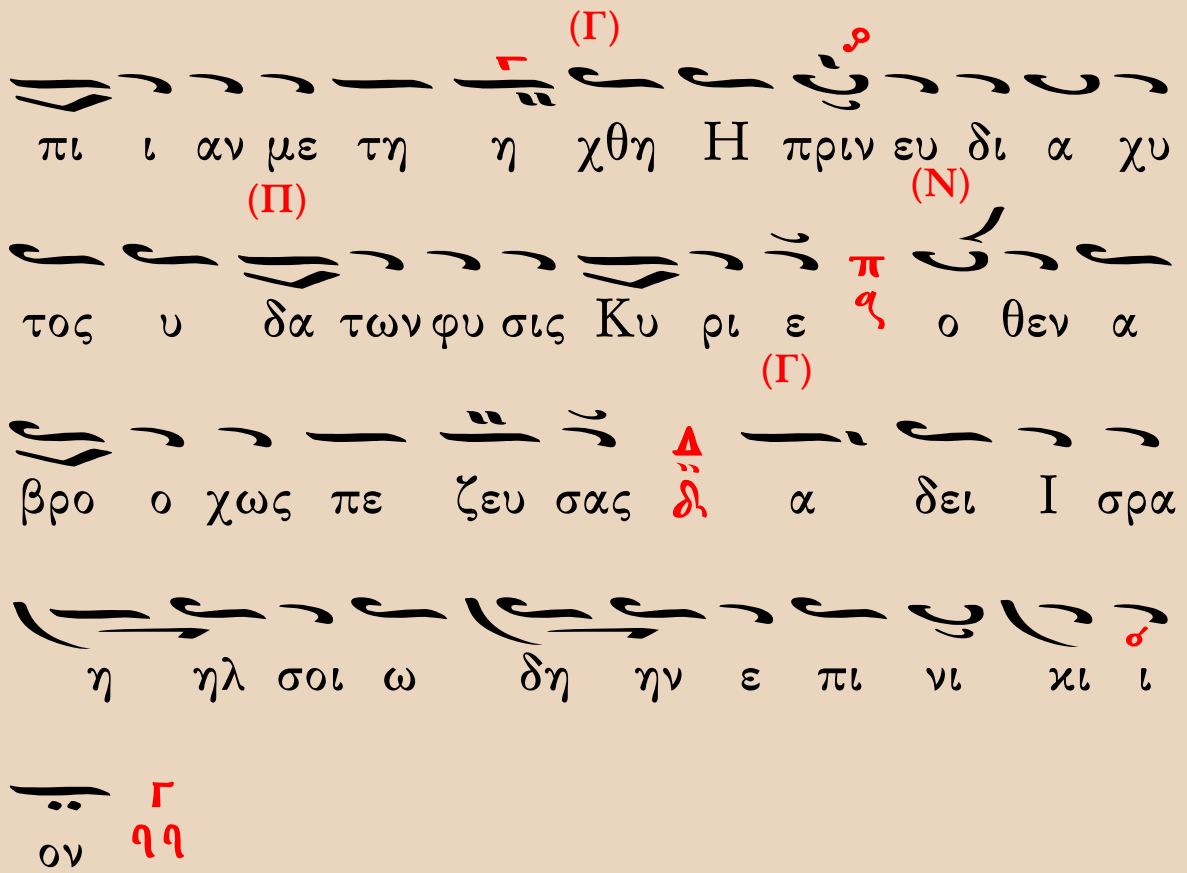
Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α'.

ᾠδὴ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠδὴ Ηχος Γα.

(N)

Η
ευ σει σου προς γε ω ω δη αν τι τυ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας·

ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν
σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες
δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνήσωμεν ἅπαντες πίστει καὶ πόθῳ, Μαρίαν τὴν
ἄχραντον, Βάτον ἀκατάφλεκτον, ἣν εἶδε πάλαι
Μωσῆς, καὶ ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ πάντες
δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία πανάχραντε Θεοκυῆτορ, σὲ Ῥάβδον
γινώσκομεν τὴν Ἀαρωνήτιδα, ἐβλάστησας γὰρ
σαρκί, ἄνευ σποραῖς τὸν Ἰησοῦν, καὶ σὲ δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομὴν τὴν φερέσβιον πᾶσι παρέχει, ἢ Στάμνος ἢ
φέρουσα μάννα τὸ οὐράνιον, Στήλη, φωτίζουσα φῶς,
τὸν Νέον Κόρη Ἰσραήλ, διό σε δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Κύριος ἔδειξέ σε Πλατυτέραν Οὐρανῶν
πανάχραντε Θρόνον τε Χερουβικόν, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ
Χριστὸς ἐπανεπαύσατο, διὸ πιστῶς σε δοξάζομεν.

Νεφέλην, καὶ Αὐγὴν μυστικὴν.

[**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεφέλη ὀλόφωτε σὺ φωτιεῖς μου τὸν νοῦν τὸν ἐν πάθεσιν ἡδονῶν σκοτούμενον· ὡς γὰρ Αὐγὴ μυστική, φέρεις τὸν ἥλιον Χριστόν, μεθ' ὃν σε δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνάκτων τὸ καύχημα Νύμφη, τοῦ Λόγου, Ἀνασσα, δεῖξόν με ἀνώτερον τῶν ἐμοὶ κραταιῶς βασιλευόντων παθῶν, ἵνα δοξάζω σε.]

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

ᾠχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠχος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγῆσασθαι ἄθλους· ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέπαυται τοῦ τυράννου, ἡ ἀλαζονεία ἢ ὑπέροφρος· κατὰ τούτου γυναῖκες, εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ρήμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηχηθεῖσά σου παμμακάριστε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἢ παρθένος νενύμφευται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμεν σε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ)

(N)

Γ
ῤῥ Ο

κατ ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς παν

(Γ)

τοδυναμῶσιν Λογῶσιν εὐστασίως

(N)

Κυριε Σωτηριε και παντα κτισματα

θειω Πνευματι πασαντην δυνα

μιν αυτων εν ασαλευτω μεπεε

(Γ)

τρατης ομολογιας σου στερεω

ωσον ῤῥ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυναῖσαι,

ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γάρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰεσῖαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πάντες εὐφημήσωμεν, τὴν Χαρὰν τοῦ Κόσμου, ὅτι σωτηρία πᾶσιν ἐπεφάνη, τοῖς πάλαι αἰχμαλώτοις ἀλόγοις ἐν πάθει, καὶ τὴν ἀπάθειαν διδοῦσα, ἅπαντας πιστοὺς ἐστερέωσε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ἜΩ Παρθενικὸν ἀπάνθισμα, τὸ τῆς παρθενίας

καύχημα καὶ κλέος, καὶ μητέρων δόξα· σὺ γὰρ τῆς
παρθενίας τὰ κλειῖθρα πεφύλαξαι, Χριστὸς ἐκ σοῦ
Κόρη τεχθεῖς, ἅπαντας πιστοὺς ἐστερέωσε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ εἶ λογικὸς Παράδεισος, πάντες σε ὑμνοῦμεν,
Λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ κλυδοιζομένων, Θαλάσσης
κυμαινούσης τοῦ βίου πλωτήρων τε σῶσον Παρθένε
τῶν δεινῶν, ἅπαντας πιστοὺς καὶ στερέωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλος οὐρανὸθεν ἤλυθεν ὁ Λόγος τοῖς κάτω, καὶ
Σκηνην ἁγίαν καὶ καθαρὰν εὐρών σε, ὅλως ἐν σοὶ
Παρθένε ἀρρήτως κατώκησεν, οὐδόλως τῶν ἄνωθεν
ἀπῶν· σῶσόν με, διὸ καὶ στερέωσον.

[**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἶδεν Ἰακώβ σε Κλίμακα, οὐρανοῦ Παρθένε, δι' ἧς
καὶ κατέβη ὁ Θεὸς τῶν ὅλων, καὶ σάρκα τὴν
βροτεῖαν ἀρρήτως προσείληφε καὶ καθηγίασεν
αὐτήν, καὶ τῷ Πατρὶ φίλην κατέστησε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κάθαρσιν ψυχῆς καὶ σώματος, δὸς καμοὶ Παρθένε·
σὺ γὰρ ἐκκαθαίρεις μολυσμοὺς παισμάτων, ὅτι
κολυμβήθρα σωτήριος δείκνυσαι, δι' ἧς σωζόμεθα
πιστοὶ καὶ σωτηρία στερεούμεθα.]

Τῆς Ἁγίας.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ὦ τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν Πάνσεπτε! ἢ ἐν Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθης, ἐνωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρῶσαι ἢ ἐνήδονος, τὴν τετρωμένην σου ἔρωτι πνευματικῷ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γηϊνῶν ἀπόλαυσις.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅλη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ρήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης, Ἀθληφόρε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ Θεοτόκῳ, οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, ὡς χορηγούσῃ τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα,

ἀναμέλποντες ἐφύμνια μετὰ πόθου· ἀλλ' ὡς ἡγείρας
παράλυτον Θεόνυμφε ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι
περιστάσεως, τοὺς σοὶ κράζοντας, χαῖρε δόξα
παγκόσμιος.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι ἀοράτως, καὶ βροτῶν πᾶσα φύσις,
συμφώνως ἀνυμνήσωμεν πάντες, τὴν πανθαύμαστον
Θεοτόκον ἀγνήν· πολλῶν γὰρ θαυμάτων αὐτουργὸς
πέφηνε, καὶ ταύτην χαρμοσύνως, εὐφημήσωμεν
πιστῶς βοῶντες.

Χαῖρε Παρθένε Μῆτερ Κυρίου.

Χαῖρε ἀρχὴ Μυστηρίου Θείου.

Χαῖρε ἀνομβρίας αὐχμὸν καταπαύουσα.

Χαῖρε ἐναντίους ἐχθροὺς καταθραύουσα.

Χαῖρε ὅτι τὸν παράλυτον καθυγείωσας λαμπρῶς.

Χαῖρε ὅτι τῶν προσφύγων σου προστατεύεις
ἐναργῶς.

Χαῖρε ὅτι τῶν Κυθηραίων πέλεις καύχημα πάντων.

Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ὑπερμέγιστον θάμβος.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐπέλαμψε.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ λύπη κατέπαυσε.

Χαῖρε ἀγνή ἀσθενῶν ἰατρία.

Χαῖρε πάντων τῶν πιστῶν σωτηρία.

Χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἀνδρείαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα τῷ πόθῳ
τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον, ἀμφοτέρωθεν

γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνόφον, ἀσκήσει
μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης, ἀθλήσεως
καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς φωστήρ
διαλάμπεις, δισσῶς ἐξαστράπτουσα τὰς ἀκτῖνας τοῦ
Πνεύματος. Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Θεοτόκου.**

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη εὐλαβῶς, τῶν Κυθηραίων ὁ λαός, καὶ
ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, πηγὴν
σε εἶναι Θεόνυμφε καὶ Παρθένε, ἄνανδρον,
Παρθένον καὶ πανέντιμον, πύλην κεκλεισμένην
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἱερὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, καὶ
πλάστου πατρός τοῦ ὑψίστου, τοῦ γεννηθέντος
σπέρματος δίχρα, ἐκ τῆς νηδύος σοῦ τῆς θεόπαιδος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠ Χορός· Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν
τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ
λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης,
Προφητῶν συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη,
λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ
εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ποιούμεν ἐνθύμησιν τοῦ θαύματος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν παράλυτον ἤγειρε.

Στίχοι.

Τέρας νεουργὸν εὐλογῶ τῆς Παρθένου.
Ἔσφιγξε καὶ γὰρ νῦν μέλη παρειμένα.
Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἔρρωται παράλυτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Στίχοι.

Αὐτός σε σώζει Θέκλα ρήξας τὴν πέτραν,
Οὔ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι.
Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Κόπριος.

Στίχοι.

Οὐκ ἦν ὁ Κόπρις κόπρις, ἀλλ' ἄλλος βότρυς,
Καλὸν κυπρισμὸν προσφέρων τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

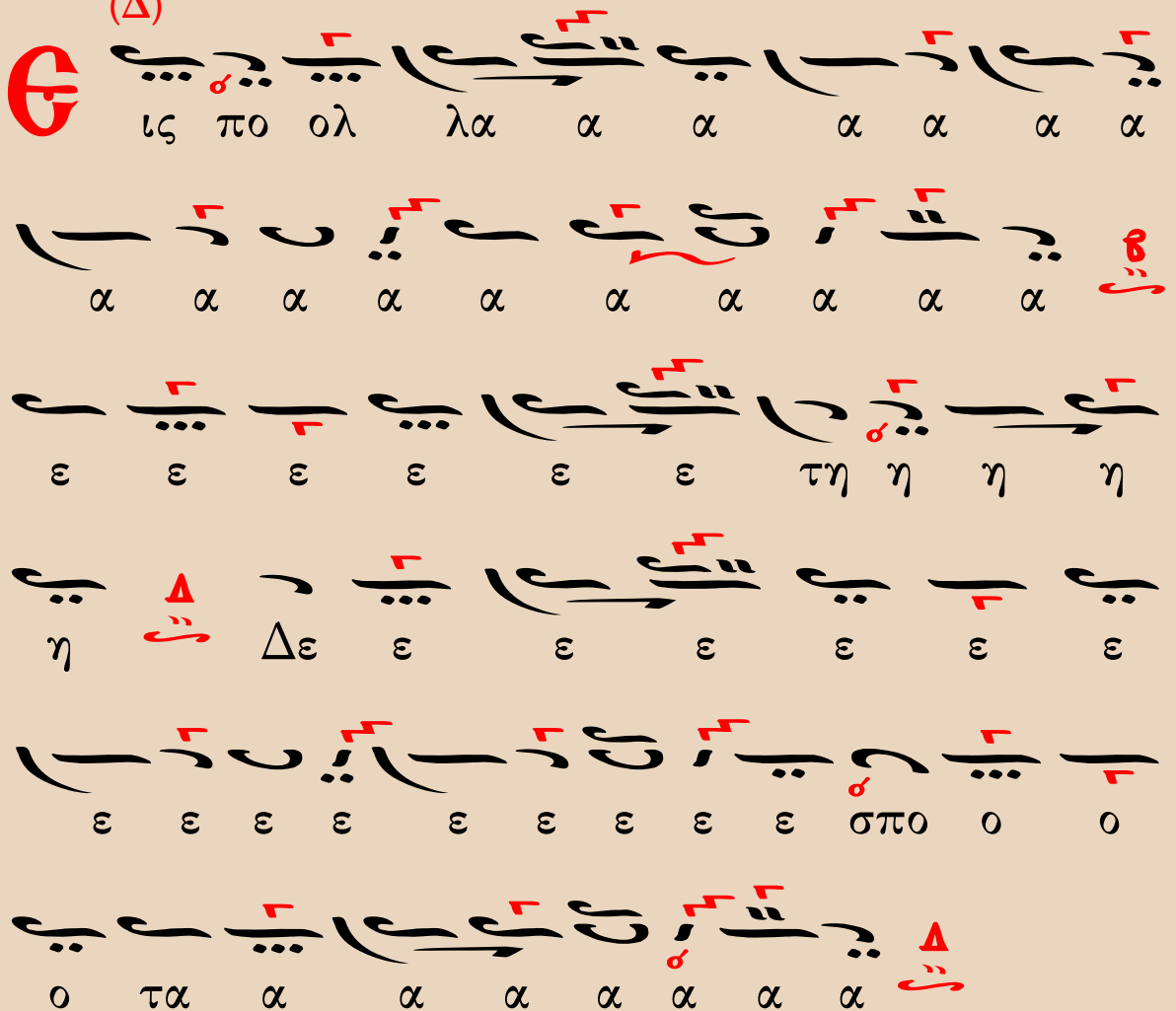
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.
(B)

Ὦδὴ Α΄.

Α

νοί ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι
(Δ)

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο
(M) (Π)

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ
(B)

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

Ὄβ' χορός·
με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

Ὦδὴ Γ΄.

Γ

ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

(Δ)

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε δ η

(B)

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

(Π)

πη η η γη η θει α σον συγ κρο τη η

(M)

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

(Π)

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

(B)

ω σον π και εν τη η η θει α α δο

(Δ)

ξη η η σου ου δ στε φα α α α α

(B)

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον β λ

Ωδὴ Δ'

F

ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην β λ τη

(Π)

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

(B)

ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ** κα τα α

(Δ)

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

(B)

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε **β**
λ

(Π)

Ωδὴ Ε'. **Θ** ξε στη η τα συ υμ πα

(B)

αν τα α **π** ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου **Δ** συ υ υ γα α α

α αρ α πει ει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε **β** ε σχες εν μη η η η η

(Δ) τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας **β** α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οις υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α **β**

Ωδὴ 5' ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο **(Π)**

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

(B)

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

(Δ)

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

(B)

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες ^β_λ

(Π)

Ὠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα α α τρε ε ε

(B)

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α ^β_λ αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

(Π)

λο ον ^β_λ Υ περ υ υ υ μνη η η

(Δ)

τε ε π ο τω ων πα α τε ρω ων

(B)

Κυ ρι ι ο ος Δ και Θ ε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει β λ

Ὦδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον β λ

Π αι αι αι αι δας Δ ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω β λ ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο Δ το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

(M)

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

(Π)

(B)

νος π την οι κου με ε νη ην α πα α

(Δ)

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

(Π)

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

(M)

(B)

α ερ γα α και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(B)

ᾠδὴ Α΄.

Ἄ

νοι ξω το στο μα μου και

πληρωθησεται Πνευματος ^{β λ} και λογον

ερευξομαιτη Βασιλιδι Μητρι ^{β λ} και
(Π)

ο φθησομαι φαιδρωσ πανηγυριζων ^{π ρ}
(B)

και ασωγηθομενος ^Δ ^δ ται

τηςτα θαυματα ^{β λ}

Ωιδή Γ'. **Τ**ους σου ους υμνολογους

Θεοτοκε η ζωσασαι αφθονος πη
(Π)

γη ^Δ ^δ θιασονσυγκροτησας αντας πνευμα
(B)

τικονστερεωσον ^{π ρ} και εν τη θεια

δοξησουστε φανωνδοξης αξιωσον ^{β λ}

Ωιδή Δ'. **Τ**ην ανεξιχνιαστον

θει αν βου λην ^{β λ} της εκ της Παρ θε νου σαρ
(Π)

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου ^{π ρ} ο ο προ
(B)

φητης Αβ βα κουμ ^{Δ δ} κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε ^{Δ δ} δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε ^{β λ}

’Ωιδή Ε’. **Ε** ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου ^{Δ δ} συ υ γα ρ α
(Δ)

πει ρο γα με Παρ θε ε νε ^{β λ} ε σχες εν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και
(B)

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε ^{β λ} σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα ^{β λ}
(Π)

’Ωιδή ΣΤ’. **Τ** ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ες
(B)

της Θε ο μη το ρος π^α δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν Δ^α τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες β^λ

ᾠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα τρε ευσαν τη κτι σει

οι οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι σααν τα β^λ

αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα

τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ λο ον Υ πε
(Π) (B)

ρυ μνη η τε π^α ο των πα τε ρω ων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει β^λ

ᾠδὴ Η'. Ἄ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεισεν τη κα μι ι

νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι ε σω

σα το Δ το τε μεν τυ που με νος νυν (Π)

δε ε νερ γου μενος π την οι κου με νην α (Μ) (Δ)

πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον (Π) (Β)

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και

υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω να α α α ας β λ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

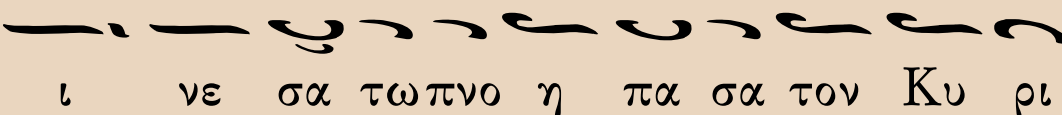
Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον **(δὶς)**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦχος α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ

ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

λε ημων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Δ**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε

λε η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ**

Χ **Θ** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη μα μου

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των χ

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθουςτων οικτιρωνσου εξαλειψοντο

α νο ομη η μα α μου

να στας ο Ιησους απο του

τα αφου κα αθωωσει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αιωνιο οον ζωην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ο Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῷ μου.

(Π)

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ
και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των
Σεραφιμ **β** την αδιαφθορωσ Θεον
Λογοντεκουσαν **λ** την οντως Θεοτο
οκονσεμεγααλυνομεν **β**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τως των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

ᾠδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

(M)

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

(Π)

(B)

ζε ε ε τω ω ω δε π α υ λων

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α τα ι ε ρα α θα αυ μα

(Δ)

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

(B)

α α α α τω Χαι αι ροι ο ις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχὸς ὁ αὐτός.

(Π)

(B)

Ἄ —————
πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

(Π)

— — — — —
λαμπα α δου χου μενος β λ πα νη γυ ρι ζε τω

(B)

— — — — —
δε π α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

— — — — —
σα β λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

— — — — —
ο μη η το ο ρος Δ δ και βο α α τω Χαι

— — — — —
ροιςπαμμα κα ριστε β λ Θε ο το κε α γνη

— — — — —
η α ει παρ θε νε ε ε ε ε β λ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχὸς β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὑποποδίω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ε’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα
καὶ τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη,
εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι,
καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ’ ὧν,
Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Τῆς Ἀγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ
θεοκήρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρείδες,
καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολύαθλε, ὧ
Θέκλα ἰσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος παρὰ
Χριστοῦ ἐκομίσω.

Τῆς Θεοτόκου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν τῷ τεμένει δράμωμεν Μυρτιδίων τῷ θείῳ,
ὅπως ψυχῆς καὶ σώματος λάβωμεν τὰς ἰάσεις, παρὰ
Μαρίας Παρθένου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν Λόγου, τοῦ
γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἵνα
ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν ἀρπάσῃ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς
ζωὴν αἰώνιον, καὶ τρυφὴν ἐπανάγῃ.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος βαρύς.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μελοποιήσις ἐκ τοῦ συντόμου ὑπὸ Πέτρου
Λαμπαδαρίου, εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

ᾠχος Γα.

(Γ)

Π α σαπνο η αι νε σα α α α τω

(N)

ω τον Κυ ρι ο ον Αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νων αι νει τε

(Γ)

α αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι στοις

Σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

(N)

Α ι νει ει ει τε α αυ τον παν τες οι

(Γ)

α αγ γε λοι αυ του ου αι νει τε αυ τον

(N)

πα α σαι αι δυ να α α μεις α αυ του

(Γ)
Σοι πρεπει υ μνος τω ω Θε ε ω 99

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)
Το ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(Η)
α α α α α α α α η η η μω

ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε (N)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (Π)

υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει (N)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ηα (Π)

α α α α α α α α α α α

ηα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N) α α α α α α α δ (Π) α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(N)

(Γ)

Α νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σασθα

να του τα δε σμα ^Γ ρρ ευ αγ γε λι ι

ζου γη χαρανμε γα α λην ^Γ ρρ αι νει τε

ου ρα νοι Θεουτην δο ο ξαν ^Γ ρρ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

(N)

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με

νοι ^Δ ρρ προ σκυ νη η σω μεν α γι ον

(Γ)

Κυ ρι ον Ι η σουν τον μο νον α να μα

αρ τη τον ^Γ ρρ

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης

αὐτοῦ.

Θυμιατήριον θεῖον, ἐν ᾧ ἄνθραξ Χριστός, ἐκκαίων ἀμαρτίας τῶν πιστῶς προσδραμόντων, τῷ ἱερῷ τεμένει μητρὸς τῆς αὐτοῦ, ἀνυμνήσωμεν ἅπαντες, καὶ ἀλαλάξωμεν αἶνον ἀγγελικόν, τῷ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντι σαρκί.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Δεῦτε προθύμῳ καρδία ἀνευφημήσωμεν, τὴν ἄχραντον Παρθένον τὴν ἡμᾶς ῥυσαμένην, παγίδων διαβόλου καὶ τῆς φθορᾶς καὶ πρὸς ζωὴν ἐπανάγουσαν· διὰ παντὸς γὰρ παρίσταται τῷ Θεῷ, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ὡς θησαυρὸν γὰρ μέγαν τὴν ἀγίαν Παρθένον, παρέδωκας τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς ἡ ζωὴ, καὶ τῶν νόσων ἡ ἴασις· αὐτὴν γὰρ ἔχομεν πάντες μετὰ Θεόν, ἀντιλήπτορα καὶ φύλακα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Π)

Ἄ θλη τι κο ον στα δι ι ον ση η με

ρο ον προ ο ο κει ει ει ται ^πλα

οι χο ρε ευ σω ω μεν και τα εν αυ

τω τε λου με να πα ρα δο ξαπραγ μα τα

κα α το πτε ε ευ σω ω ω μεν ^πα

α σπι λοος γαρ α μνας προ κει ει ται σφα γη ^Γ_α

υ περ του σφα γι α σθεντος Χριστου του

Θε ου ου η η μων ^Γ_α η καλ λι παρ θενος

Θε κλα και αι θε ε ο ο ο νυ υ υ μ

φος ^πδι ο Τρι α α δος τη η πι ι ι στει

(Δ)

την των τυραννων καταρηγησεν αθεοο

(Π)

οοτηηηταα και συν Αγγελοις

χορευουουσατωσωτηριπρεεσβε

ευεισωθη ναιταασψυχααασηη

ημων

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς.

Η υμφιονεχουουσαεενουρανοις

Χριστον τον Θεοονηημων νυμφω

νοσκατεφρονησαστουεπιγειουκαιαι

μνηηστηηροοςΘεκλαπωωωταα

α θλε ^πταις γαρ μη τρω αις θω πει αις

εμ φρονωσμη πει εισθει ει ει σα ^πΠαυλω η

κο λου θη η σας ^γεπ ω μων α α ρα α

με ε νη το ση μει ον του ου ου Στα α

αυ ρου ^πκαι το μεν πυρ ουκ ε να αρ

κη η σας των δε θη ρω ων την ω ω μο

ο ο τη η η τα ^πεις η με

ρο τη τα με τε βα α λες ^γφω κας δε

α πε νε εκρωω σας τη εν Χρι στω κα

τα δυ σει του α γι ι ου ου Βα α πτι ι

ι σμα α α τος ^παλλ ως εν α θλοις

γενναι οἰς δι α πρε ψα α σα ^πμη δι α

λι πης πρεσβευου σα α παυστωστω ω Κυ υ

ρι ι ω ^Γ_ῖ υ περ των πι στειει τε ε

λου ου ουν τω ων ^Γ_ῖ την α ει σε βα αστον

μνη η η μη η ην σου ^π_ῖ

^ῖΗχος ^ῖδὲ Πᾶ.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

(B)

Ἄ να θει σα σε αυ την παν το δυ

να μω ω ω νευ μα α τι ^β_λκρα τυ νο με

(Π)

νη ως πρω τα α θλο ος του ου ου Χρι ι

ι στου ^π_ῖ και την γε ω δη κα τα λει

(B)

ψα α σα στορ γην π α νε δε ξω την λαμ

πα δα της αι ω νι ου ζω ης Δ ολ βι ος

(Π)

υ πα αρ ξα α σα α θα α α λα α

α μος π εις ον αι των θη λει ων α

(B)

γε λαιπρο σα να παυ ο ον ται π ει σο δον

(Π)

ευ ρα με ε ναι της αι αι ω ω νι ι

(B)

ι ου ου ζω ης π μεθ ων ι ι κε

τε ευ ε Α πο στο λε ε Θε ε ε κλα β υ

υ υπερ των ψυ υ χων η η μων β λ

Ἐωθινὸν Ε'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πά.

(Π) ρ

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

των σο φω ων σου κρι μα α α

των Χρι ι στε ε πως Πε τρω μεντοις ο

θο νι οι οις μο ο ο νοις ε δω κας εν νο

η σαι σου ου τη ην Α να α α α

α στα α α σιν Λου κα δε και Κλε ε

ο ο πα συμ πο ρευ ο ο με νο ος ω ω

μι ι ι λεις και ο μι λων ου κευ θε ε

ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα

α νε ε ε ροις Δι ο και ο νει δι ι

ι ι ι ζη ως μο νοσπαρ οι κω ων εν

Ι ι ε ρου σα α λημ **Δ** και μη η

με ε τε ε ε χων **Δ** των εν τε ε λει βου

ου λε ευ μα α α α α τω ων

α α αυ της **π** Αλλ ο πα αν τα προς το

του πλασμα α τοσσυμ φε ρον οι οι οι κο

νο ο μων και τας πε ρι σου προ φη τει ει

ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας **π** και

(K)

εν τω ευ λο ο γειν τον α α αρ τον

ε γνω ω ω σθη ης α α αυ τοις **κ**

(Π)

ων και προ του του αι αι κα αρ δι ι αι **Δ**

προσγνώ σιν σου ου α α νε φλε ε ε

ε ε γο ο ο ον το ^π οι καιτοις Μα θη

ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε ε νοις

η η η η δη τρα α νω ως ^(K) ε κη

ρυτ τον σου τη ην Α να α α α στα

α α α σιν ^(II) ^κ δι ης ε λε η η σον η

μας ^Δ δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^ο Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην ^Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ — Κε.

(Κ)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η

νη εν ανθρωποις ευ δο κι α ^κ_ρ

Υ μνουμεν σε ευ λο γουμεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γουμεν σε ευ χα ρι

στου μεν σοι δι α την μεγα α λην σου δο

ξαν ^κ_ρ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρατορ Κυ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και

Ἀ γι ον Πνευμα ^κ_ρ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρτι ι αν του κοσμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι ας του

κοσμου ^κ_ρ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο

κα θη μενος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^κ_ρ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ξανΘε ου ΠατροςΑ μην ^κ_α

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το Ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος ^κ_α

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη ναι η μα ας ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το Ο νο μα α σου

ειστουςαι ω νας Α μη ην ^κ_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

ε ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα σου ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα σου ^κ_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι

ασαιτην ψυχηνμου οτι η μαρτον σοι ^{κ_α}

Κυριε προς σε κατεφυγον διδα

ξον με του ποιειν το θελημα σου ο

τισει ο Θεος μου ^{κ_α}

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν

τω φωτισου ο ψομεθαφως ^{κ_α}

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις

γινωσκουσι σε ^{κ_α} Αγιος ο Θεος

Αγιος ισχυρος Αγιος αθανατος

ελεησον ημας ^{κ_α}

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω πνευ

μα τι ^κ_α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω νων **Α** μην ^κ_α

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^χ_κ_α

Α γι ι ι ος ο Θε ε ος ^{ν'}_α

Α α α γι ος ι ι σχυ υ υ

ρος ^κ_α

Α γι ος α α α θα να α τος ε ε

λε η η σο ο ον η η η η μα α

α ας ^χ_κ_α

η μερον σω τη ρι α τω κοστω γε
 γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα
 α φου και αρχη γω της ζω ης ημων κα
 θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το
 νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε
 ο ο ο ο ος

Ἑτέρα Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πά.

ο ξα σοι τω δει ξαν τι ι το ο φως
 δο ξα εν υ ψι ι στοιοις Θε ε ω ω
 και ε πι γη ης ει ρη η η νη εν
 αν θρω ποιοις ε ευ δο ο ο κι ι

ι ι α π

Υ (Z) μου με εν σε ε ευ λο γου ου

(Γ) με εν σε (Z) προ σκυ νου ου με εν σε ε (Γ)

δο ξο λο γου ου ου με εν σε (Δ) ευ χα

ρι στου ου με εν σοι οι (Δ) δι α την

(Π) με γα α α α λη ην σου ου ου

δο ο ο ο ο ο ξαν π

(Z) **Κ** υ υ ρι ε Βα σι ι λευ (Z) ε που

(Π) ρα νι ι ε ε θε ε ε (Π) Πα α τε ερ

πα αν το ο ο κρα α α τος π Κυ

(Z) ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες (Z) I η

(Δ) σου ου Χρι στε ε δ και α α α α γι (Π) ρ

ι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α π ρ

(Ζ) ρ Κ υ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α ρ ρ ζ'

(Δ) μνο ο ος του ου Θε ε ου ου δ ο Υι (Π)

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι α αι π ρ

αι ρω ω ων ζ' την α μα τι ι ι (Γ) ρ ρ

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου Γ

(Ζ) ρ ε λε η σον η η μας ρ ρ ο αι αι ζ'

(Δ) αι αι ρω ων π' τας α μαρ τι ι ι ι α ας (Π) ρ

του ου ου κο ο ο ο σμου π ρ

(Ζ) ρ Π ρο σδε ξαι την δε η η η σιν η η μων ζ' ρ ρ

(Δ)

ο καθημεενος δεξι

(Π)

(Ζ)

ωων του ου Παατρος και ελε

εηησοον ηηημαας

(Ζ)

Ο οπισειμονος

(Π)

ααγιος σειμονος

ος Κυυριος Ιησους Χρι

(Ζ)

(Π)

ιστος ειδοοοξαν Θευυ

Παατροος αααμηην

Καθεστηνηημεεραν ευ

(Δ)

λογηησωωσε καιαινεεεε

(Π)

σωωδοοονοομαααα

(Z)

α α σου **Δ** εις τον αι ω ω ω να

(Δ)

και εις τον αι ω ω ω να του ου ου

(Π)

αι ω ω ω ω νος **π**

(Z)

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε

(Π)

ε **z'** εν τη η με ε ρα α τα α

(Z)

α α α αυ τη η **π** α να μαρ τη

(Π)

η η η η του ου ους **χ** φυ λα χθη η

z'

η η ναι α αι η η μα ας **π**

(Z)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε

(Δ)

ε ε ο Θε ε ος **z'** των πα τε ε

(Z)

ε ε ρω ων η η η μων **Δ** και αι νε ε

το ον ^{π'} και δε δο ξα σμε ε ε ε

(Δ)

ε ε νον ^{π'} το ο ο νο ο μα α α

(Π)

σου ου εις τους αι ω ω ω να ας

α α α μην ^{π'}

(Z)

F ε νοι το Κυ υ ρι ι ε ^{z'} το

ε λε ο ος σου εφ η η μα ας ^{z'}

(Δ)

(Π)

κα θα α α περ ηλ πη ι σα α με ε εν ε

ε πι ι ι σε ^{π'}

(Z)

(Δ)

(Z)

G υ λο γη τος ει ει ει ^Δ Κυ υ

(Δ)

υ ρι ι ι ε ^{π'} δι ι δα α ξο ο ο

(Π)

ο ο ον με ε ε ^γ τα δι και ω

ω μα α τα α α α α σου π^α

Κ (Ζ) ρ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ζ' ε γε

νη η θης η η μιν (Π) π' εν γε νε α α

και γε ε νε ε ε α (Γ) π' ε γω ει ει πα

α Κυ υ ρι ι ε Γ ε λε η η σο

ο ο ον με ν' ι ι α α σαι αι Γ

την ψυ χη η η ην μου (Δ) (Π) ρ ο τι η

η μα α αρ το ο ο ον σου π^α

Κ (Ζ) ρ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ υ

γον ζ' δι δα α ξο ο ο ο ον με π' (Δ)

του ποι ειν το θε λη η μα α α σου Δ ρ

ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο (Π) ρ

Θε ε ε ο ο ο ος μου π ρ

Ο (Ζ) ρ τι πα ρα σοι πη η γη η ζω

ω ης εν τω ψω τι ι ι ι σου ου (Ζ) ρ

ο ψο ο ο ο με ε ε θα α φω ως (Δ) (Π) π ρ

Π (Ζ) ρ α ρα α α α τει ει ει πα ρα

α α τειει νον το ε λε ο ο ο ος (Δ) (Ζ) ρ

σου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε π ρ χ

(Ζ) ρ Α γι ο ος ο Θε ε ος Α α γι (Ζ) ρ

ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α (Ζ) ρ

γι ι ο ος Α θα α α να α (Δ) (Ζ) ρ

(Π)

το ος ε λε ε ε η σον η η η

η μας

(Ζ)

ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και

(Π)

Α γι ι ι ω Πνεευ μα α α τι

(Ζ)

Και νυ υ υ υν και α α ει και

(Δ)

εις τους αι ω ω ω ω νας των αι

(Π)

ω ω ω νω ων α α α μην

(Ζ)

(Δ)

Α γι ος Α θα α να α το ος

(Π)

ε λε ε ε η η η σον η η η μας

η μερον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρχη γω της ζω ης ημων ^κ_α

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νικος ε δω κεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ο ο ο ος ^κ_α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔγχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

(Δ)

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

(N)

ρι ον **π** και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του **ν** **δ**

(K)

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

(N)

μη ε πι λαν θανου πα σας τας αν τα πο

δο σεις αυ του **ν** **δ**

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^v _{dh}

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^v _{dh}

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^v _{dh}

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις ^v _{dh}

E γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ)

(N)

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

(N)

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς

(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ς ου δε κα τα τας α

(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^ν _δ

Καθουσον απεχουσιν ανατολαι

αποδυσμων εμα ακρυνεν αφη

μωντας ^ν _δ ^ν _δ ^ν _δ
(Δ) (N)

Καθως οικτειρει πατηρ υιους ^π _α ^ν _δ ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον
(Δ) (N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^ν _δ

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^νδ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^ακ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^νδ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^νδ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^βλ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^πα και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^νδ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι Β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυριον αι νε σω Κυ

ριον εν τη ζωη μου ψα λω τω Θεω

μου εως υπαρχω

M η πεποιθατε επαρχοντας

επι υιους ανθρωπων οισ ουκ

εστισωτηρια

E ξελευσεται το πνευμα αυτου

και επιστρεψει εις την γην αυτου

E ν εκεινη τη ημερα απολουν

ται παντες οι διαλογισμοι αυτου

M ακαριος ου ο Θεος Ιακωβ

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γοστου Θε

ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Γα.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Γ) (N)
ω ραι ος ην και κα λος εις βρω ω σιν

(Γ)
ο ε με θα να τω σασκαρπος Χρι στος ε

(N)
στι το ξυ λον της ζω ης εξ ου φαγωνου

(M) (N)
θνη η σκω αλ λα βο ω συντω Λη

(Γ)

στη Μνη σθη τιμου Κυ ρι ε εν τη Βα σι

λει ει α σου **Γ**
99

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος α΄. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Δεῦτε πάντες εὐφημήσωμεν, τὴν Χαρὰν τοῦ Κόσμου, ὅτι σωτηρία πᾶσιν ἐπεφάνη, τοῖς πάλαι αἰχμαλώτοις ἀλόγοις ἐν πάθει, καὶ τὴν ἀπάθειαν διδοῦσα, ἅπαντας πιστοὺς ἔστερέωσε.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ᾠ Παρθενικὸν ἀπάνθισμα, τὸ τῆς παρθενίας καύχημα καὶ κλέος, καὶ μητέρων δόξα· σὺ γὰρ τῆς παρθενίας τὰ κλειῖθρα πεφύλαξαι, Χριστὸς ἐκ σοῦ Κόρη τεχθεῖς, ἅπαντας πιστοὺς ἔστερέωσε.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ.

Σὺ εἶ λογικὸς Παράδεισος, πάντες σε ὑμνοῦμεν, Λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ κλυδοιζομένων, Θαλάσσης κυμαινούσης τοῦ βίου πλωτῆρων τε σῶσον Παρθένε τῶν δεινῶν, ἅπαντας πιστοὺς καὶ στερέωσον.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Νεάνιδος τὸ τῆς φύσεως σαθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος ἐρρώσθη, νεανικόν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ, περιελούσα γὰρ νύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ἔραστοῦ, τὰ εὐώδη ζητοῦσα διδάγματα.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Θαλάμων ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαιρέτῳ ἀντηλλάξατο πόθῳ ἢ εὐκλεῆς, καὶ πρωτόαθλος Θέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκεῖν δεσμωτήριον· ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ, τῶν κτισμάτων ἐνίκα τοὺς ἔρωτας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Ἐν πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμά, τοῦ ἐνθέου Διδασκάλου ἢ Μάρτυς, ἐν τῇ φρουρᾷ, ὡς ἐνθέῳ λειμῶνι, ἀρδευομένη τοῖς λόγοις καὶ ἠΰξανε, καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπότῃ καρπὸν ὠραιότατον.

Εἴσοδος.

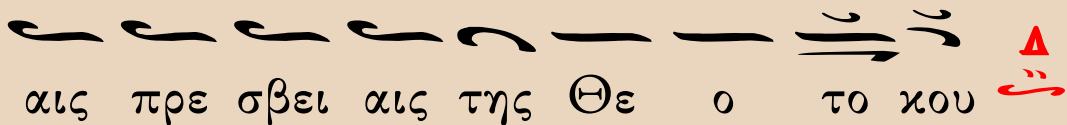

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

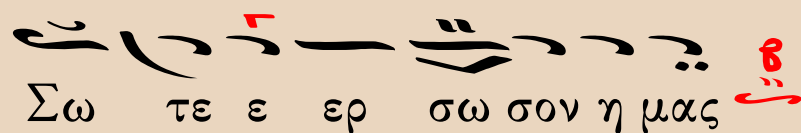

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

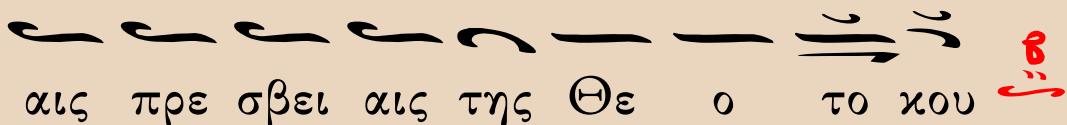

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

(Δ)

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **β** σαρκω θη ναι εκ της α
γι ασ Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ
θε νου Μα ρι ασ α τρεπτως εν αν θρω
πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις
ων της α γι ασ Τρι α α α δος **β** συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η **χ** μα α ασ **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρῦς.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Γ)

ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον

θρη η νον με τε βαλες και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας ο τι

(Γ)

α νε στης Χρι στε ο Θε ος πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν

ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψα λ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

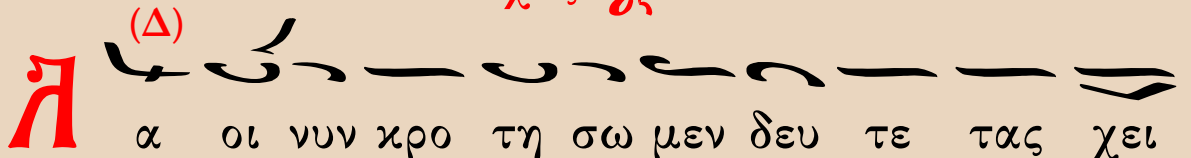
Τῆς Θεοτόκου.

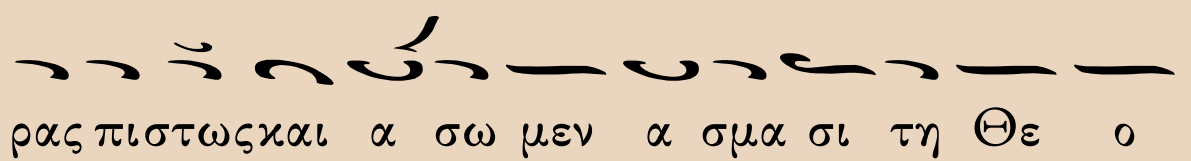
ᾠχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία, πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα.

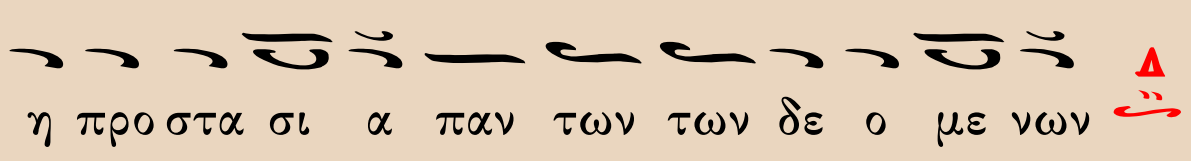
ᾠχος δ' Δι.

(Δ)

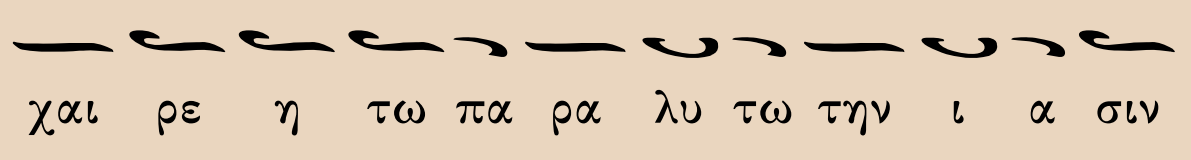

 α οἱ νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει

 ρας πιστωσ και α σω μεν α σμα σι τη Θε ο

 μη το ρι εν πο θωκραυγα ζον τεσ χαι ρε

 η προ στα σι α παν των των δε ο με νων

 χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των σε πο θω

 χαι ρε η τω πα ρα λυ τω την ι α σιν

 βραβευ σα σα

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ κτίστου σου
ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γεηρῶν ὡς ῥεόντων ἠλόγησας·
καὶ σεαυτὴν ἱερὸν καλλιέργημα, τῷ Θεῷ δοῦσα
ποινῶν κατετόλμησας. Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ
θείου συνέκδημε, τὸν σὸν Νυμφίον Χριστὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος ᾠ' Γα.

(Γ)

Θ ε ι ο υ κ η η ρ υ κ ο ς δι δ α σ κ α λ ι α ς

πο θ ω κ τ ι ι σ τ ο υ σ ο υ α ν α φ λ ε χ θ ε ι σ α

(Π)

τ ω ν γ ε η ρ ω ν ὡ ς ρ ε ο ο ν τ ω ν η λ ο γ η

(Γ)

η σ α ς και σε αυ τη ν ι ε ρ ο ο ν κ α λ λ ι

(Π)

ε ρ γ η μ α τ ω Θε ω δ ο υ σ α π ο ι ν ω ω ν κ α

(Γ)

τε τ ο λ μ η η σ α ς Θε κ λ α ε ν δ ο ξ ε Πα αυ

λου του θει ει ου συ νε κ δη με τον σον Νυμ

φι ον Χριστον ι κε τευ ε ^κ δω ρη σασθαι

η μιν το με γα ε ε λε ε ος ^Γ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^θ Δι.

(Δ) **Μ**νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου ^Δ και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ^β ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ

Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία
πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε
τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α

κα ταισχυντε με σι τει α προς τον ποι η

την α με τα θε τε μη πα ρι δης α

μαρ τω λων δε η σε ων φω νας αλ λα

προ φθα σον ως α γα θη εις την βο

η θει αν η μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι

τα χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπε ευ σον

εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου

σα α ει Θε ο το κε των τι μων των

σε ε ε

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον β

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ α γ ι ι ο ς Ἀ θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Ἄ υ να μις Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς ο

Θε ο ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς

Ι σχυ ρο ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἄ μην Ἀ α γ ι ο ς ο Θε ε ο ς Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)
 ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

(N) ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ) ο ο ο ο ον η η η μα α

(M) α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ) Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

د د د د د د د د د د د د
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠϛ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ

βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ι α α
α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α δο ξα α α σοιοι οι (Π)

(Δ) οι οι οι οι οι οι Δ οο

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε β οο

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε Δ οο

ε ε ε σπο ο ο ο Δ ε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

(Δ) α α α α α α Δ οο

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)

Ο

ι τα α α α α ρα α α α α

α α α α α α Χε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μ μυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Π)

υ υ μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω

ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι

(Z)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ζο

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(M)

αι αι τη η ζω ω ω ω ω ω ω ω

(Δ)

χω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω

ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α

(Π)

α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι

σα α α α α α α α α α α α

(M)

(Z)

γι ι ο ον υ υ υ υ μνον προ σα α

α α α α α δο ο ον τε ες πα α α (Π)

α σα αν την βι ω ω τι ι (Δ)

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η ην α πο ο (Π)

θω ω ω ω με ε ε ε ε ε θα

α α α α α με ε ε ε ε ε (Z)

ρι ι μνα αν (Π)

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α

(Z)

α π των ο ολων υ πο δε ξο ο με

ε ε νοι οι

(M)

(Δ)

αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α α τω ω ως

(Π)

δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο

ο ο ο ον τα α α α α ξε ε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α

α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Z)

Ο ι τα α α α ρα α α α α α

(Π) ρ

α α α α α α Χε ε ε π ε ε

(Z)

ε ε ε ρε ε ε ε ε ρου ου ου ου

ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου βι ιμ ζ μυ

(Π)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ω

π ρ ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ρ ρ

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Z)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο

ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)
ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η

(Μ)
η η η η η η η η ζω ο ο ο ο

(Δ)
ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

(Ζ)
Τρι ι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α χα α α α α

(Π)
α α α α α Τρι α α α α δι ι τον

(Z)

τρι σα α γι ο ο ον υ υ υμνον προ

σα α α α α α δο ο ο προ σα

α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι

ι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι την

(Π)

βι ω ω τι ι κη η ην α πο θω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α

α α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

(Z)

ε ε ε ε ε ε με ε ρι ι ι ι μνα

αν

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Βασιλεεεαα

α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο μεε ε νοι οι

Ταις Αγγεελλιιαγγελλι

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α

α α τω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με

νοον τα α ξεεεεσιν Αλληλουου

ου ου ι α α α α α α α α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός: Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
φάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η η
η η ηη χη η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η
η η η α γα α πη η η η η η η η
σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι
ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε
η ηη η η η ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ρω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἐτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἕτερον, Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος Ζω.

(Z)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ω ως α λη
η η θως μα κα ρι ι ζει ει
ειν σε την Θε ε ε ο το ο ο ο ο
κον την α α ει μα α α κα ρι
ι ι στον και Πα να μω μη η η η
τον και Μη τε ε ε ε ρα του ου ου Θε
ου ου ου ου ου ου η η η η η μων
την τι ι μι ω ω ω τε ραντων Χε
ρου ου ου βιμ και εν δο ξο τε ε
ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τωστω

ων Σε ρα α α φιμ την α α δι

α φθο ο ο ρως Θε ε ο ο ον

Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε κ ς

ς ς ς ς σαν τη ην ον τως Θε

ο το ο ο κον Σε ε ε ε ε

ε με ε ε ε γα λυ υ υ υ υ υ

νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἡμέτερον.

Ἦχος Γα.

Α ξι ον ε στιν ως α λη η θω

ως μα κα ρι ζειν σε την Θε

(Γ)

ε ο το ο ο κο ον ^Γ την α

(Δ)

ει μα κα ρι στο ο ον και πα να μω μη

(N)

η τον ^Δ και μη τε ε ε ε ε ρα του Θε

(Γ)

ε ου ου ου ου η η η μω ων ^Γ

(N)

Την τι μι ω τε ε ραν τω ων Χε ρου

(Δ)

ου βι ιμ και αι ε εν δο ξο τε ε ε ραν

(Π)

α συγ κρι ι ι ι ι ι ι τω ζτων Σε ρα

(Γ)

α φιμ ^Γ την α δι α φθο ο ο ο

(N)

ο ο ρως ^Δ Θε ον Λο ο ο ο γο

ον τε κου ου ου σαν ^Δ την ον τω

(Γ)

ως Θε ο ο το ο ο κον Σε με γα α λυ υ

υ υ νο ο ο με ε ε εν ρ ρ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Ζω.

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει π ει ει ει ει ει ει

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 13 below.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 13 below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red 'B' with a '2' below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red '(Z)' below.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 13 below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red '(Z)' below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red 'π' with a '9' below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red 'z' with a '2' below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red '(Π)' below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red 'Kυ υ υ υ υ υ υ υ' below.

Handwritten cursive letters with red arrows, numbers 13, and a red 'υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι' below.

(N)

Handwritten musical notation with red accents and a red π symbol above the staff.

Handwritten musical notation with red accents.

(II)

Handwritten musical notation with red accents and a red √ symbol above the staff.

Handwritten musical notation with red accents.

Handwritten musical notation with red accents.

Handwritten musical notation with red accents and a red √ symbol above the staff.

Handwritten musical notation with red accents.

Handwritten musical notation with red accents.

(M)

Handwritten musical notation with red accents and a red √ symbol above the staff.

Handwritten musical notation with red accents and a red √ symbol above the staff.

(II)

Handwritten musical notation with red accents and a red √ symbol above the staff.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below. Includes the text "του Κυ" in the middle.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below. Includes the text "ον" at the end.

(Δ)

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below. Includes the text "εχ τω ω ω" at the end.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below. Includes the text "α" in the middle.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below. Includes a red triangle symbol.

Handwritten cursive letters with red stroke order arrows and numbers 1-10 below.

⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ χ⊘ ⊘ κ⊘ ⊘ ⊘

(Π)

⊘ ⊘ ⊘ ⊘ χ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘

⊘ ⊘ ⊘ ⊘ χ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘

(Ζ)

⊘ ⊘ π⊘ ρα α α α α εκ των ⊘ ⊘ ⊘

⊘ ⊘ ⊘ ⊘ ρα α α νω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ν ζ α χ⊘ υε ε ε ε

ε υε ρα α α υε ρα α ρα α υε ε ε

υε ρα α α υε Δ⊘ ρα υε υε ρα

υε υε ρα υε υε ρα α α υε ρα α

υε ε υε ε ρα α α υε ρα α ρα α

υε ε ζ⊘ χ⊘ Αλ λη λ⊘ ι α α α

ει ει ει χει αι αι αι αι νει ει

ει ει ει ει ει τε ε το ο ο ο ο ο

(Π)

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ον Κυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ ρι ι ι ι ι ι τον Κυ υ

(Δ)

υ υ ρι ι ο ο ο ον π ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Π)

ου ου ου ου ου Δ ου ου ου ου ου ου ου

(Ζ)

ου ου ου ου ου π ου ου ου ου ρα α

ε ε εκ τω ων ου ου ου ρα α νω ων

Αλ λη λου ι α α α α α α α

α α α α α π α

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Ζ)

ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

(Π)

ει ει ει ει ει Δ ει ει ει ει ει

ΕΙ ΕΙ ΤΕ Ε Ζ ΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο ΟΥ ΚΥ υ υ Ζ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρ ρ ΤΟΥ ΧΥ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρ ρ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

(Z)

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

χ ε ε ε ε ε ε εκ τω ω εκ (Δ)

τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου

ου σου σου σου σου σου σου σου σου σου

ου σου σου σου σου σου σου σου σου σου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου (Π) (Ζ)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α α α εκ των ου ου ρα

α νω ων α λε ε ρα λε λε λε ρα

ῤα ῤε ῤε ῤῤα ῤα α ῤε ε ε ῤε

ῤα α α ῤε ῤε ῤα ῤα ῤε ῤα α ῤε

ῤε ῤε ῤα ῤα α ῤε ῤε ῤε ῤα ῤα ῤε

ῤε ῤῤα α α ῤε ῤα ῤα ῤε ε ῤε ῤα ῤα α

ῤε ῤε ῤῤα α ῤα α ῤε αλ λη λου ου

ου ι ι ι α α α α α

Ἔτερον Ἀγάθωνος Μοναχοῦ τοῦ Κορώνη.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Ζ) (Π)
Ἄ ι νει ει ει ει ει τε ε ε

ε ε ε ε ε π το ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ῤο χο ο ο ον

(M)

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ π υ υ υ

(Π)

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι τον κυ υ

(Z)

ρι ο ον ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ω ων ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ρα α α α α νω

(Π)

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ςω ω ω

(N)

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ςω ω ω ςω ω ω ων

(Z)

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ρα α εκ των ς ς ρα α νω ω

ω ων ςα α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λλε ε ε βϝ ϝ

ϝ ϝ ε ε ςα α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ςα α

α α α α α α α α α α α α α

(Π)

α α α υε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε υε ςα α

α α α υε ςα α α α υε ςα α ςα

(Μ)

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε βϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ε π ρ ε

ε ε ε ε ε ςα α α α α π ρ

(Δ)

α α υε ςα α α α α υε ςα α

α υε ςα α ςα υε ε ε ε ε ε ε ε Δ ς

(Π)

ςα α α α α α α ςα α α

α λλη ρ ρ η η η η η η η η η η

η η η η η ςα α α α α α

α α α α υε ςα α α α α

α α α α α α α α π ρ α α α α

α α α α α α α α λλη η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρ ϝ ϝ ϝ ςα ϝ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲡ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

(Δ)
ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ

ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲗⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ

(Π)
ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲟ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲡ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲡ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

(Δ)
ⲁ ⲕⲁ ⲁ ⲁ ⲡ ⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ

(M) (N)
ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲟ ⲕⲏ ⲏ ⲏ

ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲗⲁ ⲟ ⲁ ⲁ

(K)
α α α α α α α α λλη

η η η η η λϝ ϝ ϗ ϝ ϝ ϝ ϝ

(Z)
ϝ ϗ κ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α α λλη η λϝ ϝ ϝ Ι

(Π)
α α α α α ϗ α α α α α ϗα

α α α α α π ϗ α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α α α ϗα α α α α

α α α π ϗ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

 Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον

 ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

 ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

 αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

 ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

 ε εν

Ἦχος β΄. Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος α΄. Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

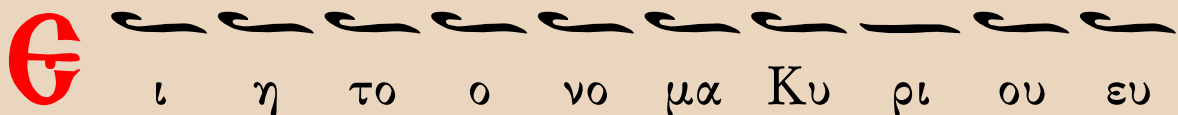
ᾠδὴ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

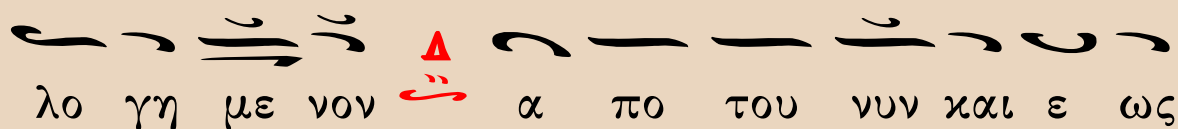

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

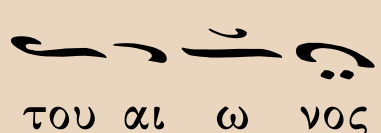

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

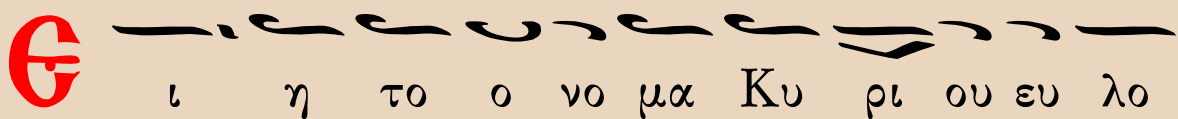
ᾠδὴ Δι.

(Δ)

 ε η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

 λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

 του αι ω νος (δίσ).

 ε η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

 γη με νο ο ον ᾠδὴ β΄ Χορός· α πο

 του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

 ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ἦχος δ' ἑξῆς. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ἦχος δ' ἑξῆς. Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

‘Ο α’ Χορός. Ἦχος γ’.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἡ
αὐτῆς ἡ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.